

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

28 oktober 2005

ONTWERP VAN PROVINCIEDECREET

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Jef Tavernier –

**houdende wijziging van de Provinciewet, wat betreft de invoering van maatregelen
ter bevordering van een evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen
in de bestendige deputatie**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door de heer Hubert Brouns**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden:

de dames Katleen Martens, An Michiels, de heren Wim Van Dijk, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;

de heren Hubert Brouns, Johan Sauwens, mevrouw Joke Schauvliege, de heer Jan Verfaillie;

de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Francis Vermeiren;

de heren Norbert De Batselier, Jacky Maes, Dany Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Stefaan De Clerck, Luc Van den Brande;

de heer Sven Gatz, mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Paul Wille;

de heren Patrick Janssens, Herman Lauwers, Marcel Logist.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

473 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting
- Nrs. 4 en 5: Amendementen

Zie ook:

341 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	4
II. Inleidende uiteenzetting door de heer Jef Tavernier	7
III. Algemene bespreking	7
A. Vragen en opmerkingen van de commissieleden	7
1. Tussenkoms van de heer Joris Van Hauthem	7
2. Tussenkoms van de heer Hubert Brouns	8
3. Tussenkoms van de heer Marnic De Meulemeester	10
4. Tussenkoms van de heer Dany Vandenbossche	10
5. Tussenkoms van de heer Jef Tavernier	11
6. Tussenkoms van de heer Jan Peumans	12
B. Replik van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	12
IV. Artikelsgewijze bespreking	14
V. Eindstemming	50
Tekst aangenomen door de commissie	51

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 11, 18, 20, 25 en 26 oktober 2005 het ontwerp van Provinciedecreet.

Gelet op artikel 26, 2, van het Reglement werd het ontwerp van Provinciedecreet besproken in samenhang met het voorstel van decreet houdende wijziging van de Provinciewet, wat betreft de invoering van maatregelen ter bevordering van een evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de bestendige deputatie (*Parl. St. VI. Parl. 04-2005, nr. 341/1*).

De commissie besliste in het kader van het ontwerp van Provinciedecreet een hoorzitting te houden met de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur en de Vereniging van de Vlaamse Provincies. De hoorzitting vond plaats op 13 oktober 2005. Het verslag van de hoorzitting is opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 473/3*.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

Situering

De minister verwijst naar de Lambermontakkoorden en de Bijzondere Wet van 13 juli 2001, waardoor Vlaanderen bevoegd werd voor de organieke regeling voor de provincies. Het administratief toezicht op de provincies behoorde reeds tot de gewestelijke bevoegdheden. Het voorliggende ontwerp van Provinciedecreet wil de bevoegdheden inzake de organisatie en werking van de provincies uitwerken.

Het ontwerp van Provinciedecreet is een kaderdecreet. Niettemin telt het 268 artikelen. In het kaderdecreet worden een aantal grote principes vastgelegd inzake organisatie, werking, personeelsbeleid en financieel instrumentarium.

De Vlaamse Regering keurde het voorontwerp van Provinciedecreet principieel goed op 3 juni 2005. Vervolgens werd het advies ingewonnen van de Raad van State, de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, de SERV en het Comité C. De Raad van State heeft zich in zijn advies voornamelijk gebogen over de

rol van externe auditor die in het voorontwerp aan het Rekenhof werd toebedeeld. Volgens de Raad van State kan men als gewestelijke autoriteit geen opdrachten toevertrouwen aan een federale instantie. De minister doet opmerken dat het Rekenhof vandaag de facto al een soort van auditing doet ten aanzien van de provinciebesturen.

De Vlaamse Regering keurde het ontwerp van decreet goed op 23 september 2005 en het werd op 27 september 2005 ingediend bij het Vlaams Parlement.

Afstemming van regels voor gemeenten, provincies (en OCMW's)

De principes en uitgangspunten die aan de grondslag liggen van het Gemeentedecreet, werden in de mate van het mogelijke van toepassing gemaakt op het ontwerp van Provinciedecreet. Het gaat dan om minder betutteling, meer algemeen toezicht in plaats van goedkeuringstoezicht, versoepeling van reglementering inzake personeels- en financieel beleid en meer mogelijkheden voor maatwerk. Gelijke organieke regels en procedures in de gemeentelijke en provinciale besturen dragen bij tot een vereenvoudiging van het bestuur en meer transparantie voor de burgers, raadsleden en ambtenaren.

Respect voor de eigenheid van de provincie

De provincieraadsverkiezingen vinden plaats op 8 oktober 2006. De installatievergadering voor de provincieraad gebeurt op 1 december 2006. Er zal een bureau worden samengesteld. Fracties met drie of meer verkozenen hebben recht op een vertegenwoordiger in het bureau. De voorzitter van de provincieraad wordt – naar analogie met de gemeenteraad – in een aparte voordrachtakte aangeduid. Hiervoor is een dubbele meerderheid vereist: enerzijds de helft van de verkozenen van de lijst waarop men zelf kandidaat was, anderzijds de meerderheid van de verkozenen in de provincieraad.

Er is sprake van een wettelijke (in plaats van vrijwillige) verhindering. Een gedeputeerde die als parlementair wordt verkozen kan die twee functies niet tegelijk uitoefenen.

De externe audit wordt in de mate van het mogelijke uitgeoefend door het Rekenhof. Zoals eerder gesteld had de Raad van State hierover opmerkingen. Gewes-

telijke instanties zouden geen auditingopdrachten aan het Rekenhof kunnen toevertrouwen omwille van het federale karakter van die instelling. Er wordt momenteel overleg gepleegd met het Rekenhof, want in feite voert het Rekenhof al bepaalde auditingtaken (wettigheidscontrole) uit ten opzichte van de provincies. Indien de bezwaren niet kunnen worden weg-gewerkt, zal het korps van gewestelijke auditors de auditing van de provincies op zich nemen.

Functie van de gouverneur wordt niet gewijzigd

De gouverneur blijft een driedelige taak uitoefenen als commissaris van de Vlaamse Regering voor het ondersteunen en begeleiden van de lokale besturen, als Commissaris van de federale regering voor wat de veiligheidstaken betreft, en als voorzitter zonder stemrecht van de bestendige deputatie. Er werden aan de taken van de gouverneur geen wijzigingen aangebracht omdat er daar vandaag geen problemen mee zijn. In het Waalse Gewest heeft men het voorzitterschap van de bestendige deputatie losgekoppeld van de gouverneur, maar daar is nu de overtuiging ontstaan dat dit niet de meest ideale situatie is. Men krijgt immers een concurrentie onder gedeputeerden, hetgeen drukt op de onderlinge collegialiteit.

De voorzitter van de bestendige deputatie heeft wel stemrecht als de deputatie zetelt als rechtsprekende instantie, bijvoorbeeld als het gaat over geschillen inzake belastingreglementen, over de vraag welk OCMW steun moet toekennen, enzovoort.

Meer autonomie en minder betutteling

Het ontwerp van Provinciedecreet gaat uit van het principe dat de provincies zoveel als mogelijk zelf de verantwoordelijkheid dragen voor de organisatie en de financiering van hun democratisch bestuur. Het ontwerp kiest resoluut voor meer autonomie voor de provinciale besturen, bijvoorbeeld inzake financieel beleid, budgethouderschap, personeelsbeleid. Toch zijn er een aantal duidelijke beleidsopties genomen voor de provinciale overheid. Een aantal verantwoordelijkheden en bevoegdheden worden duidelijk vastgelegd in het decreet.

Innovaties inzake mandatarissen

Er wordt bij het begin van de legislatuur een einddatum en een opvolger vermeld voor de voorzitter

van de provincieraad en de gedeputeerden indien er sprake is van gedeelde mandaten. Een gelijkaardige regeling is in het Gemeentedecreet voorzien.

De voordrachtakte van de gedeputeerden moet door een dubbele meerderheid worden ondertekend, met name door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen en van de eigen lijst. De verkiezing van de gedeputeerden op de installatievergadering van de provincieraad valt dus weg.

Wanneer de deputatie zou zijn samengesteld uit mensen van hetzelfde geslacht, wordt er een procedure gestart tot aanduiding van een gedeputeerde van het andere geslacht ten koste van de laatst verkozen gedeputeerde. De persoon van het andere geslacht die het hoogste quotiënt haalde van de lijst van de laatste verkozenen, wordt dan gedeputeerde. Het gaat dus niet om de persoon die het meeste voorkeurstemmen behaalde, want men houdt rekening met de schaal van de kieskring.

Innovaties inzake personeel

Er bestaan vandaag drie categorieën contractueel personeel: voor vervanging, voor een tijdelijke opdracht of voor een project. Er worden naar analogie met het Gemeentedecreet drie extra categorieën contractueel personeel voorzien: voor een ICT- of HRM-opdracht, voor een opdracht die ook wordt aangeboden door marktsectoren, en bij subsidiëring van loon vanuit een andere overheid.

De mogelijkheid wordt gecreëerd om voor het nieuw aangeworven personeel met mandaatfuncties te werken. Dat geldt voor de gehele hiërarchie, ook voor de wettelijke graden (provinciegriffier en financieel beheerder). Het mandaat zal een minimum looptijd hebben van tien jaar. De bekommernis die hieraan ten grondslag ligt is dat mensen niet mogen worden afgerekend op grond van de meerderheid die hen heeft benoemd.

Het is de bedoeling om het personeelsbeleid te versoepelen. De provinciegriffier kan bij delegatie de autoriteit van de bestendige deputatie krijgen, bijvoorbeeld wat de aanwerving van contractueel personeel betreft. Er zal geen personeelsbehoefteplan meer moeten worden opgesteld. De aanwerving van personeel en de daaraan verbonden extra kosten moeten

gewoon blijken uit het budget en de meerjarenplanning.

Het aantal tuchtsancties wordt verminderd. In het ontwerp van Provinciedecreet zijn er vijf voorzien. De laagste is de blaam, dan de inhouding van salaris, vervolgens de schorsing, het ontslag van ambtswege en ten slotte als zwaarste straf de afzetting. In dat laatste geval verliest de betrokkene zijn pensioenrechten. Dat is vandaag niet geregeld in de Provinciewet. De tuchtsancties zijn nu eigenlijk nog een sui generis-regeling die van provincie tot provincie kan verschillen. Omwille van de transparantie en de uniformiteit worden er vijf tuchtsancties in het Provinciedecreet ingeschreven. Ook hier wordt de analogie met het Gemeentedecreet gerespecteerd.

De beroepsprocedure inzake tucht wordt gewijzigd. Er komt een beroepscommissie tuchtzaken die in de plaats treedt van de minister (die vandaag beroepsinstantie is).

Delegatie

Er worden ruime mogelijkheden van delegatie op maat van het bestuur gecreëerd. De provincieraad zal kunnen delegeren naar de deputatie, bijvoorbeeld als het gaat over de toepassing van de wetgeving op de overheidsopdrachten (wijze van gunnen, opmaken van bestek, toewijzing). De provincieraad behoudt wel de volheid van bevoegdheid. De provincieraad kan de eventuele delegatie op elk ogenblik intrekken.

Er is een mogelijkheid van delegatie van het politiek naar het ambtelijk niveau, onder andere via het budgethouderschap. De deputatie is hoofdbudgethouder maar kan dit delegeren naar de provinciegriffier, die het op zijn beurt kan subdelegeren aan andere ambtenaren.

Andere vernieuwingen

Andere vernieuwingen lopen parallel aan vernieuwingen die in het Gemeentedecreet zijn voorzien. Aldus wordt de externe audit ook voor de provincies ingevoerd; de financieel beheerder zal de ontvanger vervangen; het principe van functiescheiding tussen controle en registratie enerzijds en formele toestemming voor betaling anderzijds wordt van toepassing.

Geschillen over verkiezingen worden voortaan beslecht door een administratief rechtscollege in plaats van door de provincieraad.

De onverenigbaarheden zullen worden versoepeld zoals dat ook al voor de gemeenteraden gebeurde.

Verhouding politiek – administratie

Tussen de deputatie en de provinciegriffier wordt er bij het begin van de legislatuur een afsprakennota afgesloten. Daarin worden de doelstellingen en klemtonen voor de legislatuur vastgelegd, zodat iedere partij weet wat men van elkaar kan verwachten. De nota kan gezien worden als een soort opdrachtenkoerier van de politiek aan de ambtenaren.

Verzelfstandiging

Enerzijds zijn er mogelijkheden tot interne verzelfstandiging. Dit kan via intern verzelfstandigde agent-schappen voor de gewone provinciebedrijven, ofwel via het budgethouderschap. Het onderscheid tussen de twee is dat bij de intern verzelfstandigde agent-schappen de hiërarchie niet speelt, terwijl dat wel het geval is bij het budgethouderschap. In het laatste geval blijft men verantwoording verschuldigd aan de provinciegriffier.

Anderzijds zijn er twee hoofdvormen van externe verzelfstandiging: het autonoom provinciebedrijf (dat vandaag al bestaat) en het provinciaal extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm (vzw, NV, ...).

Meer democratie

Er wordt voorzien in een systeem van klachtenbehandeling. Eigenlijk wordt hiermee geformaliseerd wat vandaag al min of meer in de vijf provincies aan klachtenbehandeling bestaat.

De provincies krijgen de mogelijkheid om een ombudsdienst op te richten. Dit is facultatief. De provincie kan desgevallend aansluiting zoeken bij de Vlaamse Ombudsdienst. De inspraak van de burger wordt versterkt door het invoeren van de mogelijkheid om verzoekschriften in te dienen. Verder bestaat vandaag al de mogelijkheid van een volksraadpleging, die kan uitgaan van de provincieraad of van een aantal burgers.

Ten slotte wordt het de regel dat commissievergaderingen openbaar zijn, maar dat men kan beslissen ze besloten te houden als een bepaald agendapunt

dat zou vereisen (bijvoorbeeld als het over personen gaat). Dat is een omkering van de huidige situatie.

II. Inleidende uiteenzetting door de heer Jef Tavernier

De heer *Tavernier* verklaart dat hij de inhoud van zijn voorstel van decreet via amendementen zal trachten in te brengen in het ontwerp van Provinciedecreet. Het voorstel van decreet heeft tot doel te komen tot een meer gelijke vertegenwoordiging van het andere geslacht in de bestendige deputatie. Voor een stuk is dit al vervat in het ontwerp zelf. Volgens de spreker moet men zich echter niet beperken tot één persoon van het andere geslacht, maar moet men streven naar een meer gelijke vertegenwoordiging. Ook wat de gouverneurs betreft, zou men overigens naar een groter genderevenwicht moeten gaan.

III. Algemene bespreking

A. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

1. Tussenkomst van de heer Joris Van Hauthem

De heer *Van Hauthem* noemt het ontwerp van Provinciedecreet het tweede deel van een trilogie: het komt na het nieuwe Gemeentedecreet en zal gevolgd worden door een nieuw OCMW-decreet. Hij wijst erop dat niemand in Vlaanderen het gemeentelijke bestuursniveau als dusdanig in vraag stelt, maar voor de provincies is dat altijd al anders geweest.

De heer *Van Hauthem* betreurt dat er met dit ontwerp van Provinciedecreet nauwelijks iets verandert inzake de provincies. Aan de geografische omschrijving, de bevoegdheden en het bestuurlijk-organisatorische aspect van dit intermediaire bestuursniveau wordt nauwelijks geraakt. Men had meer moeten nadenken over een andere invulling van het provinciaal gegeven.

In het verleden heeft men daarover nochtans heftige discussies gevoerd. In het Egmontpact stond zelfs de afschaffing van de provincies ingeschreven. In het voorontwerp van nota Vlaanderen-Europa 2002 van de regering-Van den Brande I werd de provincie nog omschreven als een louter administratieve schakel tussen het gewest en de gemeenten. Na hevig protest

werd een beslissing daarover evenwel verdaagd. Voor dat Vlaanderen bevoegd was, woedde de discussie over de geografische omschrijving, de bevoegdheden en de bestuurlijke organisatie van de provincie dus volop, maar nu is die discussie blijkbaar stilgevallen of stilgelegd.

De heer *Van Hauthem* verwijst naar het kerntakendebat dat volgens hem mislukt is. Men heeft zich nooit de vraag gesteld waarmee de provincie zich nog moet bezighouden. Is het bijvoorbeeld logisch of nuttig dat een provincie onderwijs organiseert, wegen en waterlopen beheert of recreatieparken uitbaat? Het provinciale niveau krijgt een aantal bevoegdheden toegewezen door de wetgever en de decreetgever, hetzij als uitvoerder, hetzij als beleidsvoerder. Bovendien vult de provincie een aantal bevoegdheden in die haar niet meteen toegewezen zijn.

De heer *Van Hauthem* vraagt zich af waarom de minister het intermediaire niveau behoudt zoals het is en het in feite nog versterkt. Vlaams Belang is op zich niet gekant tegen een intermediair bestuurlijk niveau, maar men had ten minste de denkoefening moeten maken over de geografische omschrijving, bevoegdheden, taken en middelen van de provincies. In de vorige legislatuur heeft Vlaams Belang een voorstel van regiodecreet ingediend, als aanzet tot een hertekening van dat intermediaire bestuursniveau, maar daar is men nooit op ingegaan. De regering laat alles bij het oude, zonder dat daarvoor een wetenschappelijke basis bestaat.

De heer *Van Hauthem* meent dat er met het Vlaams bestuursakkoord van 25 april 2003 tussen de drie bestuursniveaus, dat werd afgesloten tot besluit van het kerntakendebat, nooit iets gebeurd is. De tekst heeft dan ook een bijzonder onduidelijk statuut. In welke mate voelt de huidige Vlaamse Regering er zich nog door gebonden?

De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur heeft zich ook kritisch uitgelaten, onder meer over het feit dat de bestuurlijke intenties uiteindelijk uitgedraaid zijn op een loutere status quo. De Hoge Raad wijst erop dat er in 1999, dus voor het bestuursakkoord, al een pact tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse gemeenten en OCMW's, en een afsprakennota met de provincies werden afgesloten. De betrokken besturen en vooral representatieve verenigingen hadden daarin veel energie gestoken. Maar beide akkoorden zijn een stille dood gestorven, waarna de vorige Vlaamse Regering een volledig nieuw en eigen akkoord wilde

opstellen, dat nog grootser was opgevat. Opnieuw hebben de lokale en provinciale besturen met hun verenigingen zich ten volle geëngageerd, met als resultaat het bestuursakkoord. De Hoge Raad hoopte dat het bestuursakkoord niet hetzelfde lot beschoren zou zijn als het pact en de afsprakennota. Voor de heer Van Hauthem is het inmiddels duidelijk dat ook dat bestuursakkoord niet concreet is ingevuld. De Vlaamse Regering heeft immers geen knopen doorgehakt inzake de geografische omschrijving en de bevoegdheden en taken van het intermediaire bestuursniveau.

De spreker stelt vast dat de regering de gelegenheid niet te baat heeft genomen om over de functies van provinciegouverneur en arrondissementscommissaris na te denken. De provinciegouverneur is een ambtenaar, als commissaris van de Vlaamse en van de federale Regering, maar heeft tegelijkertijd ook een politieke functie, en niet alleen omdat hij voorzitter van de bestendige deputatie is. De Hoge Raad heeft geopperd om op zijn minst een scheiding te maken tussen beide functies.

Volgens de heer Van Hauthem is de gouverneur een politiek benoemde ambtenaar met een politieke functie. Wat is de politieke legitimatie van iemand die door de provincieraad niet kan worden onderzocht over zijn rol als commissaris van de federale of de Vlaamse overheid? Vlaams Belang stelt voor de voorzitter van de bestendige deputatie te laten kiezen, en hem dan een aantal functies van rechtswege – zowel wettelijk als decretaal – toe te bedelen. Vanuit het standpunt van een democratische legitimatie pleit de spreker voor het maximaal afschaffen van de functie van de gouverneur, voorzover dit mogelijk is binnen de Vlaamse bevoegdheden.

Volgens de heer Van Hauthem is de functie van arrondissementscommissaris een overblijfsel uit het Ancien Régime. Zijn functie is compleet achterhaald. Nochtans heeft de Vlaamse Regering bij besluit van 26 maart 2004 nog heel uitvoerig het statuut van de arrondissementscommissaris geregeld, maar niemand weet blijkbaar wat hij moet doen. Ook over het nut van deze functie heeft de regering niet nagedacht.

Verder vraagt de heer Van Hauthem zich af waarom de Vlaamse Regering het verbod van cumulatie van de functie van provincieraadslid en die van parlementslid afschaft. Hij noemt dat een aberratie en vraagt zich af wie daar baat bij heeft.

De *minister* verwijst naar de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, gewijzigd in 1988, waarin staat dat een provincieraadslid geen lid van het parlement kan zijn. Die wet kan niet veranderd worden bij decreet. Het cumulatieverbod blijft dus gehandhaafd. Het is niet nodig dat bij de onverenigbaarheden in het Provinciedecreet in te schrijven want de Bijzondere Wet is voldoende duidelijk.

De heer *Van Hauthem* stelt vast dat de rol van de provincies door dit Provinciedecreet eigenlijk nog versterkt wordt. De regering wil de bestuurlijke organisatie in het Provinciedecreet zo analoog mogelijk met het Gemeentedecreet laten verlopen. Maar de spreker begrijpt niet dat er nu ook op provinciaal niveau verzelfstandigde agentschappen ingevoerd worden. Daardoor krijgen de provincies de mogelijkheid om nog meer bevoegdheden in te vullen. De heer Van Hauthem heeft, met betrekking tot de verzelfstandigde agentschappen, dezelfde opmerkingen als bij het Gemeentedecreet. Hij zal ter zake opnieuw amendementen indienen.

Samenvattend noemt de heer Van Hauthem het voorliggend ontwerp van Provinciedecreet bedroevend: de Vlaamse Regering stelt niets in vraag, ze levert een doorslag af van de bestaande Provinciewet en versterkt zelfs nog het provinciale bestuursniveau. Er moest blijkbaar een Provinciedecreet klaar zijn voor 2007. Vlaams Belang had liever gehad dat de regering langer had gewacht met een Provinciedecreet en dat grondig had onderbouwd. Meer nog dan het Gemeentedecreet is dit ontwerp van Provinciedecreet voor Vlaams Belang een gemiste kans.

2. *Tussenkoms van de heer Hubert Brouns*

De heer *Brouns* verwijst naar het regeerakkoord waarin is bepaald dat naast een Gemeentedecreet er ook een Provinciedecreet en een OCMW-decreet goedgekeurd zal worden. Hij geeft toe dat het tijdschema krap was, maar zelfs als er meer tijd zou zijn geweest, zou de discussie blijven duren. Basisdecreten lokken immers altijd discussie uit. Een langere behandeling maakt meer bijsturing mogelijk, maar op een bepaald moment moet de knoop worden doorgehakt.

CD&V vindt heel wat positieve aspecten in het ontwerp terug. De fractie heeft altijd sterk gepleit voor de herwaardering van die besturen waarin de mensen het meest vertrouwen hebben, namelijk van de ste-

den, de gemeenten en de provincies. Het ontwerp is een basis om die herwaardering te stimuleren.

Het ontwerp van Provinciedecreet vertoont inderdaad heel wat gelijkenissen met het Gemeentedecreet. Dat parallellisme bevordert de duidelijkheid en dat komt zowel bestuurders als bestuurden ten goede. Het is een transparant geheel.

De heer Brouns meent dat er wel degelijk is nagedacht over de missie van de provincies. De provincies worden omschreven als het intermediaire niveau. De bovenlokale takenbehartiging is zeer goed omschreven, maar natuurlijk is voor de enen die omschrijving te ruim, voor de anderen te beperkt. Het bestuursakkoord, afgesloten in 2003, geeft een aantal criteria om het bovenlokale karakter van een bevoegdheid aan te tonen. De omschrijving in artikel 2 sluit daar bij aan.

De spreker verwijst naar de vraag van de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) naar een duidelijke omschrijving van de grenzen van de intergemeentelijke samenwerking. Die vraag is niet onterecht, maar die kwestie kan nu niet beslecht worden maar moet eerder aan bod komen in het kader van de besprekingen rond de interbestuurlijke samenwerking. Ook de aangekondigde evaluatie van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking zal daarvoor nuttige informatie opleveren.

Bij de bespreking van het Provinciedecreet kan men niet om de noodzaak voor een regeling rond de interbestuurlijke samenwerking heen. Net zo belangrijk als de plaats en de rol van de provincies in het Vlaamse overheidslandschap is immers een duidelijke regelgeving over de wijze waarop de provincies met andere besturen kunnen samenwerken. CD&V steunt de VVP dan ook in haar pleidooi voor een regeling van de interbestuurlijke samenwerking. Interbestuurlijk samenwerken zal immers meer en meer noodzakelijk worden om tegemoet te kunnen komen aan bepaalde behoeften of problemen waarvoor één enkel bestuursniveau geen afdoende oplossing kan bieden.

De Hoge Raad heeft wat deze aangelegenheid betreft een aantal pertinente opmerkingen gemaakt die verdere aandacht verdienen. Volgens de spreker zullen er ook verder inspanningen moeten worden gedaan om de interbestuurlijke relaties op een structurele manier aan te pakken.

De heer Brouns merkt op dat het democratische gehalte van een bestuursniveau staat of valt met de

plaats en de rol van de democratisch verkozen raad, in dit geval de provincieraad. Het ontwerp biedt een aantal instrumenten om de taak van de provincieraadsleden te vergemakkelijken en te herwaarderen. Hun mogelijkheden om de bestendige deputatie te controleren worden uitgebreid. Provincieraadsleden moeten kunnen rekenen op een minimale ondersteuning en ze moeten te allen tijde de deputatie kunnen ondervragen. De toelichtende nota en het voorstel van besluit bij elk agendapunt, zullen de raadsleden toelaten om zich beter op de besprekingen in de raad voor te bereiden.

Ook voor de aanstelling van de deputatie wordt geopteerd voor parallellisme met het Gemeentedecreet. Zoals de gemeenteraad zal ook de deputatie aangeduid worden in een gezamenlijke akte van voordracht. Dat is een positieve vernieuwing, die beklemtoont dat de deputatie als een collegiaal beslissingsorgaan optreedt. In het ontwerp staat ook dat die moet samengesteld zijn uit personen van een verschillend geslacht. Nieuw is dat er niet langer één gedeputeerde uit elk gerechtelijk arrondissement afkomstig moet zijn. Dat vergemakkelijkt in ieder geval de coalitiebesprekingen.

Volgens de heer Brouns is het positief dat de bestendige deputatie niet langer zal optreden als rechtsprekend orgaan. Dat heeft tot gevolg dat een gedeputeerde ook lid kan zijn van een gemeenteraad. Dat kon voorheen niet omdat een gedeputeerde soms gemeentelijke betwistingen moest beslechten.

Ook voor de onverenigbaarheden is het ontwerp afgestemd op het Gemeentedecreet. Volgens het ontwerp mogen militairen zitting hebben. Er zijn blijkbaar nog andere regels die militairen dat beletten. Kan de minister daar klaarheid over scheppen?

In het ontwerp staan lovenswaardige initiatieven om de participatie van de burger te bevorderen. Voor CD&V is dat belangrijk, maar de heer Brouns stelt zich vragen bij de werkbaarheid van het systeem van verzoekschriften. De ervaringen in het Vlaams Parlement zijn immers niet altijd even positief.

De provincies zijn allicht verheugd over de nieuwe mogelijkheden van interne en externe verzelfstandiging. Dat mag echter niet leiden tot versplintering die de controle van de verkozenen hindert.

De heer Brouns besluit dat CD&V van oordeel is dat dit ontwerp van Provinciedecreet een evenwichtig werkstuk is, en dat men erover zal waken dat de

uitvoeringsbesluiten de geest van het ontwerp respecteren.

3. *Tussenkost van de heer Marnic De Meulemeester*

De heer *De Meulemeester* merkt op dat de bespreking van het ontwerp van Provinciedecreet het tweede deel is van een drieluik van belangrijke organieke decreten en kiesdecreten die moeten van toepassing zijn tegen de lokale verkiezingen van oktober 2006. De Provinciewet dateert reeds van 1836 en is nooit op een fundamentele wijze hervormd of gemoderniseerd. Het is volgens de spreker dan ook hoog tijd voor vernieuwing.

De VLD kan zich geheel terugvinden in de krachtlijnen van het decreet, namelijk de versterking van de autonomie van de provincies, de responsabilisering van het ambtenarenapparaat, de versoepeling van de interne organisatie, de versterking van de transparantie inzake financieel beheer, en de versterking van de betrokkenheid van de burger bij het beleid.

Een belangrijk nieuw element waardoor meer verantwoordelijkheden worden gegeven aan de provincieraadsleden, is het verplichte voorzitterschap door raadsleden van de provinciale commissies. Dit moet leiden tot een verdere specialisering van de raadsleden. Het stelt provincieraadsleden ook in staat om mee de politieke agenda te bepalen.

Voorts hecht de VLD veel belang aan initiatieven die moeten leiden tot een grotere participatie van de burger aan de lokale besluitvorming en tot een grotere transparantie. In dit verband verwijst hij naar het openbaar maken van commissievergaderingen en de invoering van het recht van burgers om verzoekschriften in te dienen. Een en ander zorgt voor een groter democratisch gehalte. Ook de klachtenbehandeling verstevigt de democratie op provinciaal niveau.

In het kader van de wijzigingen met betrekking tot het personeelsbeleid, steunt de spreker in het bijzonder de mogelijkheid tot invoering van een mandaatsysteem. Ook de invoering van een budgetbeheerder in de plaats van een ontvanger, en van een managementteam zijn nieuw.

Niet onbelangrijk zijn volgens de heer *De Meulemeester* de geschillenbeslechting over verkiezingen door een administratief rechtscollege, en de versoepeling van de onverenigbaarheden.

Het ontwerp van Provinciedecreet bevat volgens de heer *De Meulemeester* derhalve voldoende vernieuwende elementen om van de provincies een modern bovenlokaal bestuur te maken.

4. *Tussenkost van de heer Dany Vandenbossche*

De heer *Vandenbossche* merkt op dat de Provinciewet een van de oudste teksten is uit ons administratief bestel, en een van de minst aangepaste aan de realiteit. Het betreft een zeer moeilijk leesbare wet, omdat er in de loop der jaren heel wat aan is toegevoegd. Alleen al het feit dat een onleesbare Provinciewet wordt vervangen door een Provinciedecreet is positief.

Het verbaast de spreker dat de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur vindt dat er geen wetenschappelijk onderzoek ten grondslag ligt aan het voorliggende ontwerp van Provinciedecreet. Er werden volgens de spreker gedurende de laatste decennia bibliotheken vol geschreven over het onderwerp. De discussie over de provinciale bevoegdheden wordt sinds vele jaren gevoerd. Enkele jaren geleden nog stond de discussie over de afschaffing van de provincies zoals ze nu bestaan hoog op de politieke agenda. De spreker wijst erop dat hijzelf voorstander was van een hertekening van het territorium van de provincies. Hij meent immers dat de verhouding tussen de provincie en de grote steden zeer moeilijk ligt. Ooit heeft er een plan bestaan om de grote stedelijke gebieden uit de provinciale omschrijving weg te halen. De kleinere gemeenten doen zeer veelvuldig – en terecht – een beroep op de provincies. De verhouding van de provincies met de steden is anders dan die met de gemeenten.

De heer *Vandenbossche* vindt het positief dat er eindelijk duidelijker omschreven wordt welke aangelegenheden behoren tot het provinciaal belang. Het begrip provinciaal belang wordt dus niet langer op een negatieve wijze omschreven als datgene wat niet van gemeentelijk of van staatsbelang is, zoals in het verleden het geval was.

De spreker merkt wel op dat de precieze invulling van het provinciale belang nog zal moeten blijken uit de praktijk. Hij geeft toe dat deze invulling zal verschillen van provincie tot provincie. Dat geldt overigens ook voor de invulling van het begrip gemeentelijk belang door de gemeenten. De provincies en gemeenten moeten van hun autonomie gebruik maken om de invulling verder te concretiseren.

De heer *Vandenbossche* wijst er voorts op dat in het regeerakkoord wordt vermeld dat er een grotere autonomie en slagkracht moet worden gegeven aan de provincies.

De heer *Van Hauthem* merkt hierbij op dat hij het betreurt dat het provinciale niveau nog wordt versterkt.

De heer *Vandenbossche* repliceert dat men consequent moet zijn: als er wordt gekozen voor het behoud van een provinciaal niveau, dan moet dat niveau ook iets te zeggen en te doen hebben.

Volgens de heer *Van Hauthem* is een dergelijke keuze eigenlijk nooit gemaakt.

Volgens de heer *Vandenbossche* is dat wel degelijk het geval. Als dat niet was gebeurd, dan zou er de afgelopen tien jaar geen deconcentratie en decentralisatie naar het niveau van de provincies meer hebben plaatsgevonden.

De heer *Vandenbossche* erkent dat het voorliggende ontwerp van decreet weinig vernieuwend is. Anderzijds is de tekst wel toegankelijker dan de bestaande Provinciewet. Bovendien wordt duidelijker beschreven wat het provinciaal belang inhoudt. De provinciale structuur zal voortaan ook meer kunnen functioneren als een moderne administratie.

De heer *Vandenbossche* besluit dat hij het voorliggende ontwerp van decreet steunt. Het gaat uit van de 'missie' van de provincies. Die missie voldoet aan wat van een intermediair niveau kan worden verwacht.

5. *Tussenkomst van de heer Jef Tavernier*

De heer *Tavernier* begrijpt de kritiek van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, die het ontwerp te weinig vernieuwend en te weinig ambitieus vindt. De spreker beschrijft zichzelf als een koele minnaar van de provincies. Hij pleit niet voor hun afschaffing. Dat de provincieraad rechtstreeks verkozen wordt, is immers belangrijk voor de democratie. Maar daarnaast blijven vele andere niet verkozen intermediaire besturen en organen bestaan. Daar komt nog bij dat de kieswet in bepaalde streken een feitelijke kiesdrempel van 10 tot 12 procent instelt. Dat roept vragen op. Limburg bijvoorbeeld is op dat vlak een slecht voorbeeld voor de democratie. Verder vindt de

spreker dat hij de bedoeling van de minister om het ontwerp eenvoudig te houden met het oog op zo weinig mogelijk betutteling, mislukt vindt als er daarna 43 uitvoeringsbesluiten nodig blijken te zijn. Dat is niet echt een vereenvoudiging.

Wat de functie van de gouverneur betreft, herinnert de spreker eraan dat de heer Durnez van de VVP de gouverneurs enigszins oneerbiedig 'rariteiten' noemde. Ook de heer Tavernier vindt de vermenging van het ambtelijke statuut – de gouverneur als commissaris van de federale en de Vlaamse regeringen – met het voorzitterschap van een verkozen orgaan – de bestendige deputatie – niet gezond. Hij meent dat velen die stelling onderschrijven, maar het niet durven zeggen, omdat ze onder druk staan van de partijbonzen of van personen die de functie thans uitoefenen. De gouverneurs beslissen eigenlijk zelf wanneer ze met pensioen gaan.

De *minister* merkt op dit punt op dat er vroeger een pensioenleeftijd van 67 jaar was en thans van 65 jaar. Bovendien is het formeel zo dat de gouverneur als ambtenaar benoemd wordt door twee regeringen, die dat ook ongedaan kunnen maken, wat in Wallonië ook al werkelijk gebeurde. Hij geeft wel toe dat in Vlaanderen een andere feitelijke traditie bestaat.

De heer *Van Hauthem* meent dat het gegeven dat twee regeringen het eens moeten worden over een eventuele vervanging, toch een serieuze waarborg is voor de betrokkenen.

De heer *Tavernier* is het daarmee eens. Hij voegt daar nog aan toe dat er een evolutie is naar minder afstandelijke en meer politiek betrokken gouverneurs, waardoor het des te wenselijker wordt om het ambtelijke en het politieke te scheiden. Het lid pleit daarom voor een uitzuivering van de functie van gouverneur.

Volgens de heer *Tavernier* is de functie van arrondissementscommissaris volledig uit de tijd. Als de gouverneur adjuncten nodig heeft, kan hij die in zijn ambtenarenkader opnemen.

De heer *Tavernier* is het er niet mee eens dat gedeputeerden een recht van verhindering krijgen. Wie gedeputeerde wordt, dient dat zes jaar lang te blijven. Gedeputeerden die parlamentslid willen worden, dienen ontslag te nemen als gedeputeerde. Toestaan dat een gedeputeerde zich laat vervangen, is een slechte zaak.

De heer Tavernier betreurt dat de provincieraad niet in staat is om een gedeputeerde tot ontslag te dwingen. Hij pleit voor de invoering van een constructieve motie van wantrouwen in de provincieraad. Hij kondigt daarover een amendement aan. Hij verwijst in die zin naar recente gebeurtenissen in Charleroi. Schepenen verdacht van malversaties konden niet afgezet worden. Pas na partijpolitieke druk hebben ze zelf ontslag genomen. De gemeenteraad beschikte echter niet over een democratisch middel om hen tot aftreden te dwingen.

De spreker verzet zich ook tegen de herinvoering van wat hij de stoelendans noemt. Aan het begin van de zittingsperiode kunnen afspraken gemaakt worden over de opvolging van een gedeputeerde in de loop van de zittingsperiode. Wat als de opvolger ondertussen van partij verandert?

De *minister* antwoordt dat in artikel 69 wordt bepaald dat de Vlaamse Regering gedeputeerden of de provincieraadvoorzitter kan schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De betrokken persoon wordt vooraf gehoord. De Vlaamse Regering stelt daarvoor de nadere procedureregels vast. De toezichthoudende overheid kan dus een gedeputeerde afzetten.

De heren *Van Hauthem* en *Tavernier* wijzen erop dat deze mogelijkheid ook al in de Provinciewet staat: een hogere overheid kan een gedeputeerde tot aftreden dwingen, de provincieraad kan dat echter niet. De provincieraad moet als democratisch verkozen orgaan de mogelijkheid krijgen om een gedeputeerde af te zetten.

Vervolgens vraagt de heer *Tavernier* waarom de ondervoorzitters van de provincieraad worden afgeschaft. Hij wijst erop dat in de bepalingen over de versoepeling van de cumulatiebeperkingen verwezen wordt naar de Bijzondere Wet. In de Provinciewet staat het cumulatieverbod uitdrukkelijk vermeld. In het Provinciedecreet niet. Zonder verwijzing naar de Bijzondere Wet, is dat onduidelijk.

Afsluitend zegt de heer *Tavernier* dat het ontwerp van Provinciedecreet hem ontgoochelt. Een aantal kaderdiscussies zijn niet gevoerd. Een aantal kaderopties zijn ofwel niet genomen ofwel onduidelijk. Het helpt het democratische gehalte van de provincie niet vooruit. Het is voor hem duidelijk dat men een aantal opties niet heeft durven nemen. Hij denkt daarbij in de eerste plaats aan het ambt van de gouverneur.

6. *Tussenkomen van de heer Jan Peumans*

De heer *Peumans* is provincieraadslid geweest en had toen wel eens het gevoel dat gedeputeerde zijn een soort bezigheidstherapie was. Sommige gedeputeerden moesten echt op zoek naar een bezigheid om hun ambt op een zinvolle manier in te vullen. Een ander typisch kenmerk was de voortdurend terugkerende discussie over het provinciaal belang. In die zin is de spreker ingenomen met artikel 2 van het ontwerp van Provinciedecreet waarin het provinciaal belang wordt omschreven: bovenlokale taakbehartiging, ondersteunende taken op verzoek van andere overheden, en gebiedsgerichte samenwerking.

Steden en gemeenten weten vaak niet of ze zich tot de Vlaamse overheid of tot de provincie moeten wenden. De spreker wijst er in dat opzicht op dat één op de drie gemeenten niet meer dan 10.000 inwoners telt en bijgevolg niet over een groot ambtenarenapparaat beschikt. De provincie kan op dit vlak een belangrijke rol spelen. Het kerntakendebat is een belangrijk referentiedossier omdat het duidelijke afspraken bevat over de bevoegdheidsverdeling. De provincie kan een objectieve bondgenoot worden van de kleinere gemeentebesturen.

De heer *Peumans* voelt niet de behoefte om opnieuw de discussie aan te gaan over de bestuurlijke organisatie in Vlaanderen. Hij wijst erop dat N-VA steeds kritisch stond tegenover de manier waarop de provincie haar taken vervult. De provincie als objectieve partner van de lokale besturen vindt hij een gunstige evolutie.

Afsluitend wijst de heer *Peumans* erop dat provincieraadsleden altijd de mogelijkheid hadden de gouverneur te ondervragen, bijvoorbeeld in het kader van de rampenplanning. Alleen durfde niemand dat blijkbaar aan.

B. *Repliek van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering*

De *minister* vindt het positief dat over dit ontwerp van decreet, net als over het Gemeentedecreet, een open discussie kan worden gevoerd. Hij is vatbaar voor voorgestelde verbeteringen.

Er zijn volgens hem wél een aantal duidelijke krijtlijnen getrokken. De conclusies van het kerntakendebat zijn vervat in een bestuursakkoord. Dat is voor

de minister het uitgangspunt geweest bij de redactie van dit nieuwe Provinciedecreet. Ook binnen de partij van de minister is altijd debat gevoerd over de rol en de functie van de provincies. Maar uiteindelijk zijn besluiten nodig.

Het startpunt is de opvatting dat de provincies een plaats hebben in ons bestuurlijk bestel, en een duidelijke missie moeten hebben. Maar dan moet er ook voor gezorgd worden dat dat bestuursniveau kan werken. Dat is nu duidelijk bepaald in de artikelen 2 en 3, waarin de missie van de provincies is vervat: de provincie is een intermediair bestuur met een bovenlokale taakbehartiging en specifieke provinciale taken. Maar uiteindelijk zijn het nog altijd de democratische verkozenen binnen de provincieraad die gedeputeerden en anderen eventueel tot de orde kunnen roepen als ze te ver gaan in de invulling van hun taak. Een aantal innovaties uit het Gemeentedecreet in verband met personeel, management enzovoort, zijn nu ook doorgetrokken naar het Provinciedecreet.

De minister bevestigt dat hij inzake de rol van de gouverneur gekozen heeft voor het status quo dat intussen al 170 jaar bestaat. Hij stelt vast dat het systeem in de praktijk niet slecht functioneert. De gouverneurs zijn noch ambtenaren noch politici. De functie van gouverneur is geen politieke functie. De gouverneur heeft een statuut sui generis, met drie taken: hij is commissaris van de federale regering voor wat veiligheid betreft, commissaris van de Vlaamse Regering wat het toezicht betreft, en voorzitter zonder stemrecht van de bestendige deputatie. Door een aantal hervormingen in Wallonië vervult de eerste gedeputeerde daar nu zowat de rol die de gouverneur vroeger in de bestendige deputatie had, maar men is daar niet onverdeeld gelukkig over. De minister herhaalt dat het gouverneurschap geen functie voor het leven is, of zelfs niet tot aan het pensioen. Men kan het ambt tot de leeftijd van 65 jaar uitoefenen maar elke regering kan altijd tot vervanging overgaan.

De functie van gouverneur is, net als die van arrondissementscommissaris, in de federale wetgeving verankerd. De minister verzet zich krachtig tegen de bewering als zouden de arrondissementscommissarissen niets om handen hebben. Vroeger oefenden zij het toezicht uit op de gemeenten met minder dan vijfduizend inwoners. Intussen hebben ze bij elk gouvernement een eigen reële taakinvulling gekregen. De facto zetelen ze, als adjunct van de gouverneur, op het provinciebestuur. Sommigen houden zich bezig

met veiligheid, anderen zijn verantwoordelijk voor het korps van de gewestelijke ontvangers.

De heer *Tavernier* merkt op dat elke arrondissementscommissaris wel iets anders doet.

De *minister* repliceert dat hun taak provinciaal geregeld is en dat ze dingen doen die moeten gebeuren, tot tevredenheid van de gouverneurs.

De heer *Van Hauthem* vraagt of niemand anders hun taak kan uitvoeren.

De *minister* antwoordt dat dat perfect zou kunnen maar Vlaanderen heeft niet de bevoegdheid om de functie af te schaffen. Bovendien wordt die functie ingevuld met zinvolle taken die anders door anderen moeten worden overgenomen.

De heer *Van Hauthem* merkt op dat de minister de functie als dusdanig niet eens in vraag gesteld heeft.

De heer *Peumans* meldt dat een arrondissementscommissaris hem heeft toevertrouwd dat hij zich een veredelde klerk voelt omdat hij zich moet bezighouden met jachtverloven. Anderen daarentegen verrichten heel zinvolle taken.

Volgens de *minister* is het aan de gouverneur om inhoud aan de functie te geven.

De heer *Van Hauthem* merkt op dat het wel de minister is die de arrondissementscommissarissen benoemt. Hij zou bij een vacature kunnen beslissen geen nieuwe benoeming meer te doen.

De *minister* bevestigt dat dat kan: het is immers de regering die het aantal arrondissementscommissarissen bepaalt.

De minister stelt vast dat een aantal parlementsleden, onder wie de heer Tavernier, zich een koele minnaar van de provincies heeft genoemd. Zij zien alle taken die aan de provincies worden toevertrouwd dan al gauw als teveel. Dat is een visie als een andere. De Vlaamse Regering heeft in het bestuursakkoord van 2003 echter een keuze gemaakt en het voorliggende ontwerp is het gevolg daarvan.

De minister benadrukt nogmaals dat het mandaat van provincieraadslid niet cumuleerbaar is met dat van parlementslid. Dat vloeit voort uit de Bijzondere Wet.

Als de provincies een plaats krijgen in de bestuurs-cultuur, moeten ze zich ook kunnen beroepen op de nieuwste technieken, zoals die van de extern verzelf-standigde agentschappen.

De heer *Van Hauthem* merkt op dat het dus om meer dan een status quo gaat.

De *minister* antwoordt dat de mogelijkheid die van-daag voor de gemeenten bestaat, wordt doorgetrok-ken naar de provincies.

De minister zal volgend jaar werk maken van het decreet op de interbestuurlijke samenwerking. Het decreet op de intergemeentelijke samenwerking zal worden geëvalueerd.

Vlaanderen heft de onverenigbaarheid met het sta-tuut van militair op, hoewel het statuut op federaal niveau nog altijd die beperking bevat; ook op fede-raal niveau is het debat hierover trouwens aan de gang.

De heer *Van Hauthem* stelt vast dat de minister op dit punt dus geen rekening houdt met een federale beslis-sing, terwijl hij dat op andere punten wel doet.

De *minister* betwist dat een lid van de bestendige deputatie tijdens een legislatuur niet kan worden afge-zet omdat er geen constructieve motie van wantrou-wen bestaat: krachtens artikel 69 heeft de regering, de toezichthoudende overheid, altijd de mogelijkheid om iemand af te zetten.

Wat het ondervoorzitterschap van de provincieraad betreft, stelt de minister dat een amendement zal worden ingediend om dat opnieuw in te voeren.

Inzake de rol van de gouverneur verklaart de minis-ter niet onder druk gezet te zijn geweest. Een debat binnen de meerderheidsfracties heeft geleid tot de beslissing om het status quo ter zake te handha-ven. Vandaag functioneert een en ander behoorlijk. Bovendien heeft de publieke opinie geen probleem met de gouverneurs: zij kunnen op een brede waar-dering rekenen.

IV. Artikelsgewijze bespreking

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen.

Artikel 2

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Kat-leen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe het eerste en het tweede lid te vervangen door de bepaling dat de provincies het intermediaire niveau zijn tussen het Vlaamse en het gemeentelijke niveau (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 473/4, amende-ment nr. 15).

De heer *Van Hauthem* merkt op dat in dit artikel de missie van de provincie wordt bepaald. Hij ziet niet zoveel verschil tussen de vroegere bepaling dat de provincie zaken van provinciaal belang behartigt en de nieuwe bepaling dat de provincie de zaken van bovenlokaal belang behartigt. Uiteindelijk kan de provincie zich nog steeds met alles bezighouden. De spreker betreurt dat men de bevoegdheden van de provincie niet beperkt heeft. Hij vraagt waarom de provincie bijvoorbeeld nog steeds onderwijs moet organiseren of wegen moet beheren.

In het Gemeentedecreet staat dat de Vlaamse Rege-ring bepaalt wat gemeentelijke, provinciale en gewest-wegen zijn. De fractie van de spreker heeft bij de bespreking van het Gemeentedecreet een amende-ment ingediend om de provinciale wegen eruit te lich-ten. De heer Van Hauthem pleit ervoor om onderwijs exclusief aan de gemeenten en de Vlaamse Gemeen-schap toe te wijzen. Ongetwijfeld heeft provinciaal onderwijs nut gehad, maar dat is voorbijgestreefd. Liever dan een lijst voor te stellen met bevoegdheden waarmee de provincie zich mag bezighouden, pre-fereert de spreker een beperking van de provinciale bevoegdheden tot de taken die haar worden toege-kend bij decreet of wet.

De *minister* antwoordt dat het kerntakendebat is geëindigd met de conclusie dat de provincies nog altijd een rol te spelen hebben. Dat is gevat in de mis-sie, vervat in artikel 2. Het bovenlokale staat duidelijk tegenover het lokale, wat de bevoegdheid van de gemeente is. Provinciaal is vager dan bovenlokaal. Het komt aan de verkozen organen, de provinciera-den, toe om te bepalen of ze al dan niet onderwijs organiseren, zwembaden bouwen enzovoort. Dat is de soevereine macht van de verkozenen. Het is aan hen om de actieradius en de ambities van de provin-cie te bepalen.

De heer *Van Hauthem* vindt dat een gemakkelijks-oplossing. Geen enkel beleidsniveau acht zichzelf overbodig. De taken moeten van hogerhand beperkt worden, zoniet zal dat niet gebeuren. Er moet wor-den nagegaan welke budgetten de provincies besteden aan de taken die niet opgelegd worden door de hogere overheid. Dat zou heel wat ogen openen. In de voorbije 10 jaar zijn de budgetten en de zelf gekozen taken van de provincies exponentieel toegenomen.

De heer *Francis Vermeiren* wijst erop dat verschil-lende gemeenten hun scholen overgedragen hebben aan een ander net. Dat spreekt de beweringen van de heer Van Hauthem tegen.

De heer *Van Hauthem* herhaalt dat onderwijs op het gemeentelijke of Vlaamse niveau thuishoort.

De heer *Jan Peumans* vindt dat de missie van de provin-cies in artikel 2 wordt verduidelijkt. Het provin-ciaal belang wordt duidelijker geformuleerd door het te omschrijven als bovenlokaal belang. Op één na zijn alle provincies akkoord met de overdracht van de provinciale wegen hetzij aan de gemeenten, hetzij aan het Vlaamse Gewest. Ringwegen worden bijvoorbeeld vaak door de gemeenten overgenomen van de provincies. De provincie Limburg stoot een aantal taken af: ze verkoopt de Limburghallen en een aantal andere domeinen omdat ze niet van provinci-aal belang zijn. De voornaamste uitzondering is het domein Bokrijk, dat een speciaal statuut heeft. Het provinciaal onderwijs vult een aantal hiaten op, die andere netten niet bereid waren te vervullen. De provin-cie Limburg heeft bijvoorbeeld provinciaal onder-wijs ingericht in de Voerstreek.

Amendement nr. 15 wordt verworpen met 5 stemmen tegen 3.

Artikel 2 wordt aangenomen met 5 stemmen tegen 3.

Artikel 3

Artikel 3 wordt aangenomen met 5 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 4

Artikel 4 wordt aangenomen met 8 stemmen.

TITEL II

Het provinciebestuur

HOOFDSTUK I

De provincieraad

AFDELING I

De organisatie van de provincieraad

Artikelen 5 en 6

De heer *Van Hauthem* merkt op dat artikel 5 het aan-tal leden van de provincieraad en artikel 6 de wijze van verkiezing bepaalt. Vlaams Belang zou het aantal leden van de provincieraad willen verminderen, maar dat kan alleen maar als het systeem van de districten gewijzigd wordt. In artikel 6 staat dat de provincie-raad verkozen wordt via de districten. De Vlaamse Regering legt de districten, die bestaan uit één of meerdere kantons, vast. De minister heeft al gezegd dat hij de bestaande districten niet wil wijzigen. Dat wordt bevestigd in de memorie van toelichting van het voorontwerp van Provinciekiesdecreet. Het Vlaams Belang vraagt zich af waarom de districten niet afgeschaft worden. Eén lijst per provincie krijgt de voorkeur van de partij van de spreker.

Het districtsysteem zou de aanwezigheid van regio-nale vertegenwoordigers garanderen. De heer Van Hauthem wijst op een aantal gebreken. Er zijn dis-tricten die 3 provincieraadsleden afvaardigen, andere 16 of 17. Dat is geen juiste verhouding. Een moge-lijke oplossing is de herdefiniëring van de districtom-schrijvingen zodat ze allen 10 tot 15 afgevaardigden hebben. De heer Van Hauthem vraagt om een einde te maken aan de disproportionaliteit tussen het aan-

tal verkozenen in de verschillende districten. In het district Poperinge kunnen twee provincieraadsleden verkozen worden en in het district Halle 24. De districten zijn in het verleden op maat van bepaalde partijen gecreëerd. Als hieraan niets wordt veranderd, dient de provincie als kiesomschrijving te worden gehanteerd.

De heer *Jef Tavernier* wijst erop dat er in tegenstelling tot wat nu het geval is met de Provinciewet, dit keer niet verwezen wordt naar een lijst die als bijlage bij het decreet wordt gevoegd. Hij wijst erop dat in het arrondissement Dendermonde apparentering momenteel enkel mogelijk is vanaf een drempel van 16 procent. Voor het arrondissement Eeklo is deze drempel 13 procent. Ook de vorm van de kiesdistricten doet vragen rijzen. Zo behoort Knesselare, gelegen tussen Aalter en Maldegem, tot het kiesdistrict Evergem. Het district heeft dus de vorm van een banaan of een oost-west-as. Er moet volgens de spreker op zijn minst werk worden gemaakt van grotere kiesomschrijvingen. De apparenteringsmogelijkheden dienen te worden uitgebreid. Zo gebeurt de apparentering voor wat betreft de provincieraadsverkiezingen niet binnen het kiesdistrict Gent-Eeklo, maar binnen Eeklo. Het decreet wil vernieuwend zijn. Toch wordt er teruggegrepen naar kiesomschrijvingen uit de negentiende eeuw. Hierdoor worden er anomalieën in stand gehouden.

Volgens de *minister* bestaat er in dit verband geen toverformule die iedereen tevreden kan stellen. Een andere reden waarom de huidige regeling wordt behouden is dat de provincieraadsverkiezingen reeds over minder dan een jaar plaatsvinden. Nu nog alles veranderen is geen goede zaak voor de kandidaten en evenmin voor de kiezers.

Het voorstel om provinciale lijsten in te voeren zou volgens de minister opnieuw tot het debat leiden over de afstand tussen verkozenen en kiezer. De minister is geen voorstander van provinciale lijsten.

De heer *Van Hauthem* erkent dat wellicht niet iedereen tevreden zal zijn met een hertekening van de kiesdistricten. Het komt er echter op aan om ze op een rationele basis te hertekenen. Hij wijst erop dat de provinciale kiesomschrijving ook op Vlaams niveau werd ingevoerd.

De heer *Tavernier* meent dat vanuit democratisch oogpunt er vanaf een bepaald percentage stemmen een vertegenwoordiging moet kunnen zijn. Er moet iets gedaan worden aan de feitelijke kiesdrempels

van soms meer dan 10 procent en aan de onlogische omschrijvingen van kiesdistricten.

De artikelen 5 en 6 worden aangenomen met 5 stemmen tegen 3.

Artikel 7

De heer *Tavernier* stelt vast dat de provincieraad thans tien dagen na de verkiezingen voor het eerst moet bijeenkomen. De eerste zitting wordt in het ontwerp van Provinciedecreet verschoven naar december. Hij vraagt zich af waarom de eerste zitting niet op de eerste werkdag van november zou kunnen plaatsvinden. Op die wijze zou de provincieraad nog voor het einde van het jaar de begroting kunnen afwerken. De late datum voor de eerste zitting zou te maken hebben met de coalitieonderhandelingen op gemeentelijk niveau. Dat zou interfereren met de verkiezing van de voorzitter en de leden van de bestendige deputatie.

De *minister* ontkent dat de coalitieonderhandelingen op gemeentelijk niveau iets te maken zouden hebben met de vaststelling van het tijdstip van de eerste zitting.

Een amendement voorgesteld door de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe §2 te vervangen (473/4, amendement nr. 16). Volgens de heer *Tavernier* moet de voorzitter van de eerste vergadering het lid zijn met de hoogste anciënniteit. Dat is in de meeste assemblees zo. Volgens het ontwerp moet de uittredende voorzitter tijdens de eerste vergadering als voorzitter optreden. Wat echter als die voorzitter niet langer kandidaat is?

De *minister* antwoordt dat voor wat betreft de keuze van de voorzitter tijdens de eerste vergadering een gelijkaardige regeling wordt voorgesteld als in het Gemeentedecreet. Als de uittredende voorzitter niet meer kan optreden, dan wordt het lid met de hoogste anciënniteit de eerste voorzitter.

Amendement nr. 16 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 3.

Artikel 7 wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 3.

Artikel 8

Een amendement voorgesteld door de heren *Joris Van Hauthem* en *Wim Van Dijck* en de dames *Kat-*

leen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe dit artikel te vervangen (473/4, amendement nr. 17). Volgens de heer *Van Hauthem* zou de voorzitter van de provincieraad uit de oppositie moeten komen. Verder wordt in het amendement voorgesteld dat het Bureau moet worden samengesteld op basis van de evenredige vertegenwoordiging.

Amendement nr. 17 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in §1 het tweede lid te schrappen (473/4, amendement nr. 18). De heer *Tavernier* vindt het belangrijk de continuïteit van het mandaat te waarborgen. Via de voordrachtsakte wordt het opsplitsen van mandaten aangemoedigd. Dat komt de bestuurbaarheid van de provincie niet ten goede. Men moet er ook rekening mee houden dat politici soms van partij veranderen.

De heer *Jan Peumans* meent dat deze bepaling ook een positieve kant heeft. Dankzij deze bepaling kan precies voor meer stabiliteit worden gezorgd.

De heer *Van Hauthem* vraagt wat er gebeurt als de kandidaat waarop de afspraak betrekking heeft overlijdt.

De *minister* antwoordt dat de provincieraad dan een nieuwe voorzitter verkiest. Dat staat trouwens in het decreet ingeschreven. De bedoeling van de voorzienige regeling is om te zorgen voor meer stabiliteit en duidelijkheid. Op die manier wordt voorkomen dat bepaalde kandidaten hun engagementen niet nakomen. De kiezer weet nu waar hij aan toe is, want bij het neerleggen van de voordrachtsakte weet iedereen hoe de kaarten in de loop van de legislatuur zullen worden geschud.

De heer *Tavernier* meent dat dergelijke afspraken na de verkiezingen worden gemaakt. Met duidelijkheid voor de kiezer heeft dat dus niets te maken. De spreker verwijst in dit verband nog naar zijn amendement in verband met de constructieve motie van wantrouwen.

Amendement nr. 18 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe het

tweede lid van §4 te vervangen (473/2, amendement nr. 1). De heer *Brouns* merkt op dat dit amendement ertoe strekt om het ondervoorzitterschap opnieuw in te voeren. Dit staat ook in de huidige Provinciewet. Door te werken naar analogie van het Gemeentedecreet, is de verwijzing naar het ondervoorzitterschap echter weggefallen.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 10 stemmen.

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt er eveneens toe het tweede lid van §4 te vervangen (473/4, amendement nr. 19).

Amendement nr. 19 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe op de vijfde regel, na het woord “dat”, de woorden “er minstens één ondervoorzitter moet gekozen worden en” in te voegen (473/2, amendement nr. 2). De heer *Brouns* stelt dat de aanneming van amendement nr. 1 gevolgen heeft voor de samenstelling van het Bureau, zodat ook §5 moet worden aangepast.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 4.

Het aldus geamendeerde artikel 8 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 4.

Artikelen 9 en 10

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 11

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in het eerste lid 5° te schrappen (473/4, amendement nr. 21).

De heer *Van Hauthem* merkt op dat echtgenoten niet samen zitting mogen hebben maar samenwonenden wel. Tijdens de discussie over het Gemeentedecreet werden echtgenoten en samenwonenden gelijkgesteld

op voorwaarde dat ze een wettelijk samenlevingscontract hebben afgesloten. De heer Van Hauthem herinnert eraan dat hij het daar toen niet mee eens was en dat is nog niet veranderd.

Amendement nr. 21 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe een 6° toe te voegen (473/4, amendement nr. 23).

De heer *Van Hauthem* wil hiermee uitdrukkelijk in het decreet vermelden dat er een onverenigbaarheid is tussen provincieraadslid en parlementslid. De minister heeft daarover gesteld dat die onverenigbaarheid al vermeld staat in de Bijzondere Wet. Het probleem is echter dat de bepalingen over de onverenigbaarheid tussen Vlaams parlementslid en provincieraadslid en die tussen federaal parlementslid en provincieraadslid, verspreid zijn over verschillende wetten. Voor de Kamerleden moet men al gaan kijken naar de wet van 6 augustus 1931. De Provinciewet vermeldde die onverenigbaarheid niet; de Provinciekieswet wel. Voor de duidelijkheid zou men best de onverenigbaarheid tussen provincieraadslid en Vlaams parlementslid in het Provinciedecreet inschrijven.

De onverenigbaarheid kan op drie verschillende manieren geregeld worden: in de bepalingen over de onverenigbaarheden voor parlementsleden, in de bepalingen over de onverenigbaarheden voor provincieraadsleden en in beide. De spreker is van oordeel dat deze laatste optie de beste is omdat het telkens om een andere regelgever gaat.

De heer *Hubert Brouns* stelt voor de duidelijkheid voor artikel 11 uit te breiden met een bepaling dat de onverenigbaarheid ook geldt voor de federale, Vlaamse en Europese parlementsleden. Een gelijkaardige bepaling zal worden voorzien in het Provinciekiesdecreet.

De heer *Van Hauthem* wijst erop dat in zijn amendement ook de ministers vermeld worden omdat een minister niet noodzakelijk parlementslid hoeft te zijn.

De *minister* antwoordt dat een minister wel gemeenteraadslid kan zijn.

De heren *Tavernier* en *Van Hauthem* merken op dat die mogelijkheid wettelijk is toegestaan. Maar als

een parlementslid geen lid mag zijn van de provincieraad, is het volgens hen niet meer dan logisch dat een minister dat ook niet mag zijn.

De heer *Norbert De Batselier* is het eens met de bepaling dat een minister geen provincieraadslid kan zijn en stelt voor dit expliciet in het decreet in te schrijven.

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Hubert Brouns, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren en Marcel Logist strekt ertoe volgende onverenigbaarheid in te schrijven: “de federale, Vlaamse of Europese parlementsleden en leden van de Vlaamse Regering, de federale regering of de Europese Commissie” (473/4, amendement nr. 20).

Amendement nr. 20 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Door de aanneming van dit amendement is amendement nr. 23 zonder voorwerp geworden.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt een 7° toe te voegen (473/4, amendement nr. 24). De heer Van Hauthem is van oordeel dat de uitoefenaars van een gemeentelijk uitvoerend mandaat en OCMW-voorzitters geen lid mogen zijn van de provincieraad.

Amendement nr. 24 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe een 8° toe te voegen (473/4, amendement nr. 25). De heer Van Hauthem is van oordeel dat bedienaren van de erediensten evenmin provincieraadslid kunnen zijn.

Amendement nr. 25 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe artikel 11 aan te vullen met een 6°, 7°, 8° en 9° (473/4, amendement nr. 22).

De heer Tavernier meent dat dit amendement, wat de onverenigbaarheden betreft, het meest volledige is. Hij heeft zich onder meer geïnspireerd op artikel 14, waarin de redenen van verhindering worden bepaald.

Artikel 14 bepaalt dat de voorzitter van de provincieraad verhinderd is als hij tegelijk lid is van de federale regering, de Vlaamse Regering of de Europese Commissie. Omdat de voorzitter van de provincieraad ook lid is van de provincieraad, staat er eigenlijk impliciet dat een lid van de provincieraad minister kan zijn. Daarom moet die onverenigbaarheid voor regeringsleden en parlementsleden hier verduidelijkt worden. Verder stelt hij voor de onverenigbaarheden in dit artikel aan te vullen met de burgemeesters en schepenen, de gemeente- en OCMW-secretarissen en de gemeente- en OCMW-ontvangers. Voor die laatste functies bestond er in de Provinciewet ook een onverenigbaarheid.

De heer *Peumans* gaat niet akkoord met het voorstel om de onverenigbaarheid in te voeren tussen het ambt van burgemeester en schepenen en dat van provincieraadslid. Als men de werking van de provincieraad wil verlevendigen, kan men niet om de mensen met een lokaal uitvoerend mandaat heen. Eén op de drie Vlaamse gemeenten telt niet meer dan 10.000 inwoners. Bovendien vervult de provincie een bovenlokale taak. Men krijgt op die manier een voeding van onderuit naar de provincieraad. Verder is het zo dat de provincieraadsleden met een uitvoerend mandaat op gemeentelijk niveau het meest actief zijn in de provincieraad. Ten slotte vraagt hij in welke mate er sprake kan zijn van belangenvermenging in hoofde van de secretarissen en ontvangers.

De heer *Tavernier* meent dat mensen met een uitvoerend mandaat op gemeentelijk niveau eerder met de eigen gemeentelijke belangen begaan zullen zijn in plaats van met het provinciale belang.

Amendement nr. 22 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Het aldus geamendeerde artikel 11 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 12

Artikel 12 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 13

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe op de

laatste regel de woorden “en hun eedaflegging” te vervangen door de woorden “, hun eedaflegging en de kennis van de bestuurstaal bepaald in artikel 44, §4” (473/2, amendement nr. 3). De heer *Brouns* verklaart dat dit amendement wil verduidelijken dat het Nederlands de enige bestuurstaal is in Vlaanderen.

De heer *Van Hauthem* is het daarmee eens maar vraagt zich af hoe dat gecontroleerd kan worden.

De *minister* stelt dat dit moet worden beoordeeld door het administratief rechtscollege dat over dergelijke geschillen zal oordelen.

Amendement nr. 3 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 13 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 14

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe 3° en 4° te schrappen (473/4, amendement nr. 26). De heer *Tavernier* stelt dat de schrapping van 3° logischerwijze voortvloeit uit de aanneming van amendement nr. 20 op artikel 11. Hij stelt voor 4° te schrappen omdat men het provinciale mandaat dient uit te oefenen waarvoor men gekozen heeft. Hij vindt het ongehoord dat de voorzitter van de provincieraad zich laat vervangen om gedeputeerde te worden.

De heer *Norbert De Batselier* verklaart dit amendement te kunnen steunen.

Amendement nr. 26 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels, dat ertoe strekt 3° te schrappen (473/4, amendement nr. 27), is daardoor zonder voorwerp geworden.

Het aldus geamendeerde artikel 14 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 15 en 16

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 17

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe de eerste zin van §1 aan te vullen met: “en op de vergaderingen van de commissies en van de afdelingen” (473/4, amendement nr. 28).

De heer *Tavernier* merkt op dat de Provinciewet uitdrukkelijk bepaalt dat er ook presentiegeld betaald wordt voor de aanwezigheid op vergaderingen van commissies en afdelingen. Deze aanvulling moet de tekst duidelijker maken om latere discussies te vermijden.

De heer *Francis Vermeiren* verduidelijkt dat afdelingen eigenlijk subcommissies zijn.

De *minister* verklaart dat het begrip ‘vergaderingen’ een verzamelterm is. Naast de plenaire vergadering gaat het bijvoorbeeld om commissievergaderingen of nog andere vergaderingen die voortvloeien uit het mandaat.

Ter bevordering van de duidelijkheid wil de heer *Tavernier* de tekst van de Provinciewet behouden. Bovendien legt men de verantwoordelijkheid zo in de schoot van de provincieraad.

De *minister* herhaalt dat er behalve commissievergaderingen nog andere vergaderingen mogelijk zijn. ‘Vergaderingen’ is een verzamelnaam. Als men de bedoelde vergaderingen gaat benoemen, houdt dat een beperking in. Hij stelt voor het amendement niet goed te keuren.

De heer *Tavernier* merkt op dat bijkomende vergaderingen geregeld kunnen worden door het huishoudelijk reglement, dat onderworpen is aan het algemene toezicht.

De heer *Norbert De Batselier* stelt dat dit amendement een beperking inhoudt. Hij zou het amendement niet goedkeuren om alle mogelijkheden open te laten.

De heer *Tavernier* merkt hierbij op dat in het vervolg van dit artikel wordt bepaald dat de Vlaamse Regering een lijst kan opstellen van mogelijke vergaderingen.

Amendement nr. 28 wordt verworpen met 12 stemmen.

De heer *Tavernier* merkt nog op dat in §2 de berekening van de vergoeding gewijzigd wordt. Hij wil

weten of er problemen waren met het vorige systeem.

De *minister* ontkent dit. Er wordt voor een marge gezorgd waarbinnen de provincies autonoom kunnen beslissen.

Artikel 17 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 18

Artikel 18 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING II

De werking van de provincieraad

Artikelen 19 en 20

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 21

De heer *Tavernier* vraagt welke termijnen van sameroeping en aankondiging van vergaderingen er worden gehanteerd. In het Gemeentedecreet wordt een onderscheid gemaakt tussen uitnodigingen voor gewone vergaderingen en vergaderingen over de begroting en rekeningen.

De *minister* antwoordt dat die termijnen werden overgenomen en letterlijk vermeld worden in het Provinciedecreet.

Artikel 21 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 22 tot 29

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 30

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in het eerste lid, op de vierde regel, na het woord “op”, de woorden “aan de gou-

verneurs of” in te voegen (474/4, amendement nr. 29).

Voor zijn toelichting verwijst de heer *Tavernier* voor eerst naar het tweede lid van artikel 32 dat bepaalt dat de provinciegouverneur bevraagd kan worden in het kader van de taken die hij behartigt voor de provincie. In die zin vindt de spreker het logisch dat provincieraadsleden inzage krijgen in alle dossiers, stukken en akten die het bestuur van de provincie betreffen, alsook deze die betrekking hebben op aan de deputatie toegewezen taken. In de Provinciewet heeft men het ook over de taken toegewezen aan de gouverneur. De spreker vraagt waarom die bepaling is weggefallen. Op deze manier wordt het inzagerecht van de provincieraadsleden immers beperkt tot de deputatie.

De *minister* verwijst naar de drie taken van de gouverneur. Wanneer de gouverneur optreedt als commissaris van de Vlaamse of federale regering, dient de bevoegde Vlaamse of federale minister onder-vraagd te worden.

De heer *Tavernier* stelt dat het provincieraadslid de gouverneur nog altijd kan ondervragen over zaken die verband houden met het bestuur van de provincie. Daartoe dient het provincieraadslid inzage te krijgen in de dossiers. Hij verwijst nogmaals naar artikel 32 waarin staat dat de gouverneur bevraagd kan worden in het kader van de taken die hij behartigt voor de provincie. De provincieraadsleden moeten daarom inzagerecht hebben in de documenten die betrekking hebben op de taken die hij behartigt voor de provincie.

Op de vraag van de heer *Peumans* waar in artikel 30 een beperking staat voor wat de gouverneur betreft, antwoordt de heer *Tavernier* dat de gouverneur daar niet vermeld wordt. Ofwel kan men hem niet ondervragen en moet de tweede paragraaf van artikel 32 ook geschrapt worden, ofwel moet het inzagerecht in artikel 30 toegevoegd worden.

De *minister* geeft de heer *Tavernier* hierin gelijk. Inzake de taken die de gouverneur behartigt voor de provincie, moet inderdaad het inzagerecht gelden. Maar het inzage- en vraagrecht geldt niet voor wat de toezichtfunctie van de gouverneur betreft. Dan treedt hij immers op voor de Vlaamse of de federale regering en moeten vragen daarover in het parlement gesteld worden.

De heer *Peumans* wijst erop dat gewone burgers inzagerecht hebben in tal van documenten door de openbaarheid van bestuur. Een provincieraadslid kan zich daar toch ook op beroepen.

De heer *Vermeiren* benadrukt dat het inzagerecht geldt voor alle documenten die het bestuur van de provincie betreffen alsook de dossiers, akten en stukken die betrekking hebben op aan de deputatie toegewezen taken. Die clausule is omvattend.

De *minister* beaamt dat die zin tegemoetkomt aan de bekommernissen van de heer *Tavernier*.

De heer *Van Hauthem* vraagt of het vraagrecht ook geldt voor de afgifte van bouwvergunningen, de voogdij enzovoort. Dat zijn immers toegewezen taken.

De *minister* beaamt dat het vraagrecht geldt voor de medebewindstaken.

De heer *Peumans* zegt dat de meeste vragen om inzage betrekking hebben op milieu- en bouwvergunningen. Die worden ook nu zonder probleem beantwoord. In Limburg is het de gewoonte om jaarlijks een overzicht te geven van de beslissingen inzake milieu- en bouwvergunningen. Daarover kunnen de provincieraadsleden vrij vragen stellen.

De heer *Van Hauthem* heeft de ervaring dat momenteel geen vragen gesteld kunnen worden over beroepsbeslissingen van de bestendige deputatie inzake milieu- en bouwvergunningen. De rechtvaardiging is dat de bestendige deputatie dan zitting heeft als rechtscollege. Artikel 32 sluit uitdrukkelijk vragen over beslissingen waarbij de deputatie optreedt als rechtscollege uit; artikel 30 doet dat niet voor het inzagerecht.

De *minister* verklaart dat bij beslissingen in beroep over bijvoorbeeld bouwvergunningen de bestendige deputatie niet als rechtscollege optreedt maar als administratief beroepsorgaan. Het inzage- en vraagrecht gelden dan wel. De deputatie kan samen met de gouverneur optreden als rechtscollege in bijvoorbeeld tuchtdossiers. Daarvoor geldt de beperking voorzien in het eerste lid van artikel 32 dus wel.

De heer *Tavernier* vraagt of er vragen kunnen gesteld worden over beroepsprocedures inzake milieu- en bouwvergunningen, met name wanneer de deputatie daarover al een beslissing genomen heeft.

De *minister* bevestigt nogmaals dat over specifieke dossiers van administratief beroep vragen gesteld kunnen worden. De deputatie treedt dan niet op als rechtscollege maar als een orgaan van administratief beroep.

De heer *Vermeiren* vult aan dat over aanhangige dossiers natuurlijk geen vragen gesteld kunnen worden.

De heer *Norbert De Batselier*, commissievoorzitter, concludeert dat provincieraadsleden over aanhangige beroepsprocedures geen vragen kunnen stellen, maar dat ze na de uitspraak wel vraagrecht hebben.

De heer Tavernier verklaart amendement nr. 29 in te trekken.

Artikel 30 wordt aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 31

Artikel 31 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 32

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe het tweede lid te schrappen (473/4, amendement nr. 30) De heer *Van Hauthem* verklaart dat daar verwezen wordt naar het ambt van gouverneur dat volgens de spreker een ondemocratisch en verouderd gegeven is.

Amendement nr. 30 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3.

Artikel 32 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

Artikel 33

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe aan het eerste lid de woorden “en vormen het woordelijk verslag van het verloop van de vergadering” toe te voegen (473/4, amendement nr. 31). De heer *Van Hauthem* merkt op dat het hier gaat over

de wijze waarop de notulen moeten worden gemaakt. Volgens het amendement moet het gaan om een woordelijk verslag. In kleine gemeenten mag men wellicht geen woordelijk verslag verwachten maar op het niveau van de provincie zou dat wel mogelijk moeten zijn.

De *minister* wenst de analogie met het Gemeentedecreet te behouden.

Amendement nr. 31 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3.

Artikel 33 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

Artikelen 34 tot 38

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 39

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe een §6 toe te voegen (473/4, amendement nr. 32). De heer *Van Hauthem* vindt dat het voorzitterschap van een commissie moet uitgeoefend worden door een lid van de oppositie. De spreker verwijst ook naar het gelijkaardig amendement van zijn fractie bij het Gemeentedecreet.

De heer *Tavernier* vraagt wat precies bedoeld wordt met de evenredige verdeling van de mandaten in de commissie.

De *minister* antwoordt dat de bedoelde evenredige verdeling zuiver wiskundig is: iedere fractie krijgt commissieleden naargelang de getalsterkte. Als er allerlei kiesstelsels toegepast worden, kan een meerderheid in de raad een minderheid in een commissie worden. Als een fractie te klein is, kan een lid van die fractie met het statuut van waarnemer de debatten in de commissies volgen en ook een inbreng hebben, maar zonder stemrecht.

Amendement nr. 32 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 39 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 40

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in 6° het woord “provinciegouverneur” te vervangen door de woorden “voorzitter van de bestendige deputatie” (473/4, amendement nr. 33).

Amendement nr. 33 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 40 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 41

Artikel 41 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING III

De bevoegdheden van de provincieraad

Artikelen 42 en 43

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

De deputatie

AFDELING I

De inrichting van de deputatie

Artikel 44

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe aan §1 een tweede, derde en vierde lid toe te voegen (473/2, amendement nr. 4). De heer *Jan Verfaillie* merkt op dat dit amendement de gelijkaardige bepaling overneemt van artikel 28 van de Provinciekieswet. Dergelijke bepaling hoort volgens de spreker meer hier thuis dan in het Provinciekiesdecreet.

De *minister* vult aan dat neven en nichten wel samen in de raad maar niet in de deputatie zitting kunnen hebben.

De heer *Van Hauthem* wijst erop dat het amendement het probleem van de samenwonenden niet oplost.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe een §4 toe te voegen (473/2, amendement nr. 5). De heer *Verfaillie* verklaart dat het hier handelt over de bestuurstaal.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 44 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 45

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe dit artikel te vervangen (473/4, amendement nr. 34). De heer *Van Hauthem* meent dat een afzonderlijke verkiezing van de gedeputeerden beter het democratische beslissingsrecht van de gekozen provincieraad waarborgt. Ook de gezamenlijke akte van voordracht, waarbij men op voorhand al weet wie wanneer een ontslagnemend lid opvolgt, wordt in het amendement geschrapt.

Amendement nr. 34 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in §1 het derde lid te schrappen (473/4, amendement nr. 35). De onwenselijkheid van gedeelde mandaten geldt volgens de heer *Tavernier* niet alleen voor burgemeesters en schepenen maar ook voor de voorzitter van de provincieraad en de gedeputeerden. Het mag niet zo zijn dat men al drie of vier jaar op voorhand een functiewissel kan vastleggen.

De heer *Francis Vermeiren* vindt de bepalingen in het artikel tenminste duidelijk.

Amendement nr. 35 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 45 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikelen 46 en 47

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 48

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in het eerste lid 1° en 2° te schrappen (473/4, amendement nr. 36).

De heer *Jan Verfaillie* merkt op dat, gelet op de amendering van artikel 11, de schrapping van 1° en 2° logisch is.

Amendement nr. 36 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het amendement van de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie dat in het eerste lid 2° wilde schrappen (473/2, amendement nr. 37) is daardoor zonder voorwerp geworden.

Het aldus geamendeerde artikel 48 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 49

Artikel 49 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 49bis (nieuw)

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe een nieuw artikel 49bis in te voegen (473/4, amendement nr. 38).

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt er eveneens toe een nieuw artikel 49bis in te voegen (473/4, amendement nr. 39).

De heer *Van Hauthem* verklaart dat het amendement de invoering van de constructieve motie van wantrouwen voorstelt. Het kan immers niet zijn dat een regelgevend orgaan iemand van de uitvoerende macht niet naar huis kan sturen. De provincieraad kan nu enkel de bevoegdheden ontnemen aan een gedeputeerde. Zelfs met een unanieme beslissing kan de raad die persoon niet uit zijn ambt ontzetten. De raad heeft echter wel de bevoegdheid om de gedeputeerden te benoemen.

De *minister* antwoordt dat de Vlaamse Regering wel een gedeputeerde kan afzetten.

Daarover gaat het volgens de heer *Van Hauthem* niet. De hogere overheid kan inderdaad wegens kennelijk wangedrag en grove nalatigheid een gedeputeerde afzetten. Een provincieraad kan echter niet beslissen om een gedeputeerde te vervangen door een andere. In het Vlaams Parlement daarentegen kan een minister wel worden vervangen na een constructieve motie van wantrouwen.

De heer *Tavernier* stelt dat zijn amendement dezelfde draagwijdte heeft. Hij zal dat amendement ook bij de plenaire bespreking indienen. Het voorbeeld van de malversaties in de sociale huisvesting in Charleroi bewijst de noodzaak van een constructieve motie van wantrouwen, weliswaar op gemeentelijk niveau. De afzetting door de hogere overheid is aan tal van procedures gebonden en geldt enkel in een beperkt aantal gevallen. De constructieve motie van wantrouwen kan een politieke inslag hebben en is mogelijk als de gedeputeerde niet langer het vertrouwen geniet van een meerderheid. Daarom hoeft er geen juridische veroordeling te zijn. Ook als iemand van partij verandert, maar toch lid blijft van de deputatie, moet dat politiek bestraft kunnen worden.

De heer *Peumans* merkt op dat de Vlaamse Regering krachtens artikel 69 kan schorsen of afzetten ingeval van kennelijk wangedrag of grove nalatigheid.

De heer *Tavernier* repliceert dat het daar niet om gaat. Zijn amendement strekt tot de invoering van een constructieve motie van wantrouwen, zoals die ook in het Vlaams Parlement ten aanzien van de Vlaamse Regering bestaat. Het betreft hier immers een functie die gebonden is aan een legislatuur. Op het federale niveau kan de regering wel ten val gebracht worden. Maar op Vlaams niveau heeft men gekozen voor een legislatuurparlement. Om te ver-

mijden dat een minister in wie de meerderheid politiek geen vertrouwen meer heeft toch aanblijft, heeft men op Vlaams niveau de constructieve motie van wantrouwen ingevoerd. Als dat kan voor een regeerperiode van vijf jaar, moet dat zeker voor een periode van zes jaar kunnen, omdat ook op provinciaal vlak geen tussentijdse verkiezingen mogelijk zijn en blokkeringen kunnen dreigen. Het voorbeeld van Charleroi bewijst dat zo iets nodig is.

Volgens de heer *Peumans* zou het nogal kras zijn mocht de regering in een geval als dat van Charleroi geen gebruik maken van artikel 69.

De heer *Norbert De Batselier* merkt op dat er een probleem rijst als een lid van de deputatie politiek niet meer het vertrouwen heeft van de meerderheid in de provincieraad. Het hoeft dan niet te gaan om kennelijk wangedrag maar om een beleidsmatige kwestie. Is er dan al dan niet een politieke sanctie mogelijk? Tot nu toe is daarin niet voorzien. Vraag is of het vanuit democratisch oogpunt opportuun is om die politieke sanctie te voorzien in het decreet.

De heer *Vermeiren* is het ermee eens dat men in bepaalde gevallen gemakkelijker een schepen of een lid van de deputatie zou moeten kunnen vervangen. Anderzijds zou door de wijziging van een politieke familie ook een oppositioneel spel kunnen ontstaan, waarmee de democratie evenmin gediend is. Dezelfde discussie is trouwens gevoerd met betrekking tot het gemeentelijke niveau: ook daar bestaat die sanctiemogelijkheid niet. Een gemis aan inzet wordt overigens feitelijk afgestraft door de kiezer.

De heer *Van Hauthem* betwist dat. Hij wijst erop dat er in het ontwerp van Provinciedecreet dat in de vorige regeerperiode werd opgemaakt wel sprake was van een constructieve motie van wantrouwen. Een raad die leden van de deputatie mag voordragen, moet toch ook kunnen optreden wanneer hij meent dat een gedeputeerde om politieke redenen niet meer kan functioneren. Omdat dat nu niet kan, wordt de betrokkene ontdaan van zijn bevoegdheden.

De heer *Vermeiren* pleit ervoor om ook de burger nog wat macht te laten.

De heer *Van Hauthem* herhaalt dat de situatie die hij bepleit ook in dit Vlaams Parlement geldt: de regering wordt voorgedragen door de meerderheid van de leden van het Vlaams Parlement in één voordrachtsakte; als het parlement vindt dat een bepaalde

minister niet meer kan functioneren, bestaat de mogelijkheid dat die vervangen wordt.

De heer *Tavernier* vindt de stelling dat de burger ook iets te zeggen moet hebben, een vals argument: de burger kiest niet de deputatie maar wel de provincieraadsleden die dan op hun beurt de deputatie aanduiden. Bovendien gaat het hier om periodes van zes jaar. De koppeling van beide elementen maken de constructieve motie van wantrouwen een terecht instrument in de Provinciewet.

De heer *Brouns* wijst erop dat in Nederland het duale systeem in de Gemeentewet is ingebouwd. Er zijn al heel wat moties ingediend maar er is nog geen enkele schepen of burgemeester vertrokken.

Amendement nr. 38 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Amendement nr. 39 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Artikel 49 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 50

Artikel 50 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

AFDELING II

De werking van de deputatie

Artikel 51

Artikel 51 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 52

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe dit artikel te vervangen (473/4, amendement nr. 41).

De heer *Tavernier* stelt vast dat er aan de rol van de gouverneur niets is gewijzigd, allicht omdat er niet genoeg tijd was om daarover ten gronde te discussiëren en iedereen op dezelfde lijn te krijgen. Hij noemt

de functie een ‘rariteit’ en wil via zijn amendement daaraan verhelpen. Het bepaalt dat de verkozen leden van de deputatie zelf hun werking regelen en hun voorzitter aanduiden. De gouverneur moet de deputatie niet voorzitten, behalve voor de taak die hem in artikel 104 van de federale Provinciewet nog is toebedeeld, met name wanneer de deputatie een rechtsprekende taak uitoefent.

Amendement nr. 41 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt er eveneens toe dit artikel te vervangen (473/4, amendement nr. 40).

De heer *Van Hauthem* wijst erop dat de gouverneur nu optreedt als commissaris van twee overheden en daarnaast ook nog een politieke taak heeft, onder meer als voorzitter van de bestendige deputatie. Met zijn amendement wil de spreker de gouverneur weg als voorzitter van de bestendige deputatie. Uit amendementen van de spreker op volgende artikels zal blijken dat de functie van commissaris van de Vlaamse Regering naar de voorzitter van de bestendige deputatie moet gaan. De heer *Van Hauthem* geeft een uitvoerige opsomming van alle – al dan niet bezoldigde – mandaten die de gouverneur van de provincie Antwerpen uitoefent. Daaruit blijkt dat die veel meer is dan een ambtenaar en ook een politieke rol speelt. In die context begrijpt de heer *Van Hauthem* niet dat de functie op die manier behouden blijft. De politieke verantwoordelijkheid moet volgens hem bij de bestendige deputatie liggen. De rol van wettelijke vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering moet door de voorzitter van de bestendige deputatie worden uitgeoefend.

Amendement nr. 40 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Artikel 52 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

Artikelen 53 en 54

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 55

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in het eerste lid, op de vierde en vijfde regel, de woorden “ter kennis gebracht” te vervangen door de woorden “ter stemming voorgelegd” (473/4, amendement nr. 42). De heer *Wim Van Dijck* meent dat het huishoudelijk reglement van de deputatie ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan de provincieraad.

Amendement nr. 42 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Artikel 55 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

Artikel 56

Artikel 56 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

AFDELING III

De bevoegdheden van de deputatie

Artikel 57

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in §3 het punt 2° te schrappen (473/4, amendement nr. 43). De heer *Van Dijck* meent dat het aanstellen en ontslaan van personeel en het beleid hieromtrent een van de belangrijkste aspecten is van het beheer van de eigen diensten. Het is aan de provincieraad om te beslissen of hij een dergelijk belangrijk gegeven met alle budgettaire implicaties daaraan verbonden al dan niet geheel of gedeeltelijk delegeert aan de deputatie. Een soortgelijk amendement heeft Vlaams Belang ook ingediend op het Gemeentedecreet.

De *minister* antwoordt dat dit nu net een van de taken is die uitgeoefend wordt door een uitvoerend orgaan, anders is het geheel niet werkzaam. De

minister maakt de vergelijking met een bedrijf: het is niet de raad van bestuur maar wel de directie die het personeelsbeleid voert.

De heer *Van Dijck* repliceert dat de provincieraad de macht nog altijd kan delegeren aan de deputatie maar dat het hier een automatisme is.

De *minister* merkt op dat de bestaande praktijk al generaties lang goed functioneert en er dus geen reden is om er iets aan te wijzigen.

Amendement nr. 43 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe §5 te schrappen (473/4, amendement nr. 44). Dit amendement betreft de gouverneur en werd eerder al door de heer Van Hauthem toegelicht.

Amendement nr. 44 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 57 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 58

Artikel 58 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK III

De provinciegouverneur

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe dit hoofdstuk, bestaande uit de artikelen 59 tot 65 te schrappen (473/4, amendement nr. 45). De heer *Van Dijck* verklaart dat de amendementen ertoe strekken om de functie van commissaris te definiëren in het kader van dit decreet, de functie van gouverneur daaruit te schrappen en de functie van commissaris toe te wijzen aan de voorzitter van de deputatie.

Amendement nr. 45 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

AFDELING I

De benoeming van de provinciegouverneur

Artikel 59

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe een lid toe te voegen, dat luidt als volgt: “De provinciegouverneur oefent geen andere bezoldigde functies uit.” (473/4, amendement nr. 46). De heer *Tavernier* vindt dat, als men het instituut van de provinciegouverneur behoudt, die tegelijkertijd commissaris van de Vlaamse en de federale regering, voorzitter van de bestendige deputatie en lid van de bestendige deputatie als rechtscollege is, de functie ook zuiver gesteld moet worden. De heer Tavernier heeft er geen probleem mee dat een gouverneur zijn gezag en uitstraling verbindt aan caritatieve, sociale of maatschappelijke instellingen maar hij mag geen andere bezoldigde functies uitoefenen. De spreker merkt bovendien op dat de nieuwe gouverneurs hun rol veel ruimer opvatten dan hun voorgangers en zelfs politieke uitspraken niet schuwen.

Amendement nr. 46 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 59 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

Artikelen 60 tot 62

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

AFDELING II

De bevoegdheden van de provinciegouverneur

Artikelen 63 tot 65

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

HOOFDSTUK IV

De arrondissementscommissarissen

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe dit hoofdstuk, bestaande uit een artikel 66, te schrappen (473/4, amendement nr. 47). De heer *Van Dijk* verwijst hiervoor naar de tussenkomst van de heer Van Hauthem bij de algemene bespreking: de functie van arrondissementscommissaris is volgens Vlaams Belang een verouderd instituut en is eigenlijk overbodig.

Amendement nr. 47 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Artikel 66

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe dit artikel te schrappen (473/4, amendement nr. 48). De heer *Tavernier* stelt vast dat de arrondissementscommissarissen in de verschillende provincies verschillende taken uitoefenen. De spreker gaat ervan uit dat al die taken zinvol zijn, alleen zijn die niet specifiek voor de functie. Bovendien stelt hij vast dat sommige commissarissen met groot gemak gedetacheerd worden naar kabinetten, zonder dat hun plotse afwezigheid in de provincie enig probleem veroorzaakt. In het kader van vereenvoudiging is het daarom aangewezen de functie te schrappen.

Amendement nr. 48 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Artikel 66 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

HOOFDSTUK V

Rechtspositie, tucht en aansprakelijkheid

AFDELING I

Rechtspositie

Artikelen 67 en 68

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

AFDELING II

Tucht

Artikel 69

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in het tweede lid de woorden “twee jaar” te vervangen door “zes jaar” (473/4, amendement nr. 49). De heer *Van Hauthem* verklaart dat wanneer het gaat om kennelijk wangedrag of grove nalatigheid een straftermijn van zes jaar meer in verhouding is tot de ernst van de feiten.

De *minister* stelt dat de termijn van twee jaar analoog is aan die in het Gemeentedecreet.

De heer *Wim Van Dijk* vindt het onlogisch dat iemand die wordt afgezet na twee jaar, dus nog tijdens dezelfde regeerperiode, opnieuw in dezelfde functie kan worden aangesteld. Daar zou op zijn minst een regeerperiode moeten overgaan.

De *minister* repliceert dat die persoon niet automatisch terugkeert. De verdere politieke carrière van iemand die is afgezet, is eigenlijk de facto gehypothekeerd.

De heer *Peumans* vraagt wat de heer Van Hauthem verstaat onder kennelijk wangedrag. Stel dat een burgemeester voortdurend dronken is, dan is dat toch een reden om hem af te zetten? Mogelijk heeft die persoon een alcoholprobleem en moet het mogelijk zijn om na twee jaar terug te keren.

De heer *Van Hauthem* antwoordt dat de Vlaamse overheid dat begrip in de praktijk moet invullen. De spreker wijst erop dat hij aan de vorige minister van Binnenlandse Aangelegenheden herhaaldelijk heeft laten weten dat de burgemeester van Wezembeek-Oppem zich schuldig maakte aan kennelijk wangedrag, omdat hij pertinent weigerde om de aanslagbiljetten inzake milieubelasting op te sturen conform de taalwetgeving. De overheid die optreedt dient volgens de spreker te bepalen wat het begrip kennelijk wangedrag inhoudt. Hij vindt het sterk dat hij aan een parlamentslid van de meerderheid moet uitleggen wat een begrip in een ontwerp van decreet betekent.

De heer *Peumans* herhaalt zijn vraag waarom de heer Van Hauthem voorstander is van een minimale duur

van afzetting van zes in plaats van twee jaar. Hij stelt vast dat de heer Van Hauthem naast de kwestie antwoordt.

De heer *Van Hauthem* geeft aan dat moet worden vermeden dat de afgezette gedeputeerde binnen dezelfde legislatuur zou terugkeren.

De heer *De Batselier* stelt vast dat de heer Van Hauthem bedoelt dat een terugkeer binnen dezelfde legislatuur moet worden uitgesloten. Dat is overigens niet hetzelfde als binnen zes jaar. Hij merkt op dat de vermelding van de termijn van twee jaar een feitelijk element is waar politiek niet naast kan worden gekeken. Het zou heel wat anders zijn als er helemaal geen termijn zou zijn vastgesteld. Twee jaar is een tijdelijke zaak die echter in de praktijk langer kan uitvallen.

De *minister* wijst erop dat het ook een morele sanctie is. Hij ziet het niet gauw gebeuren dat iemand die wordt afgezet nog binnen dezelfde legislatuur zou terugkeren.

De heer *Van Hauthem* vraagt of de overheid die de tuchtbeslissing neemt zelf een termijn kan bepalen voor de afzetting.

De *minister* antwoordt dat er vroeger geen tuchtregeling bestond voor gedeputeerden. Een van de verdiensten van dit ontwerp van decreet is dat er nu eindelijk een regeling komt.

De heer *Van Hauthem* merkt op dat er wel tuchtmaatregelen mogelijk zijn ten aanzien van schepenen. Werd er in dit kader een termijn voor afzetting vastgesteld door de toezichthoudende overheid?

De *minister* antwoordt dat hij hierover inlichtingen zal inwinnen.

De heer *Tavernier* meent dat een schorsing tijdelijk is en een afzetting definitief. Bij een afzetting wordt de gedeputeerde dus definitief vervangen.

De *minister* wijst erop dat een schorsing per definitie tijdelijk is en dat men na de schorsing altijd kan terugkomen. Gedurende de schorsing wordt men als verhinderd beschouwd en men komt terug na de termijn van de schorsing. Bij de afzetting moet men opnieuw worden voorgedragen. Dat kan ten vroegste na twee jaar.

De heer *Van Hauthem* verwijst naar §3 van artikel 50 waarin staat dat een gedeputeerde die geschorst is vervangen wordt zolang hij geschorst is. De twee jaar waarvan sprake in artikel 69 slaat echter op afzetting. Men kan bijvoorbeeld overgaan tot een schorsing van enkele maanden en gedurende die periode onderzoeken of een afzetting zich al dan niet opdringt.

De *minister* stelt dat men een schorsing kan krijgen als tuchtsanctie en dat men na de schorsingstermijn kan terugkeren. Bij afzetting is een nieuwe voordracht nodig.

De heer *Tavernier* merkt nog op dat er twee jaar na de afzetting een nieuwe aanstelling door de provincieraad moet gebeuren. Dat betekent ook dat de vervanger in dat geval ontslag moet nemen.

Amendement nr. 49 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 69 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

AFDELING III

Aansprakelijkheid

Artikelen 70 tot 72

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK VI

De provinciale diensten

AFDELING I

Algemene bepaling

Artikel 73

Artikel 73 wordt aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING II

De provinciegriffier, de financieel beheerder en het managementteam

ONDERAFDELING I

Gemeenschappelijke belangen

Artikel 74

Een amendement van de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe in het tweede lid de laatste zin te schrappen (473/2, amendement nr. 6). De heer *Verfaillie* stelt dat het aangewezen is dat de provincieraad de bevoegdheid heeft voor het aanstellen, ontslag en de tucht van zijn voornaamste ambtenaren. Er wordt vanuit gegaan dat de voornaamste ambtenaren deel zullen uitmaken van het managementteam. Behalve voor de provinciegriffier en de financieel beheerder kan de provincieraad deze bevoegdheid delegeren naar de deputatie. Dit amendement moet samen gelezen worden met het amendement op artikel 92.

De heer *Tavernier* merkt op dat zeer veel taken worden gedelegeerd aan de provinciegriffier. Ook in het advies van het sectorcomité met onder meer de vakbonden werd daarop gewezen. De griffier wordt een soort van superambtenaar die zeer veel te zeggen heeft over personeelsaangelegenheden.

De *minister* antwoordt dat er eigenlijk niets verandert ten opzichte van de bestaande situatie. De bedoeling is de provinciale structuren werkbaar te houden. Bovendien bestaat de mogelijkheid om de bevoegde gedeputeerde over het personeelsbeleid te ondervragen.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 74 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 75 tot 82

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

ONDERAFDELING II

De provinciegriffier

Artikel 83

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe het derde lid te schrappen (473/2, amendement nr. 7). De heer *Verfaillie* stelt dat dit amendement te maken heeft met het principe van de functiescheiding. Dit amendement moet samen gelezen worden met amendementen op de artikelen 91 en 159.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in het laatste lid het woord “deputatie” te vervangen door het woord “provincieraad” (473/4, amendement nr. 50). De heer *Van Dijck* stelt dat dit amendement te maken heeft met de rapportering. Er wordt voorgesteld dat de griffier zou rapporteren aan de provincieraad in plaats van aan de deputatie. Op die manier wordt de controletaak van de provincieraad bevorderd.

De heer *De Batselier* merkt op dat men over die rapportage steeds vragen kan stellen in de provincieraad.

Amendement nr. 50 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Het aldus geamendeerde artikel 83 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

Artikel 84

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in §1 de woorden “provinciegouverneur in zijn hoedanigheid van” te schrappen (473/4, amendement nr. 51). Dit amendement heeft betrekking op het ambt van de gouverneur dat volgens de indieners een ondemocratisch en verouderd gegeven is.

Amendement nr. 51 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe aan §4 een 7° toe te voegen in verband met de rapportering over het personeelsbeleid (473/4, amendement nr. 52).

Amendement nr. 52 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Artikel 84 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

Artikelen 85 tot 88

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

ONDERAFDELING III

De financieel beheerder

Artikelen 89 tot 90

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 91

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe de tweede zin te vervangen (473/2, amendement nr. 8). De heer *Verfaillie* stelt dat dit amendement betrekking heeft op de financieel beheerder en dat het moet worden samen gelezen met de amendementen op de artikelen 83 en 159. De ingestelde regeling is analoog aan die van het Gemeentedecreet.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 91 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

ONDERAFDELING IV

Het managementteam

Artikel 92

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe een derde lid toe te voegen dat luidt als volgt: “De provincieraad is bevoegd voor de aanstelling en het ontslag van de leden van het managementteam en treedt ten aanzien van hen op als tuchtoverheid.” (473/2, amendement nr. 9). Dit amendement moet samen gelezen worden met het amendement nr. 6 op artikel 74.

Amendement nr. 9 wordt aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 92 wordt aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 93 en 94

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING III

Interne controle

Artikelen 95 tot 97

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

TITEL III

Personeel

HOOFDSTUK I

Toepassingsgebied

Artikel 98

Artikel 98 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK II

De personeelsformatie

Artikel 99

Artikel 99 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK III

De rechtspositie van het personeel

AFDELING I

Algemene bepaling

Artikel 100

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Kathleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in §3 het woord “provinciegouverneur” te vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie” (473/4, amendement nr. 53).

Amendement nr. 53 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

De heer *Tavernier* verwijst naar §3, waarin onder meer medewerkers worden toegewezen aan de gouverneur. De spreker vindt dat die moeten betaald worden door de opdrachtgevende overheid, bijvoorbeeld de Vlaamse of federale regering. Het is niet logisch dat de provincie dat telkens zou moeten doen. Daar is in haar begroting ook geen post voor.

De *minister* erkent dat de spreker een punt heeft, maar wijst er op dat die toestand een status quo is ten opzichte van de huidige. De Vlaamse Regering betaalt in feite wel gedeeltelijk mee via het Provinciefonds. Maar hij geeft toe dat een en ander budgettair moet worden uitgeklaard.

De heer *Tavernier* stelt dat wanneer de Vlaamse Regering taken doorschuift naar de provincie, die regering ook moet instaan voor de financiering van de uitvoering van die taken.

De *minister* antwoordt dat de discussie over het kabinet van de gouverneur nog open ligt. In de toekomst moet dat budgettair duidelijker uitgeklaard worden.

Artikel 100 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

AFDELING II

De rechtspositieregeling

Artikel 101

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Kathleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe 3° in §2 te vervangen (473/4, amendement nr. 54). De heer *Van Dijck* legt uit dat de indieners drie minimale voorwaarden willen toevoegen aan de tekst. Het betreft de nationaliteit van een lidstaat van de EU, een blanco strafregister en de kennis van de Nederlandse taal.

Amendement nr. 54 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 101 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

AFDELING III

Aanstelling, ontslag en eedaflegging
van het personeel

Artikel 102

Artikel 102 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

AFDELING IV

Deontologische rechten en plichten

Artikelen 103 tot 108

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING V

De evaluatie van het personeel

Artikelen 109 tot 111

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Verdere uitvoeringsmaatregelen

Artikel 112

Artikel 112 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen betreffende
het bestuurlijk toezicht

Artikel 113 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK VI

Tucht

AFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 114

Artikel 114 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING II

De tuchtvergrijpen

Artikel 115

Artikel 115 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING III

De tuchtstraffen

Artikelen 116 tot 118

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING IV

De tuchtoverheid

Artikel 119

Artikel 119 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING V

De tuchtprocedure

Artikelen 120 tot 125

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING VI

De verjaring van de tuchtvordering

Artikel 126

Artikel 126 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING VII

De preventieve schorsing

Artikelen 127 tot 132

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING VIII

Beroep

Artikelen 133 tot 139

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING IX

De doorhaling van de tuchtstraf

Artikel 140

Artikel 140 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen.

TITEL IV

Planning en financieel beheer

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 141

Artikel 141 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Strategische meerjarenplanning

Artikel 142

De heer *Tavernier* merkt op dat de externe audit in het Gemeentedecreet en in dit ontwerp één van de nieuwigheden is. De minister verwijst voortdurend naar de analogie tussen beide. De externe audit speelt in beide decreten echter een andere rol. In het ontwerp van Provinciedecreet staat dat een meerjarenplanning pas opgemaakt wordt na het advies van een externe auditcommissie. In het Gemeentedecreet is er voor die aangelegenheid geen sprake van een externe

audit. Bovendien past een advies op voorhand, bij de opstelling van een budget, niet in het concept van een externe audit. Op die manier wordt de auditcommissie in zekere zin gecompromitteerd. Ze wordt al betrokken bij het proces terwijl ze onafhankelijk controle moet uitvoeren op het navolgen van de regels.

Hoe ziet de minister de externe audit? Er zijn immers nog heel wat onduidelijkheden over het concept en de uitvoering van de audit. Wat is de juiste interpretatie? Waarom is de regeling verschillend tussen Gemeenten en Provinciedecreet, niet alleen voor wat de externe auditcommissie betreft, maar ook voor een aantal controles, bijvoorbeeld op de kastoestand – bij de ene gebeurt die jaarlijks, bij de andere semesterieel? Bij nieuwe wetgeving wordt best één lijn getrokken; verschillen moeten gebaseerd zijn op gegronde redenen.

De *minister* antwoordt dat als uitvoerder van de externe audit in dit artikel het Rekenhof bedoeld wordt. Het Rekenhof controleert nu al de jaarrekening van de provincie en is dus vertrouwd met die methodiek. Daarom wordt de analogie met het Gemeentedecreet niet volledig gehandhaafd. Externe audit staat hier dus voor het Rekenhof. de bepalingen van artikel 66, paragraaf 2, van de Provinciewet blijven behouden.

De heer *Tavernier* vraagt of het Rekenhof als externe auditcommissie dan optreedt als een technisch adviseur van de provincieraad en niet van de deputatie. Is die werkwijze vergelijkbaar met de praktijk in het parlement waar de regering een begroting voorlegt, die door het Rekenhof technisch en naar wettelijkheid gecontroleerd wordt en waarover het Rekenhof dan een advies formuleert voor de leden van het parlement? Zullen ook de provincieraadsleden van het advies van het Rekenhof gebruik kunnen maken en dus de begrotingsbespreking niet kunnen aanvatten of afronden zonder het advies van het Rekenhof?

De *minister* verklaart dat de controletaak van het Rekenhof grotendeels gelijk loopt met de aan de externe auditcommissie gegeven opdrachten. In die zin geeft het Rekenhof advies aan de provincieraad. Dat bevestigt overigens de huidige rol van het Rekenhof.

De heer *Van Hauthem* heeft vragen bij de bewering van de minister dat het Rekenhof de externe auditcommissie is. De externe auditcommissie is dezelfde als bedoeld in artikel 254 waar de samenstelling ervan

bepaald wordt. Gaan beide instanties advies geven over dezelfde materie?

Ook de heer *Hubert Brouns* merkt op dat artikel 142 samen moet gelezen worden met artikel 254. Daarin is sprake van een samengestelde commissie en dus niet van het Rekenhof.

De *minister* erkent dat de Raad van State er een probleem van maakt dat er vanuit het Vlaamse Gewest opdrachten zouden worden toevertrouwd aan het Rekenhof, dat een federale instantie is. Als het Rekenhof de audittaak niet opneemt, zal de externe auditcommissie zoals men die kent uit het Gemeentedecreet die rol overnemen.

De heer *Dany Vandebossche* verwijst naar §4 van artikel 254. Daarin wordt de samenloop tussen de twee artikels behandeld. Daarin staat dat als de controletaak van het Rekenhof grotendeels gelijk loopt met de aan de externe auditcommissie gegeven opdrachten de opdracht van de in paragraaf 1 bedoelde auditcommissie vervalt.

De heer *Tavernier* vraagt of zijn interpretatie van de rol van het Rekenhof bij het opstellen van het budget en de meerjarenplanning juist is. In artikel 254 wordt over die vorm van advies niet gesproken.

Volgens de *minister* is §4 van artikel 254 voldoende duidelijk.

De heer *Tavernier* zegt dat er in paragraaf 2 van dat artikel geen sprake is van die specifieke vorm van advies. De externe auditcommissie treedt op twee momenten op: in een advies vooraf bij de opstelling van het budget en de meerjarenplanning, en als auditor achteraf. De eerste vorm van adviesverlening hoort niet thuis bij de taken van een extern auditor-gaan en is eigenlijk de taak van het Rekenhof. Die taak is trouwens niet opgesomd in artikel 254.

Volgens de heer *Van Hauthem* gaat het om een kwestie van coherentie. In artikel 142 krijgt de externe auditcommissie een taak, onder voorbehoud van de taakoverlapping omschreven in §4 van artikel 254. In §2 van artikel 254 worden de opdrachten van die commissie opgesomd, maar de taak van artikel 142 staat daar niet bij. Ook in artikel 256 over het inzage-recht wordt verwezen naar beide instanties.

De heer *Van Hauthem* pleit ervoor de opdrachten van de externe auditcommissie in één artikel te schrijven en ze uit artikel 142 te halen. Er wordt immers

bepaald dat het Rekenhof zelf de opdracht vervult, tenzij een en ander gelijklopend is: dan zal de Vlaamse Regering wel bepalen wanneer de externe auditcommissie en het Rekenhof elkaar in feite voor de voeten lopen. De minister zegt zelf dat het Rekenhof nu al vooraf een advies verleent. Waarom zou het dat in de toekomst niet meer doen?

De heer *David Beirens*, kabinetsmedewerker, verduidelijkt op vraag van de minister dat Vlaanderen niet kan raken aan artikel 66 van de Provinciewet. Daarin wordt het volgende bepaald: “Ieder jaar legt de bestendige deputatie, tijdens een vergadering die wordt gehouden in de maand oktober, aan de provincieraad het ontwerp voor van begroting voor het volgende dienstjaar, het bijhorend advies van het Rekenhof, de rekeningen over het vorige dienstjaar samen met de opmerkingen van het Rekenhof alsook een algemene beleidsnota.” Oorspronkelijk was de tekst van het ontwerp van decreet duidelijker geschreven maar de Raad van State heeft tot voorzichtigheid ter zake aangemaand. Daarom is ervoor gekozen in het huidige ontwerp van Provinciedecreet te bepalen dat de externe auditcommissie de taak uitvoert, tenzij het Rekenhof die taak effectief uitvoert. Om alle onduidelijkheid weg te nemen, wordt in §4 van artikel 254 gesteld dat de Vlaamse Regering bepaalt wanneer dat al dan niet het geval is. Vlaanderen is perfect bevoegd om te bepalen wanneer de externe auditcommissie al dan niet moet optreden.

De heer *Van Hauthem* vindt het geheel bijzonder onsamenvattend overkomen.

De heer *Beirens* vervolgt dat hier niet alleen rekening dient te worden gehouden met het Provinciedecreet maar ook met de provinciewet en de oprichtingswet van het Rekenhof van 29 oktober 1846. De voorafgaande controle van het budget sluit aan bij de operationele audit, die voor een stuk in die oprichtingswet beschreven staat. Naar aanleiding van de wijzigingen in 1998 heeft het Rekenhof in een van zijn jaarverslagen gezegd dat het drie soorten audits doet: een financiële audit, een nakomingsaudit en een operationele audit. Om de leesbaarheid toch nog enigszins te behouden, is in dit ontwerp van decreet ingeschreven wat het Rekenhof de facto doet: de externe auditcommissie gaat dat doen, behalve als het Rekenhof diezelfde taken uitvoert. Als dat niet in dit decreet zou worden bepaald, zou men drie wetgevingen moeten raadplegen om te weten hoe de zaak precies in elkaar zit.

De heer *Van Hauthem* begrijpt dat men rekening moet houden met de bestaande wetgeving, maar men

zou wel moeten kiezen wie op voorhand advies geeft over het meerjarenplan.

De heer *Beirens* repliceert dat de decreetgever dat recht niet heeft. De *minister* preciseert dat artikel 66, §2 van de federale Provinciewet dat adviesrecht uitdrukkelijk aan het Rekenhof toebedeelt.

De heer *Van Hauthem* begrijpt daaruit dat de minister vreest dat er geen orgaan meer zal zijn om voorafgaandelijk advies te verlenen als de federale wetgever ooit iets verandert aan de taak van het Rekenhof.

De *minister* antwoordt dat de bepaling er is gekomen omdat de Raad van State heeft opgemerkt dat de decreetgever geen opdrachten aan het Rekenhof kan wijzigen. In de praktijk zal alles waarschijnlijk blijven zoals het was.

De heer *Tavernier* begrijpt dat er, naast het Rekenhof, dus nog een andere adviescommissie kan optreden indien dat nodig is. Eigenlijk hoopt de regering dat het Rekenhof al deze taken blijft uitvoeren, zoals dat nu het geval is. Maar voor het geval het Rekenhof dat niet wil of volgens de federale wetgeving niet kan, wordt daarnaast nog een ander orgaan opgericht om die auditfunctie te kunnen uitoefenen.

De *minister* bevestigt dit.

De heer *Tavernier* merkt op dat zich binnen hetzelfde orgaan een vermenging voordoet tussen voorafgaand advies enerzijds en een echte externe audit a posteriori anderzijds.

De heer *Beirens* stelt dat het Rekenhof op dit moment nagaat of het budget wel voldoet aan een aantal elementen zoals efficiëntie en effectiviteit, die operationeel in orde zouden moeten zijn.

Artikel 142 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 143

Artikel 143 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK III

Het budget

Artikelen 144 tot 146

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 147

De heer *Tavernier* vraagt uitleg over het investeringsbudget dat niet gebruikt is. In de huidige gemeentelijke en provinciale boekhouding vervalt een krediet dat op het einde van het jaar niet gebruikt is. Wordt hier bepaald dat het krediet waarvoor geen vastlegging gebeurd is, niet wordt afgesloten op het einde van het jaar maar dat het wordt overgedragen?

De *minister* bevestigt dit.

De heer *Tavernier* meent dat daarmee, bij uitvoeringsbesluit, een nieuwe boekhoudkundige techniek zal worden ingevoerd, zowel voor de gemeente- als de provincieboekhouding.

De *minister* antwoordt dat dit ook voor het OCMW bestaat. Het tweede lid van §4 is duidelijk: als een investeringsenveloppe goedgekeurd is, blijft ze drie jaar geldig als de investering nog niet in uitvoering is. Eenmaal in uitvoering, blijft het budget geldig tot 31 december van het boekjaar na het jaar waarin de investering definitief opgeleverd wordt.

De heer *Tavernier* merkt op dat de provincieraad bij een nieuw budget wel kan beslissen een krediet te sluiten en niet uit te voeren.

Dat is voor de *minister* vanzelfsprekend.

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Hubert Brouns, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren en Marcel Logist strekt ertoe een §5 toe te voegen (473/4, amendement nr. 55). De heer *Verfaillie* stelt dat het de bedoeling is om tot een coördina-

tie te komen met artikel 151, §2, tweede lid van het Gemeentedecreet.

De *minister* verduidelijkt dat de uitgaven voor de vrijzinnigen, de orthodoxe kerken en de islam daardoor in het budget kunnen worden opgenomen.

Amendement nr. 55 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 147 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 148 tot 152

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 153

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe in het tweede lid de tweede zin te vervangen (473/4, amendement nr. 56). Uitgaven moeten volgens de heer *Van Hauthem* hoe dan ook, eventueel zelfs post factum, ter goedkeuring aan de provincieraad worden voorgelegd.

De *minister* verwijst voor deze bepaling naar de analogie met het Gemeentedecreet.

De heer *Van Hauthem* repliceert dat die analogie ook voor zijn fractie geldt: bij de bespreking van het ontwerp van Gemeentedecreet heeft hij een soortgelijk amendement ingediend.

De *minister* vervolgt dat de provincieraad zijn formele goedkeuring verleent bij de eerstvolgende budgetwijziging.

De heer *Tavernier* is het daarmee eens: strikt gezien komt er dus wel degelijk een formele goedkeuring.

Amendement nr. 56 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 153 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

HOOFDSTUK IV

Uitvoering van het budget, budgethouderschap en beheer van de middelen

AFDELING I

Budgethouderschap

Artikel 154

Artikel 154 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 155

De heer *Tavernier* vraagt naar de juiste interpretatie van het tweede lid van §2: betreft het enkel zaken van de gewone begroting, dus niet van de buitengewone begroting, en wordt een beperking opgelegd in verband met het bedrag? Hij stelt vast dat men in bepaalde gemeenten zelfs uitgaven in de buitengewone dienst onder dagelijks bestuur vervat.

De *minister* antwoordt dat het zowel om exploitatie als om een bepaalde investering kan gaan maar het mag niet jaaroverschrijdend zijn. Een en ander staat duidelijk in de memorie van toelichting.

Artikel 155 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 156

De heer *Van Hauthem* vraagt verduidelijking bij het laatste lid van §2.

De heer *David Beirens*, kabinetsmedewerker, licht de bedoeling toe: wie bedenkingen heeft bij de wettelijkheid, krijgt de mogelijkheid om zijn vragen voor te leggen aan een persoon die geacht mag worden bekwaam te zijn op dat punt. Het gaat eigenlijk om een vorm van ondersteuning van het politiek personeel.

De *minister* voegt eraan toe dat het gaat om de aansprakelijkheid.

De heer *Van Hauthem* reageert dat de bestendige deputatie toch als collegiaal college optreedt.

De *minister* stelt dat wie niet akkoord gaat dat kan laten notuleren. Deze bepaling is niet toevallig opgenomen en werd overgenomen uit het Gemeentedecreet. Een schepencollege is ook een collegiaal college.

De heer *Van Hauthem* wijst erop dat er letterlijk staat: “wanneer het stemgedrag niet wordt genotuleerd”. Enkel wanneer afwijkend stemgedrag niet genotuleerd wordt, heeft men het recht advies in te winnen bij de financieel beheerder. Het zou volgens hem omgekeerd moeten zijn: “wanneer het stemgedrag wel wordt genotuleerd”. Op die manier wordt in het verslag immers vermeld dat één of meerdere leden van de deputatie nog vragen heeft.

De heer *Didier De Tollenaere*, adjunct-kabinetschef, antwoordt dat de deputatie een collegiaal college is. In principe beslist de deputatie in consensus. Wanneer de gedeputeerden het niet met elkaar eens zijn, hoeft men niet automatisch tot de stemming over te gaan en kan men voorafgaandelijk het advies inwinnen van de financieel beheerder.

De heer *Van Hauthem* wijst erop dat het niet de deputatie is, maar één lid van de bestendige deputatie die dat advies kan inwinnen.

De *minister* antwoordt dat zowel de bestendige deputatie als één lid ervan advies kunnen inwinnen.

De heer *Van Hauthem* meent dat er niet meer om advies gevraagd kan worden wanneer het afwijkend stemgedrag in het verslag wordt vermeld.

Volgens de heer *Francis Vermeiren* moet de bepaling als volgt gelezen worden: de deputatie kan collegiaal beslissen advies te vragen aan de financieel beheerder en daarnaast kan één bestendig afgevaardigde beslissen advies in te winnen bij de beheerder.

Aanvullend stelt de heer *Didier De Tollenaere* dat het voorafgaandelijke visum van de financieel beheerder in een aantal gevallen verplicht is. Als er geen advies hoeft te worden ingewonnen en men raakt het niet met elkaar eens, kan de afgevaardigde die het niet eens is met de beslissing van de meerderheid niet langer aansprakelijk gesteld worden als de uitgave achteraf onregelmatig of onwettig blijkt te zijn. Wanneer men het onderling niet eens is en men besluit niets te notuleren, besluit men niet onmiddellijk te beslissen

en vooraf advies in te winnen. Eenmaal er een advies is, kan men collegiaal beslissen of afwijkend stemgedrag laten notuleren.

De heer *Van Hauthem* begrijpt de redenering, maar vraagt hoe hij “wanneer het stemgedrag niet wordt genotuleerd” moet interpreteren. Houdt deze bepaling in dat er niet gestemd wordt wanneer een gedeputeerde besluit advies in te winnen? De consequentie daarvan is dat van zodra er gestemd wordt, advies inwinnen onmogelijk is.

De heer *De Tollenaere* stelt dat van zodra er gestemd is, er een beslissing is genomen waardoor er geen advies meer hoeft te worden ingewonnen.

Artikel 156 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 157 en 158

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

AFDELING II

Uitvoering van de betalingen, inning van de ontvangsten en beheer van de kasmiddelen

Artikel 159

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe §1 te vervangen (473/2, amendement nr. 10). De heer *Verfaillie* verklaart dat dit amendement de analogie met het Gemeentedecreet tot doel heeft.

Amendement nr. 10 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe in §2, eerste lid, de woorden “een uitgave te betalen” te vervangen door de woorden “een betalingsopdracht aan een financiële instelling te ondertekenen” (473/2, amendement nr. 11).

Amendement nr. 11 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 159 wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK V

Boekhouding, financiële rapportering
en kascontrole

Artikelen 160 tot 164

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 165

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in §1 de eerste zin te vervangen (473/5, amendement nr. 63).

De heer *Tavernier* merkt op dat dit artikel niet analoog is met het Gemeentedecreet. Het ontwerp van Provinciedecreet bepaalt dat een door de provincieraad aangeduid personeelslid minstens eenmaal per jaar de kas verifieert. Het Gemeentedecreet bepaalt daarentegen dat de externe auditcommissie minstens eenmaal per semester de kas verifieert. De spreker meent dat eenmaal per semester voorzichtiger is dan eenmaal per jaar. Bovendien dringt hij erop aan de kas te laten verifiëren door een extern organisme. Volgens de voorgestelde regeling wordt de provinciegriffier of de budgethouder geverifieerd door een ondergeschikt personeelslid. Dat kan eigenlijk niet.

Amendement nr. 63 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

De heer *Johan Sauwens* is het niet eens met de juridisch-technische wijze van opstellen van dit artikel en van de artikelen 166, 169 en 171. Hij benadrukt dat hij wel kan instemmen met de inhoud van de artikelen. In de bedoelde artikelen wordt expliciet verwezen naar artikel 169 van het Gemeentedecreet. Hij is van oordeel dat het ontwerp van Provinciedecreet een nieuw basisdecreet is voor het bovenlokale niveau dat op zichzelf moet kunnen worden gelezen zonder het Gemeentedecreet ernaast te houden. Hij stelt daarom amendementen voor waardoor bepalingen uit het Gemeentedecreet in dit ontwerp worden overgenomen en aangepast waar nodig.

De heren *Tavernier* en *Van Hauthem* zijn het eens met de juridisch-technische opmerking. De heer *Van Hauthem* wijst erop dat door de nu gebruikte techniek wijzigingen aan het Gemeentedecreet impliciet kunnen leiden tot wijzigingen aan het Provinciedecreet.

De heer *Sauwens* merkt op dat in een eenkamerstelsel naar zorgvuldigheid gestreefd moet worden. Er moet zo goed mogelijk legistiek werk worden verricht.

De *minister* antwoordt dat de amendementen bespreekbaar zijn.

De heer *Van Hauthem* stelt voor om de externe auditcommissie expliciet te vermelden omdat artikel 254 stelt dat de Vlaamse Regering bepaalt welke opdrachten van het Rekenhof en de externe auditcommissie gelijklopen om ze bij besluit toe te wijzen aan een van deze instanties.

De *minister* stelt voor de door de heer *Sauwens* aangekondigde amendementen goed te keuren op voorwaarde dat de administratie en het kabinet ze technisch kunnen nazien.

Een amendement voorgesteld door de heren *Johan Sauwens* en *Jacky Maes*, mevrouw *Marleen Vanderpoorten* en de heer *Jan Peumans* strekt ertoe §4 te vervangen (473/5, amendement nr. 64).

Amendement nr. 64 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 165 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 166

Een amendement voorgesteld door de heren *Johan Sauwens* en *Jacky Maes*, mevrouw *Marleen Vanderpoorten* en de heer *Jan Peumans* strekt ertoe §§2 en 3 te vervangen (473/5, amendement nr. 65).

Amendement nr. 65 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 166 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI

Inventaris, jaarrekening en kwijting

Artikelen 167 en 168

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 169

Een amendement voorgesteld door de heren Johan Sauwens en Jacky Maes, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heer Jan Peumans strekt ertoe §2 te vervangen (473/5, amendement nr. 66).

Amendement nr. 66 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 169 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 170

Artikel 170 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 171

Een amendement voorgesteld door de heren Johan Sauwens en Jacky Maes, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heer Jan Peumans strekt ertoe §3 te vervangen (473/5, amendement nr. 67).

Amendement nr. 67 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 171 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK VII

Bijzondere bepalingen betreffende
het bestuurlijk toezicht

Artikelen 172 tot 174

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK VIII

Nadere uitwerking door de Vlaamse Regering

Artikel 175

Artikel 175 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

TITEL V

Bepalingen over de werking van de provincie

HOOFDSTUK I

Akten van de provincie

AFDELING I

Opmaken en ondertekenen van akten

Artikel 176

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Kathleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe het woord “provinciegouverneur” te vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie” (473/4, amendement nr. 57).

Amendement nr. 57 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 176 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 177

Artikel 177 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 178

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Kathleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe het woord “provinciegouverneur” telkens te vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie” (473/4, amendement nr. 58).

Amendement nr. 58 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 178 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 179

Artikel 179 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING II

Bekendmaking en inwerkingtreding

Artikelen 180 en 181

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING III

Wijze van kennisgeving

Artikel 182

Artikel 182 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen

AFDELING IV

Briefwisseling aan de provincie

Artikel 183

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe de volgende zin toe te voegen: “Er wordt een register van alle ingaande en uitgaande briefwisseling, van welke aard ook, aangelegd.” (473/2, amendement nr. 12). De heer *Verfaillie* verwijst naar de analogie met het Gemeentedecreet. Het gaat zowel om de gewone als de elektronische briefwisseling gericht aan de deputatie.

Amendement nr. 12 wordt aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 183 wordt aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK II

Wijze van berekening van termijnen

Artikel 184

Artikel 184 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK III

Afwijking van het domeinrecht

Artikel 185

Artikel 185 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Optreden in rechte

Artikelen 186 en 187

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK V

Deelname van de provincies aan rechtspersonen

Artikel 188

Artikel 188 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK VI

Contracten tussen provincies

Artikel 189

Artikel 189 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

TITEL VI

Participatie van de burger

HOOFDSTUK I

Klachtenbehandeling

Artikelen 190 en 191

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK II

Inspraak

Artikelen 192 en 193

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK III

Verzoekschriften aan de provincieraad

Artikelen 194 tot 197

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

HOOFDSTUK IV

De provinciale volksraadpleging

Artikel 198

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe het eerste lid te vervangen (473/4, amendement nr. 59). De heer *Wim Van Dijck* wil met zijn amendement verduidelijken dat de provincieraad een volksraadpleging moet organiseren op verzoek van 10% van de inwoners. In het laatste lid van artikel 201 staat immers dat de provincieraad een volksraadpleging organiseert.

De *minister* antwoordt dat zodra het vereiste aantal is gehaald, een volksraadpleging georganiseerd moet worden. Hij verwijst in die zin ook naar het laatste lid van artikel 201.

Amendement nr. 59 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 198 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikelen 199 tot 201

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 202

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe 2° in §1 te vervangen (473/4, amendement nr. 60). De heer *Van Hauthem* vindt het verkeerd en verwarrend dat men vanaf 16 jaar kan deelnemen aan een volksraadpleging, maar tot zijn 18e moet wachten alvorens men kan stemmen voor de provincieraad.

De *minister* antwoordt dat men de bepalingen uit de Provinciewet heeft overgenomen.

Amendement nr. 60 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 202 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikelen 203 tot 214

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

TITEL VII

De provinciale verzelfstandigde agentschappen

HOOFDSTUK I

De provinciale intern verzelfstandigde agentschappen

Artikelen 215 tot 218

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

De provinciale extern verzelfstandigde agentschappen

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe dit hoofdstuk, bestaande uit de artikelen 219 tot 240, te schrappen (473/4, amendement nr. 61/A). De heer *Van Hauthem* stelt voor dit hoofdstuk te schrappen omdat de provincie zich moet concentreren op haar kerntaken. Extern verzelfstandigde agentschappen zijn in dat opzicht overbodig. Extern verzelfstandigde agentschappen bieden provincies de mogelijkheid bijkomende taken uit te voeren.

De spreker meent verder een contradictie te zien tussen artikel 2 dat bepaalt dat er niet langer sprake is van provinciaal belang maar wel van bovenlokaal

belang, en artikel 219 waarin het begrip provinciaal belang opnieuw opduikt.

De *minister* antwoordt dat artikel 2 bepaalt dat de bovenlokale taakbehartiging, ondersteunende taken op verzoek van andere overheden, en het nemen van initiatieven met het oog op gebiedsgerichte samenwerking tussen besturen, tot de provinciale belangen behoren. In de memorie bij artikel 219 staat: “Binnen voormelde grenzen zal een provincie uiteindelijk zelf bepalen of een activiteit al dan niet een taak van provinciaal belang is. De toezichthoudende overheid kan die beslissing slechts marginaal toetsen.” Als men de privé-sector in een aantal projecten wil laten participeren, kan dat enkel in de vorm van een EVA. Er is voor gekozen om de provincie als bestuursniveau te behouden. Dan moet zij ook de actieradius krijgen om te kunnen werken.

De heer *Van Hauthem* verschilt hierover fundamenteel van mening met de minister. Hij heeft legistische vragen bij de bepaling: “De Vlaamse Regering kan de taken van provinciaal belang nader bepalen.” Ofwel schrijft men in een decreet dat de Vlaamse Regering die taken bepaalt, ofwel schrijft men dat daar niet in.

De *minister* antwoordt dat een dergelijke bepaling in heel wat decreten terug te vinden is.

De heer *Van Hauthem* vindt dat niet logisch. Als de regering niets doet, heeft de provincieraad vrije baan. Maar de provincieraad weet nu niet of de regering al dan niet met een besluit zal komen.

Amendement nr. 61/A wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 219

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in §1 de laatste zin als volgt te vervangen: “De Vlaamse Regering bepaalt de taken van provinciaal belang.” (473/5, amendement nr. 68). De heer *Tavernier* vindt het gerechtvaardigd dat de provincie voor een aantal opdrachten een extern verzelfstandigd agentschap opricht. In die zin zou het

goed zijn als de Vlaamse Regering taken van provinciaal belang bepaalt. De huidige formulering is te vrijblijvend.

De *minister* verwijst opnieuw naar artikel 2 en naar de toelichting bij artikel 219: “Binnen voormelde grenzen zal een provincie uiteindelijk zelf bepalen of een activiteit al dan niet een taak van provinciaal belang is. De toezichthoudende overheid kan die beslissing slechts marginaal toetsen.”

De heer *Tavernier* vindt de uitleg van de minister in tegenspraak met de tekst.

De *minister* ontkent dit. De provincie kan autonoom bepalen wat een taak van provinciaal belang is; de regering doet de marginale toetsing. Daar is niets fouts mee. Alles is uiteindelijk onderworpen aan bepaalde toezichtsvormen. Een EVA in privaatrechtelijke vorm is voor de provincies een volledig nieuwe mogelijkheid om de privé-sector in een aantal initiatieven te laten participeren.

De heer *Tavernier* uit in dat verband de zorg om zoveel mogelijk beslissingen binnen het wettelijk geregeld, rechtstreeks en democratisch verkozen bestuursorgaan – de provincieraad – te houden. Er moet zoveel mogelijk doorzichtigheid en duidelijkheid zijn.

Volgens de *minister* vertrekt de heer *Tavernier* vanuit een bepaalde visie, waarvan hij vervolgens een wetmatigheid maakt en waarop hij verder gaat redeneren. Als gevolg van het kerntakendebat en het bestuursakkoord van 2003 heeft de regering ervoor gekozen om de provincie als bestuursniveau te behouden. Door een autonoom provinciebedrijf bijvoorbeeld een rol te laten spelen in het beheer van de provinciale hogescholen of het patrimoniumbeheer, kan een en ander vlot georganiseerd worden.

Amendement nr. 68 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 219 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikelen 220 tot 222

De heer *Van Hauthem* verklaart dat zijn fractie, gelet op de verwerping van amendement nr. 61/A, op alle verdere artikelen van dit hoofdstuk zal tegenstemmen.

De artikelen 220 tot 222 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 223

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Kathleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe 1° te vervangen (473/4, amendement nr. 61/B). Het betreft hier een amendement in bijkomende orde gelet op de verwerping van amendement nr. 61/A.

Amendement nr. 61/B wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 223 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 224

Artikel 224 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

AFDELING II

Het autonoom provinciebedrijf

Artikelen 225 tot 228

Deze artikelen worden aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 229

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk en de dames Kathleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe 1° te vervangen (473/4, amendement nr. 61/C). Het betreft hier een amendement in bijkomende orde gelet op de verwerping van amendement nr. 61/A.

De heer *Van Hauthem* geeft lezing van het derde lid van §2 waarin wordt bepaald dat elke fractie minstens één lid van de raad van bestuur van een autonoom provinciebedrijf kan voordragen en dat voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Indien de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd

zijn in de deputatie om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, worden de mandaten evenredig verdeeld over de fracties waaruit de provincieraad is samengesteld. De heer Van Hauthem stelt dat men dus de aanwezigheid van elke fractie in de raad van bestuur waarborgt. Maar als daardoor de meerderheid geen meerderheid meer heeft in die raad van bestuur, is dat recht niet langer gewaarborgd. De spreker begrijpt de achterliggende redenering maar de tekst bevat wel een contradictie. In het amendement wordt daarom voorgesteld dat elke fractie minstens één lid van de raad van bestuur aanduidt, en niet voordraagt.

De *minister* antwoordt dat de provincieraad uiteindelijk benoemt op voordracht van iedere fractie. De raad kan iemand slechts weigeren op basis van gegronde motieven. Als dat niet zo is, kan men altijd klacht indienen bij de Vlaamse Regering, die dan ook zal optreden.

De heer *Van Hauthem* antwoordt dat zich op gemeentelijk vlak al een ongemotiveerde weigering van een voordracht heeft voorgedaan.

De *minister* stelt dat daartegen klacht moet worden ingediend.

De heer *Van Hauthem* repliceert dat zijn amendement betwistingen kan vermijden.

De *minister* verkiest de bestaande werkwijze te behouden. Als men het gevoel heeft dat kandidaten willekeurig worden geweigerd, moet men klacht indienen. De minister houdt vast aan de traditie.

Volgens de heer *Van Hauthem* zegt de traditie net dat het anders verloopt; de spreker biedt de minister de mogelijkheid om niet langer met klachten geconfronteerd te worden.

De heer *Tavernier* leest de artikelen 219, 229 en 239 samen. Artikel 219, §3, ten eerste bepaalt dat een rechtspersoon door een provincie met welbepaalde taken van provinciaal belang belast is “als hij aan een van de volgende volwaarden voldoet”. Een van die voorwaarden is: “een of meer van zijn organen bestaan voor meer dan de helft uit provincieraadsleden of leden van de deputatie”. Artikel 229 zegt in het tweede lid van §2: “De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de provincieraad”. Maar dat artikel betreft het autonoom provinciebedrijf, dat een van de twee vormen van een EVA is. Moet het tweede lid van §2 van artikel 229 dan gele-

zen worden als: de leden van de raad van bestuur worden benoemd door de provincieraad en bestaan voor meer dan de helft uit provincieraadsleden of leden van de bestendige deputatie? Dat lijkt de heer *Tavernier* logisch, zeker als hij dit leest in samenhang met artikel 239. Dat betreft de EVA's in privaatrechtelijke vorm. In §1 staat: “Ongeacht de grootte van de eventuele inbreng van de verschillende partijen, beschikt de provincie steeds over een meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering”.

De *minister* antwoordt dat de provincie de meerderheid moet hebben maar dat het niet noodzakelijk moet gaan om provincieraadsleden: het kan ook gaan om mensen die door de provincie zijn aangeduid.

De heer *Tavernier* antwoordt dat de provincieraadsleden geen vat hebben op die mensen.

De *minister* repliceert dat een voordracht altijd kan vernietigd worden.

Amendement nr. 61/C wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 229 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikelen 230 tot 234

Deze artikelen worden aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 235

Een amendement voorgesteld door de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe in §5 te bepalen dat de oprichting van andere rechtspersonen door de provincieraad moet worden goedgekeurd (473/5, amendement nr. 69).

De heer *Marc Verhulst*, kabinetsmedewerker, antwoordt dat de voorwaarden voor de oprichting of de deelname in de beheersovereenkomst tussen het autonoom provinciebedrijf en de provincie vastgelegd zijn. Die beheersovereenkomst wordt door de provincieraad goedgekeurd. In die zin heeft de provincieraad dus wel zeggenschap.

De *minister* vult aan dat de provincieraad uiteindelijk het kader bepaalt waarbinnen bijvoorbeeld dochterorganisaties worden opgericht.

De heer *Tavernier* vraagt of een dergelijke bepaling moet voorkomen in de beheersovereenkomst.

De *minister* bevestigt dat: dit staat onder meer in de memorie van toelichting.

De heer *Verhulst* verwijst ook naar artikel 228, §2, 7°.

De heer *Tavernier* stelt dat de bedoeling van zijn amendement is dat de provincieraad vooraf uitdrukkelijk om toestemming moet worden gevraagd.

De heer *Verfaillie* verwijst nog naar artikel 43, 5° en 6°.

Amendement nr. 69 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 235 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 236

Artikel 236 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 237

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe het eerste lid van §2 te vervangen (473/4, amendement nr. 61/D). Het betreft hier een amendement in bijkomende orde gelet op de verwerping van amendement nr. 61/A.

Amendement nr. 61/D wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 237 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

AFDELING III

Het provinciale extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm

Artikel 238

Artikel 238 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 239

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in §2 de laatste zin te schrappen (473/5, amendement nr. 70). De heer *Tavernier* stelt vast dat een vertegenwoordiger van de provincie in een provinciale vennootschap of vereniging het standpunt van de meerderheid binnen de provincieraad moet vertolken. Gezien er evenwel sprake is van een evenredige vertegenwoordiging vanuit de provincieraad in een bepaalde organisatie, vindt de spreker dat die vertegenwoordigers eventueel een ander standpunt moeten kunnen innemen.

De *minister* antwoordt dat wie een mandaat krijgt van de organisatie, moet vertolken wat er bij de meerderheid leeft.

De heer *Tavernier* is het daar niet mee eens: als de veelkleurigheid van de provincieraad vertegenwoordigd moet zijn in zaken van provinciaal belang, moet men een verschillend standpunt kunnen innemen. Zo kunnen vertegenwoordigers van de provincie in een orgaan dat te maken heeft met havenexploitatie, een ander standpunt innemen over havenuitbreiding naargelang de politieke fractie waartoe ze behoren. Uiteraard moet de meerderheidsbeslissing achteraf door iedereen loyaal worden uitgevoerd.

De *minister* verklaart dat het bestuur in goede banen moet worden geleid. De ontwerptekst garandeert de werkbaarheid maximaal.

De heer *Van Hauthem* treedt de heer *Tavernier* bij. Als een gemeenteraad een vertegenwoordiger uitsuurt, wordt vooraf niet bepaald welk standpunt moet worden ingenomen en dat wordt achteraf ook niet gecontroleerd.

De heer *Peumans* betwist de stelling van de heer *Van Hauthem*: de gemeenteraad geeft een mandaat aan een vertegenwoordiger.

De *minister* vult aan dat dat ook de filosofie is van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking.

De heer *Sauwens* bevestigt de stelling van de heer *Peumans*: het is precies een van de verbeteringen van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking dat er een duidelijk mandaat wordt gegeven en een sterke terugkoppeling naar de gemeenteraad. Dat is vanuit democratisch oogpunt een heel goede zaak. Het partijpolitieke spel van meerderheid en minderheid in alle nevenstructuren inbrengen, zou het slechtste zijn wat men vanuit bestuurlijk oogpunt zou kunnen doen.

De heer *Tavernier* probeert zijn stelling te verduidelijken met een voorbeeld. Als de provincie beslist om een groot olympisch zwembad te bouwen via een EVA waarin alle fracties vertegenwoordigd zijn, kunnen daarbinnen toch meningsverschillen rijzen over de vraag of dat zwembad voor recreatie dan wel voor competitie moet dienen.

Volgens de *minister* is dat een slecht voorbeeld. Dat soort discussies moet precies in de provincieraad zelf gevoerd worden; die moet dergelijke fundamentele keuzes maken. Het beheer van de infrastructuur kan wel aan een apart orgaan worden overgelaten.

Amendement nr. 70 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 239 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 44

Artikel 240

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Verfaillie, Hubert Brouns, Marnic De Meulemeester en Jacky Maes en mevrouw Marleen Vanderpoorten strekt ertoe 4° te vervangen (473/5, amendement nr. 71). De heer *Verfaillie* verklaart dat men met dit amendement wil bekomen dat ook de externe auditcommissie audittaken van een EVA kan uitvoeren.

Amendement nr. 71 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Een amendement voorgesteld door de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en de dames Katleen Martens, Linda Vissers en Ann Michiels strekt ertoe een 5° toe te voegen (473/4, amendement nr. 62). De heer *Van Hauthem* stelt dat het gaat om de modaliteiten van verlenging, schorsing en ontbinding van de samenwerkingsovereenkomst.

De *minister* verklaart dat er pas een EVA komt in de mate dat een IVA of een autonoom provinciebedrijf niet kan: van beide laatste genoemde organen kan de privé-sector geen deel uitmaken.

De heer *Van Hauthem* antwoordt dat zijn fractie meer elementen in de samenwerkingsovereenkomst wil ste-

ken. Hij merkt verder op dat in het amendement van de meerderheid het Rekenhof weer opduikt.

Amendement nr. 62 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Het aldus geamendeerde artikel 240 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

TITEL VIII

Bestuurlijk toezicht en externe audit

HOOFDSTUK I

Bestuurlijk toezicht

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikelen 241 tot 244

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING II

Algemeen bestuurlijk toezicht

Artikelen 245 tot 252

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING III

Dwangtoezicht

Artikel 253

Artikel 253 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

Externe audit

Artikel 254

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe in §1 de woorden “voor zover die daarmee instemmen” te schrappen (473/5, amendement nr. 72). De heer *Tavernier* vindt dat de extern verzelfstandigde agentschappen met privaatrechtelijke vorm zich eveneens moeten onderwerpen aan een externe audit. Het huidige artikel bepaalt dat enkel de provincie, intern verzelfstandigde agentschappen en autonome provinciebedrijven onderworpen zijn aan een externe audit. Extern verzelfstandigde agentschappen met privaatrechtelijke vorm beslissen dan eigenlijk zelf.

De *minister* wijst erop dat de structuur verschilt. Het betreft een aparte rechtsvorm met een private partner. De vennootschapswetgeving bepaalt dat bedrijfsrevisoren controleren.

De heer *Tavernier* antwoordt dat de externe auditcommissie rekening kan houden met de verschillende structuur. Een overkoepelend orgaan moet de audits organiseren. Dat orgaan kan differentiëren afhankelijk van eventuele wettelijke bepalingen. De externe auditcommissie kan de bedrijfsrevisoren richtlijnen geven. De overkoepelende externe auditcommissie kan dan rapport uitbrengen bij de provincieraad.

De *minister* herhaalt dat rekening dient te worden gehouden met de vennootschapswetgeving. De raad van bestuur kan de externe auditcommissie altijd vragen een audit uit te voeren.

De heer *Tavernier* meent dat een en ander gedifferentieerd kan worden in de uitvoeringsbesluiten.

Amendement nr. 72 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 254 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikelen 255 tot 258

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

TITEL IX

Diverse bepalingen

HOOFDSTUK I

Schrijfwijze van de naam van de provincie

Artikel 259

Artikel 259 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

Wijziging van grenzen

Artikel 260

Artikel 260 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

TITEL X

Slotbepalingen

HOOFDSTUK I

Opheffingsbepalingen

Artikelen 261 en 262

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

Overgangsbepalingen

AFDELING I

Overgangsbepalingen inzake de provinciale diensten en het personeel

Artikel 263

Artikel 263 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 264

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe aan de tekst, die §1 wordt, een §2 en §3 toe te voegen (473/2, amendement nr. 13). De heer *Verfaillie* stelt dat het amendement over het mandaatstelsel gaat.

De *minister* wijst erop dat deze bepaling niet geldt voor de zittende ambtenaren.

Amendement nr. 13 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 264 wordt aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING II

Overgangsbepalingen voor de provinciale financiën

Artikel 265

Artikel 265 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING III

Overgangsbepalingen voor de provinciale externe verzelfstandiging

Artikel 266

Artikel 266 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING IV

Overgangsbepalingen voor het bestuurlijk toezicht

Artikel 267

Artikel 267 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK III

Inwerkingtreding

Artikel 268

Een amendement voorgesteld door de heren Jan Peumans, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Hubert Brouns en Jan Verfaillie strekt ertoe dit artikel te vervangen (473/2, amendement nr. 14). De heer *Verfaillie* verklaart dat het amendement bepaalt welke artikelen in werking moeten treden op 1 januari 2006. De wijziging van artikel 264 geeft de besturen de mogelijkheid het mandaatstelsel in te voeren voor de aanwervingsprocedures die na de publicatie van het decreet plaatsvinden. Er wordt daarnaast geopteerd om reeds bij decreet te bepalen op welke datum bepaalde artikelen in werking treden.

Volgens de heer *Van Hauthem* blijkt uit dit amendement dat de meerderheid maar weinig vertrouwen heeft in de Vlaamse Regering. Het oorspronkelijke artikel 268 stelde dat de Vlaamse Regering de inwerkingtreding van elk artikel bepaalt.

De heer *Van Hauthem* vraagt nog of de minister de commissie op de hoogte wil houden wanneer artikelen in werking treden.

De *minister* stemt daarmee in. Dit ontwerp van Provinciedecreet moet operationeel zijn op 1 december 2006. Het ontwerp van decreet treedt gefaseerd in werking. De commissieleden zullen de uitvoeringsbesluiten terzake ontvangen.

Amendement nr. 14 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 268 wordt aangenomen met 12 stemmen.

V. Eindstemming

Het ontwerp van Provinciedecreet wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5.

De verslaggever,

De voorzitter,

Hubert BROUNS

Norbert DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De provincies zijn het intermediair beleidsniveau tussen het Vlaamse en het gemeentelijke niveau. De provincies beogen om op het provinciale niveau bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot de duurzame ontwikkeling van het provinciale gebied.

Overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde Grondwet zijn ze bevoegd voor de regeling van de provinciale belangen. Tot die provinciale belangen behoren met name:

- 1° de bovenlokale taakbehartiging. Een taakbehartiging is bovenlokaal als ze aangelegenheden van lokaal gemeentelijk belang overstijgt, voorzover ze streekgericht blijft en gericht is op realisaties binnen de grenzen van het grondgebied van de provincie;
- 2° ondersteunende taken op verzoek van andere overheden;
- 3° het nemen van initiatieven met het oog op gebiedsgerichte samenwerking tussen besturen in een regio, met inbegrip van samenwerkingsverbanden met of zonder rechtspersoonlijkheid, binnen de grenzen vastgelegd door de Vlaamse Regering, zonder afbreuk te doen aan het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Overeenkomstig artikel 6, §1, VIII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, oefenen de provincies ook de bevoegdheden uit die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

Enkel als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.

Artikel 3

De provincies verzekeren een burgers nabije, democratische, transparante en doelmatige uitoefening van de provinciale bevoegdheden.

Ze betrekken de inwoners zo veel mogelijk bij het beleid en zorgen voor openheid van bestuur.

Artikel 4

Dit decreet is van toepassing op alle provincies van het Vlaamse Gewest.

TITEL II

Het provinciebestuur

HOOFDSTUK I

De provincieraad

AFDELING I

De organisatie van de provincieraad

Artikel 5

§1. De provincieraad vertegenwoordigt de hele bevolking van de provincie. Hij bestaat, met inbegrip van de leden van de deputatie van de provincieraad die als provincieraadslid werden verkozen, uit:

- 1° 75 leden in provincies met minder dan 1.000.000 inwoners;
- 2° 84 leden in provincies met 1.000.000 of meer inwoners.

§2. Uiterlijk op 1 juni van het jaar waarin de provincieraadsverkiezingen zullen plaatsvinden, stelt de Vlaamse Regering een lijst op van het aantal te verkiezen provincieraadsleden per provincie op basis

van de bevolkingsaantallen van de provincies die, overeenkomstig artikel 1bis, vierde lid, van de Provinciewet, door de minister van Binnenlandse Zaken in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt en wordt opdracht gegeven tot bekendmaking van de lijst in het Belgisch Staatsblad. Het inwonertal dat in aanmerking moet worden genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen die op 1 januari van het jaar van de provincieraadsverkiezingen hun hoofdverblijfplaats in de gemeenten van de desbetreffende provincies hadden.

Artikel 6

§1. De provincieraad wordt om de zes jaar volledig vernieuwd. De leden worden rechtstreeks verkozen. Zij zijn herverkiesbaar. De verkiezingen geschieden per district. Een district bevat één of meer kieskantons als vermeld in artikel 88 van het Kieswetboek.

Ieder district telt zoveel keer een raadslid als de provinciale deler in zijn bevolkingscijfer begrepen is. Die deler wordt verkregen door het bevolkingscijfer van de provincie te delen door het totaal van de toe te kennen zetels. De overblijvende zetels worden toegewezen aan de districten met het grootste nog niet vertegenwoordigde bevolkingsoverschot.

De verdeling van de raadsleden over de kiesdistricten wordt bij elke volledige vernieuwing van de provincieraden door de Vlaamse Regering in overeenstemming gebracht met de bevolking op basis van de bevolkingscijfers. Het bevolkingsaantal dat in aanmerking moet worden genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het rijksregister van de natuurlijke personen die op 1 januari van het jaar vóór dat van de volledige vernieuwing van de provincieraden hun hoofdverblijfplaats in de gemeenten van het desbetreffende district hadden.

Die lijst wordt uiterlijk vijf maanden voor de volledige vernieuwing van de provincieraden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

§2. Na een volledige vernieuwing van de provincieraad blijven de uittredende provincieraadsleden in functie tot de geloofsbrieven van de nieuw verkozen provincieraadsleden onderzocht zijn en hun installatie heeft plaatsgehad.

Artikel 7

§1. Na de volledige vernieuwing van de provincieraad komen de nieuw verkozen raadsleden van rechtswege bijeen op een installatievergadering die plaatsvindt in het provinciehuis op de eerste werkdag van de maand december om 10 uur.

Ingeval bezwaar werd ingediend tegen de verkiezing en als die vervolgens toch geldig werd verklaard, worden de nieuw verkozen raadsleden door de uittredende voorzitter van de provincieraad bijeengeroepen op de installatievergadering binnen tien dagen na de dag waarop de uitslag van de verkiezing definitief is. Als de nieuw verkozen raadsleden niet binnen tien dagen zijn bijeengeroepen door de uittredende voorzitter, gebeurt de bijeenroeping door een uittredend lid van de provincieraad dat opnieuw verkozen werd en dat de hoogste anciënniteit als provincieraadslid bezit of, bij gelijke anciënniteit, door de oudste van hen.

§2. De uittredende voorzitter van de provincieraad zit de installatievergadering voor. Hij blijft voorzitter van de provincieraad tot een nieuwe voorzitter verkozen is. Indien de uittredende voorzitter van de provincieraad de installatievergadering niet kan voorzitten, wordt ze voorgezeten door een uittredend lid van de provincieraad dat opnieuw verkozen werd, en dat de hoogste anciënniteit als provincieraadslid bezit of, bij gelijke anciënniteit, door de oudste van hen.

§3. De provincieraad onderzoekt de geloofsbrieven van de verkozen provincieraadsleden. De verkozen provincieraadsleden van wie de geloofsbrieven werden goedgekeurd, leggen, vóór ze het mandaat aanvaarden, in openbare vergadering de volgende eed af in handen van de voorzitter van de installatievergadering: “Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.”. De uittredende voorzitter van de installatievergadering legt, indien hij herkozen is als provincieraadslid, de eed af in handen van het provincieraadslid dat de meeste anciënniteit bezit of bij gelijke anciënniteit, door de oudste van hen.

De Vlaamse Regering wordt binnen twintig dagen van de eedaflegging op de hoogte gebracht.

§4. De verkozen provincieraadsleden worden geacht afstand te hebben gedaan van hun mandaat indien zij:

- 1° aanwezig zijn op de installatievergadering en weigeren de eed vermeld in §3, af te leggen;
- 2° afwezig zijn op de installatievergadering en, na een uitdrukkelijke oproep, zonder geldige reden afwezig zijn op de eerste daaropvolgende vergadering.

Artikel 8

§1. Op de installatievergadering verkiest de provincieraad een voorzitter onder de provincieraadsleden van Belgische nationaliteit. De voorzitter wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht tevens ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat werden verkozen. Als de lijst waarop de naam van de kandidaat-voorzitter voorkomt slechts twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan één akte van voordracht ondertekenen.

De akte van voordracht kan tevens de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter vermelden, alsook de naam van diegene die hem zal opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de in de akte vermelde einddatum, neemt de opvolger vervroegd het mandaat op. Indien de persoon die als opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, wordt voor vervanging gezorgd overeenkomstig §4.

De akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de provincieraad aan de provinciegriffier overhandigd.

§2. Nadat de provincieraadsleden de eed hebben afgelegd, overhandigt de provinciegriffier de akte van voordracht van de kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering.

De voorzitter van de installatievergadering gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, vermeld in §1. Alleen de

handtekeningen van de provincieraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden hiervoor in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als provincieraadslid de eed hebben afgelegd. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-voorzitter verkozen verklaard.

§3. Als geen ontvankelijke akte van voordracht van kandidaat-voorzitter aan de voorzitter van de installatievergadering wordt overhandigd, gaat de provincieraad binnen veertien dagen over tot verkiezing van een voorzitter.

De provincieraadsleden kunnen hiertoe uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de provincieraad een gedagtekende akte van voordracht bezorgen aan de provinciegriffier.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen, verkozen op de lijsten met hetzelfde letterwoord. Als de lijst waarop de kandidaat-voorzitter voorkomt slechts twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Onverminderd §1 kan elk provincieraadslid slechts één akte van voordracht ondertekenen.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming.

De kandidaat die de volstreekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter van de provincieraad.

Als geen enkele kandidaat de volstreekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als meerdere kandidaten werden voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats, waarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen hebben behaald. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de provincieraadsverkiezingen procentueel de meeste naamstemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot voorzitter. Bij staking van stemmen is de kandidaat die bij de provincieraadsverkiezingen procentueel de meeste naamstemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald, ver-

kozen tot voorzitter. Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat verkozen van wie de lijst bij de provincieraadsverkiezingen procentueel de meeste stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald.

§4. Als de voorzitter het mandaat niet aanvaardt, van zijn mandaat van provincieraadslid vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag genomen heeft of overleden is, wordt tot een nieuwe verkiezing van voorzitter overgegaan op de eerstvolgende vergadering van de provincieraad, overeenkomstig §1 tot en met §3. Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het voorzitterschap waargenomen overeenkomstig het tweede lid.

Als de voorzitter om een andere reden tijdelijk afwezig is of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is, neemt de ondervoorzitter het voorzitterschap waar.

De voorzitter die als verhinderd wordt beschouwd, die geschorst is of tijdelijk afwezig is, wordt alleen vervangen zolang hij verhinderd, geschorst, of tijdelijk afwezig is. De provincieraad neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

§5. Na de verkiezing van de voorzitter stelt de raad zijn bureau samen op basis van het huishoudelijk reglement. Het huishoudelijk reglement bepaalt vrij de samenstelling van het bureau, met dien verstande dat er minstens één ondervoorzitter moet gekozen worden en dat de fracties met minstens drie fractieleiden alleszins moeten vertegenwoordigd zijn.

§6. De Vlaamse Regering wordt binnen twintig dagen na de verkiezing van de voorzitter hiervan op de hoogte gebracht.

Artikel 9

Een verkozen provincieraadslid dat voor zijn installatie afstand wil doen van zijn mandaat, brengt de provinciegriffier daarvan schriftelijk op de hoogte. De afstand wordt definitief zodra de provincieraad er kennis van heeft genomen.

Artikel 10

§1. Het mandaat van een provincieraadslid dat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de provincieraad voor vervallen verklaard nadat het betrokken provincieraadslid is gehoord.

De voorzitter van de provincieraad brengt het rechtscollege, vermeld in artikel 13, evenals de betrokkene, tegen ontvangstbewijs onmiddellijk op de hoogte van feiten die het verval van mandaat met zich kunnen meebrengen. Als de provincieraad niet optreedt binnen twee maanden nadat hij kennis heeft van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, treedt het rechtscollege, vermeld in artikel 13, in zijn plaats op, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een provincieraadslid of van het openbaar ministerie. De provincieraad wordt geacht kennis te hebben van de feiten die verval met zich kunnen meebrengen, hetzij vanaf de ontvangst van een bezwaar van een ander provincieraadslid of van het openbaar ministerie, hetzij vanaf de verzending van de kennisgeving door de voorzitter aan het rechtscollege, vermeld in artikel 13.

§2. De vervallenverklaring heeft pas gevolg vanaf de kennisgeving van de uitspraak van het verval door de provincieraad of het rechtscollege, vermeld in artikel 13. Ze tast de geldigheid van de eerdere beslissingen van de provincieraad niet aan.

§3. Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met de straffen, bepaald in artikel 262 van het Strafwetboek.

Artikel 11

De volgende personen kunnen geen deel uitmaken van een provincieraad:

- 1° de federale, Vlaamse of Europese parlementsleden en leden van de Vlaamse Regering, de federale regering of van de Europese Commissie;

- 2° de provinciegouverneurs, de gouverneur en de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissements-commissarissen voorzover hun ambtsgebied gelegen is in de provincie in kwestie;
- 3° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Arbitragehof;
- 4° de personeelsleden van de provincie in kwestie of van de provinciale extern verzelfstandigde agent-schappen van de provincie;
- 5° de personen die in een intermediair beleidsniveau van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van provincieraadslid, voorzitter van de provincieraad, gedeputeerde of provinciegouverneur;
- 6° bloed- of aanverwanten tot en met de tweede graad of echtgenoten in de provincieraad van eenzelfde provincie.

Worden bloed- of aanverwanten in een van die graden of twee echtgenoten gekozen bij eenzelfde verkiezing, dan wordt de voorkeur bepaald door de grootte van de quotiënten op grond waarvan de door die kandidaten verkregen zetels aan hun lijst zijn toegekend. Worden twee bloed- of aanverwanten in een verboden graad of twee echtgenoten gekozen, de een tot raadslid, de ander tot opvolger, dan geldt het verbod om zitting te nemen alleen voor de opvolger, tenzij de plaats waarvoor hij in aanmerking komt, is opge gevallen vóór de verkiezing van zijn bloedverwant of aanverwant of echtgenoot. Tussen opvolgers die voor opge gevallen plaatsen in aanmerking komen, wordt de voorrang allereerst bepaald door de tijdsorde van de vacatures. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld.

Aanverwantschap die later tot stand komt tussen raadsleden, brengt geen verval van hun mandaat mee. Dat geldt niet bij een huwelijk tussen raadsleden en in het geval dat er een verklaring van wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475 van het Bur-

gerlijk Wetboek werd afgelegd. De onverenigbaarheid wordt geacht op te houden door het overlijden van de persoon door wie ze tot stand is gekomen, door echtscheiding of door het beëindigen van de wettelijke samenwoning.

Artikel 12

Het verkozen provincieraadslid dat zich op het ogenblik van de installatievergadering in een situatie bevindt die op basis van artikel 11 onverenigbaar is met het lidmaatschap van de provincieraad, kan de eed niet afleggen, tenzij hij aantoonst dat hij ontslag genomen heeft uit de met het mandaat van provincieraadslid onverenigbare functie. Hij wordt bijgevolg geacht afstand te doen van het hem toegekende mandaat.

Een provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat in een situatie terechtkomt die onverenigbaar is met zijn mandaat en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de provincieraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de provincieraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 10.

Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met de straffen, bepaald in artikel 262 van het Strafwetboek.

Artikel 13

Het administratief rechtscollege, vermeld in de Provinciekieswet, doet uitspraak over geschillen die rijzen in verband met de afstand of het verval van mandaat van provincieraadslid en van voorzitter van de provincieraad en in verband met het goedkeuren van hun geloofsbrieven, hun eedaflegging en de kennis van de bestuurstaal, bepaald in artikel 44, §4.

Artikel 14

De provincieraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:

- 1° het provincieraadslid dat om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buiten-

land gedurende een minimale termijn van twaalf weken niet aanwezig kan zijn op de vergaderingen van de provincieraad en vervangen wil worden. Hij richt daartoe een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de provincieraad. Bij het verzoek tot verhindering wegens medische redenen wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat tevens de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als het provincieraadslid dat om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest gevoegd van de onderwijsinstelling of opdrachtgever;

- 2° het provincieraadslid dat ouderschapsverlof wil nemen voor de geboorte of adoptie van een kind. Dat provincieraadslid richt daartoe een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de provincieraad. Het provincieraadslid wordt vervangen, ten vroegste vanaf de zevende week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie, tot het einde van de achtste week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de achtste week verlengd met een duur die gelijk is aan die gedurende welke het raadslid zijn mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zeven weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaan.

Artikel 15

Het provincieraadslid kan schriftelijk ontslag indienen bij de voorzitter van de provincieraad. Het ontslag wordt definitief zodra de provincieraad hiervan kennis heeft genomen.

Artikel 16

Het provincieraadslid dat afstand doet van zijn mandaat, dat van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, dat als verhinderd wordt beschouwd, dat ontslag genomen heeft, of dat overleden is, wordt vervangen door zijn opvolger, die wordt aangewezen overeenkomstig de Provinciekieswet.

De geloofsbrieven worden onderzocht overeenkomstig artikel 7, §3. De eedaflegging gebeurt in openbare vergadering in de handen van de voorzitter van de provincieraad.

Het provincieraadslid dat als verhinderd wordt beschouwd, wordt vervangen zolang de toestand van verhindering duurt. De provincieraad neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering.

De Vlaamse Regering wordt binnen twintig dagen van de eedaflegging of van de beëindiging van de periode van verhindering op de hoogte gebracht.

Artikel 17

§1. De provincieraadsleden ontvangen ten laste van de provincie presentiegeld voor hun aanwezigheid op vergaderingen van de provincieraad. De Vlaamse Regering stelt een lijst op van vergaderingen die voortvloeien uit de mandaatsverplichtingen van de provincieraadsleden waarvoor de provincieraad bij huishoudelijk reglement de hoegrootheid van het presentiegeld en van de verplaatsingsvergoeding bepaalt.

§2. De provincieraad bepaalt het bedrag van de presentiegelden binnen de grenzen die vastgelegd zijn door de Vlaamse Regering.

De provincieraad kan op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt, de presentiegelden van het provincieraadslid dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, aanvullen met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat de betrokkene lijdt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de grenzen waarbinnen de provincieraad kan bepalen welke specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van provincieraadslid, voorzitter, bureaulid van de provincieraad en fractie- of commissievoorzitter, voor terugbetaling in aanmerking komen.

§4. De provincieraadsleden die hun woonplaats hebben op ten minste vijf kilometer van de plaats van de vergadering, ontvangen een vergoeding wegens reiskosten gelijk aan de prijs van de reis van hun woonplaats naar de zetel van de provincieraad op de lijnen

van de openbare vervoerdiensten. Als zij van hun eigen voertuig gebruikmaken, wordt die vergoeding berekend volgens het tarief, vastgesteld op het stuk van de reiskosten toegekend aan het personeel van de provincie.

De vergoeding voor reiskosten wordt bepaald volgens de dagen aanwezigheid, zoals die is vastgesteld in registers die voor dat doel worden bijgehouden.

Het bedrag van de vergoeding voor reiskosten wordt door de provincieraad vastgesteld.

Artikel 18

Het provincieraadslid dat wegens een handicap niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, kan zich voor de uitoefening van dat mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit de provincieraadskiezers, op voorwaarde dat hij aan de verkiesbaarheidsvereisten voldoet en zich niet bevindt in een situatie als vermeld in artikelen 11 en 14.

Voor de toepassing van het eerste lid bepaalt de Vlaamse Regering de criteria tot vaststelling van de hoedanigheid van een provincieraadslid met een handicap.

Bij het verlenen van de bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als het provincieraadslid, maar hij is niet gehouden tot de eedaflegging. Hij heeft eveneens recht op presentiegeld en een vergoeding voor reiskosten onder dezelfde voorwaarden als het provincieraadslid.

AFDELING II

De werking van de provincieraad

Artikel 19

De provincieraad vergadert zo dikwijls als de zaken die tot de bevoegdheid ervan behoren het vereisen en ten minste tienmaal per jaar in de hoofdplaats van de provincie, tenzij de provincieraad wegens een buitengewone gebeurtenis door zijn voorzitter in een andere gemeente van de provincie wordt bijengeroepen.

Artikel 20

De voorzitter van de provincieraad beslist tot bijeenroeping van de provincieraad en stelt de agenda van de vergadering op. De agenda bevat in ieder geval de punten die door de deputatie aan de voorzitter worden meegedeeld.

Op verzoek van de deputatie of van een derde van de zittinghebbende leden is de voorzitter verplicht de provincieraad bijeen te roepen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda.

Artikel 21

Behalve in spoedeisende gevallen en behalve in geval van toepassing van artikel 7, §1, wordt de oproeping ten minste acht dagen vóór de dag van de vergadering aan het raadslid bezorgd.

De oproeping vermeldt in elk geval de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergadering en bevat een toelichtende nota bij elk agendapunt, alsook de voorstellen van beslissing. De agendapunten moeten voldoende duidelijk omschreven zijn. Voor elk agendapunt wordt het dossier dat erop betrekking heeft, ter beschikking van de provincieraadsleden gesteld vanaf de verzending van de agenda.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de oproeping van de provincieraadsleden wordt verzonden en de wijze waarop het dossier dat op de agenda betrekking heeft, ter beschikking wordt gesteld.

De provinciegriffier of de door hem aangewezen ambtenaren verstrekken aan de provincieraadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen over stukken die in het dossier voorkomen. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop die inlichtingen worden verstrekt.

Artikel 22

Provincieraadsleden en de deputatie kunnen uiterlijk vijf dagen voor de vergadering punten aan de agenda toevoegen. Hiertoe bezorgen ze hun voorstel van beslissing, vergezeld van een toelichtende nota, aan

de provinciegriffier, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de provincieraad.

Van deze mogelijkheid kan geen gebruik gemaakt worden door een individueel lid van de deputatie.

De provinciegriffier deelt de aanvullende agendapunten zoals vastgesteld door de voorzitter van de provincieraad, samen met de bijbehorende voorstellen en de toelichtende nota's, onverwijld mee aan de provincieraadsleden.

Artikel 23

§1. Plaats, dag, tijdstip en agenda van de vergaderingen van de provincieraad worden uiterlijk acht dagen voor de vergadering openbaar gemaakt op het provinciehuis, zodat het publiek er te allen tijde kennis van kan nemen. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels over de wijze van openbaarmaking.

Als agendapunten aan de agenda worden toegevoegd overeenkomstig artikel 22, wordt de aangepaste agenda uiterlijk 24 uur nadat hij is vastgesteld, op het provinciehuis openbaar gemaakt overeenkomstig het eerste lid.

§2. De provincie is verplicht aan ieder natuurlijk persoon en iedere rechtspersoon of groepering ervan die erom verzoekt, de agenda van de provincieraad en de stukken die erop betrekking hebben, openbaar te maken door er inzage in te verlenen, er uitleg over te verschaffen of er een afschrift van te overhandigen overeenkomstig het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Artikel 24

De voorzitter zit de vergaderingen van de provincieraad voor, en opent en sluit de vergaderingen.

Artikel 25

De voorzitter is belast met de handhaving van de orde in de vergadering. Hij kan, na een voorafgaande waarschuwing, elke toehoorder die openlijk tekens van goedkeuring of van afkeuring geeft of die op enigerlei wijze wanorde veroorzaakt, uit de zaal doen verwijderen.

De voorzitter kan bovendien een proces-verbaal opmaken tegen die persoon en hem verwijzen naar

de politierechtbank, die hem kan veroordelen tot een geldboete van één tot vijftien euro of tot een gevangenisstraf van één dag tot drie dagen, behoudens andere vervolgingen, als het feit daartoe grond oplevert.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de maatregelen die de voorzitter kan nemen tot handhaving van de orde tijdens de vergadering indien een raadslid de orde verstoort.

Artikel 26

De provincieraad kan enkel een besluit nemen als de meerderheid van de zittinghebbende provincieraadsleden aanwezig is.

De raad kan echter, als hij tweemaal bijeengeroepen is zonder dat het vereiste aantal leden aanwezig is, na een derde oproeping, ongeacht het aantal aanwezige leden, op geldige wijze een besluit nemen over de onderwerpen die voor de derde maal op de agenda voorkomen.

De termijnen, vermeld in artikelen 21 en 23, worden voor de tweede en derde oproeping teruggebracht tot twee dagen. In deze oproepingen wordt vermeld dat het om een tweede of derde oproeping gaat. In de derde oproeping worden de bepalingen van dit artikel overgenomen.

Artikel 27

§1. Het is voor een provincieraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming:

1° over aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dat verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

2° over de vaststelling of goedkeuring van de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap

verschuldigd is of waarvan hij tot het uitvoerend orgaan behoort.

Deze bepaling is niet van toepassing op het provincieraadslid dat zich in bovenvermelde omstandigheden bevindt louter op grond van het feit dat hij als vertegenwoordiger van de provincie is aangewezen in andere rechtspersonen.

§2. Het is voor een provincieraadslid verboden:

- 1° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling te werken in geschillen ten behoeve van de provincie. Dat verbod geldt ook ten aanzien van de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het provincieraadslid werken;
- 2° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris te werken in geschillen ten behoeve van de tegenpartij van de provincie of ten behoeve van een personeelslid van de provincie aangaande beslissingen in verband met de tewerkstelling binnen de provincie. Dit verbod geldt ook ten aanzien van de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met het provincieraadslid werken;
- 3° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst te sluiten of deel te nemen aan een opdracht voor aanneming van werken, levering of diensten, verkoop of aankoop voor de provincie of de provinciaal extern verzelfstandigde agentschappen;
- 4° op te treden als afgevaardigde of deskundige van een vakorganisatie in een onderhandelings- of overlegcomité van de provincie.

§3. Dit artikel is eveneens van toepassing op de vertrouwenspersoon, vermeld in artikel 18.

Artikel 28

§1. De vergaderingen van de provincieraad zijn openbaar, behalve als:

- 1° het om aangelegenheden gaat die de persoonlijke levenssfeer raken. Zodra een dergelijk punt aan de orde is, beveelt de voorzitter de behandeling in besloten vergadering;
- 2° de provincieraad met twee derde van de aanwezige leden en op gemotiveerde wijze beslist tot behan-

deling in besloten vergadering, in het belang van de openbare orde of op grond van ernstige bezwaren tegen de openbaarheid.

De vergaderingen over het organogram, de personeelsformatie, de rechtspositieregeling, het meerjarigenplan en de aanpassingen ervan, het budget, een budgetwijziging of de jaarrekening zijn in elk geval openbaar.

§2. De besloten vergadering kan enkel plaatsvinden na de openbare vergadering, uitgezonderd in tuchtzaken. Als tijdens de openbare vergadering blijkt dat de behandeling van een punt in besloten vergadering moet worden voortgezet, kan de openbare vergadering, enkel met dit doel, worden onderbroken.

Artikel 29

Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren.

Tot spoedbehandeling kan enkel worden besloten door ten minste twee derde van de aanwezige leden. De namen van die leden en de motivering van de spoedeisendheid worden in de notulen vermeld.

Artikel 30

De provincieraadsleden hebben het recht van inzage in alle dossiers, stukken en akten die het bestuur van de provincie betreffen alsook in deze die betrekking hebben op aan de deputatie toegewezen taken. De provincieraadsleden kunnen een afschrift verkrijgen van die dossiers, stukken en akten. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

De provincieraadsleden mogen alle inrichtingen en diensten bezoeken die de provincie opricht en beheert.

De provincieraad bepaalt bij huishoudelijk reglement de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift, en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de provinciale inrichtingen en diensten.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging van de provincieraads-

leden wegens schending van het beroepsgeheim, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Artikel 31

De gedeputeerde die buiten de provincieraad is benoemd, is aanwezig op de vergaderingen van de provincieraad. Hij beschikt in de provincieraad enkel over een raadgevende stem.

Artikel 32

De provincieraadsleden hebben het recht aan de deputatie mondelinge en schriftelijke vragen te stellen over het bestuur van de provincie alsook over zaken die betrekking hebben op de aan de deputatie toegewezen taken. Het vraagrecht kan niet uitgeoefend worden als de deputatie optreedt als rechtscollege.

De provinciegouverneur kan bevraagd worden in het kader van de taken die hij behartigt voor de provincie.

Artikel 33

De notulen van de vergadering van de provincieraad worden onder de verantwoordelijkheid van de provinciegriffier opgesteld overeenkomstig artikel 176 en 177.

Behalve in spoedeisende gevallen, worden de notulen van de vorige vergadering ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering ter beschikking gesteld van de provincieraadsleden. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de notulen ter beschikking worden gesteld.

Elk provincieraadslid heeft het recht tijdens de vergadering opmerkingen te maken over de redactie van de notulen van de vorige vergadering. Als die opmerkingen door de provincieraad worden aangenomen, worden de notulen in die zin aangepast.

Als er geen opmerkingen worden gemaakt, worden de notulen als goedgekeurd beschouwd en worden ze door de voorzitter van de provincieraad en de provinciegriffier ondertekend.

Artikel 34

De besluiten worden genomen bij volstreekte meerderheid van stemmen. Onder volstreekte meerderheid

van stemmen wordt verstaan, meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegeteld. Bij staking van stemmen is het voorstel verworpen.

Artikel 35

§1. De stemmingen in de provincieraad zijn openbaar.

§2. Over de volgende aangelegenheden wordt geheim gestemd:

1° de vervallenverklaring van het mandaat van provincieraadslid en van gedeputeerde;

2° de aanwijzing van de leden van de provinciale bestuursorganen en van de vertegenwoordigers van de provincie in overlegorganen en in de organen van andere rechtspersonen en feitelijke verenigingen;

3° individuele personeelszaken.

§3. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in §2 stemmen de leden van de provincieraad mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is met een mondelinge stemming. Als dusdanig worden de mechanisch uitgebrachte naamstemming en de stemming bij zitten en opstaan of bij handopsteking beschouwd. Ongeacht de bepalingen van het huishoudelijk reglement wordt er mondeling gestemd telkens als een derde van de aanwezige leden hierom verzoekt. Stemmingen over aangelegenheden als vermeld in §2 kunnen ook geschieden door middel van een elektronisch systeem, dat de geheime stemming waarborgt.

§4. De voorzitter stemt het laatst, behalve bij geheime stemming.

Artikel 36

Als bij de benoeming of de voordracht van kandidaten de vereiste meerderheid niet wordt verkregen bij de eerste stemming, wordt opnieuw gestemd over de twee kandidaten die de meeste stemmen hebben behaald.

De voorzitter stelt daartoe een lijst op met tweemaal zoveel namen als er benoemingen of voordrachten moeten gebeuren. Hebben bij de eerste stemming

sommige kandidaten een gelijk aantal stemmen behaald, dan wordt de jongste kandidaat tot de herstemming toegelaten. De stemmen kunnen alleen worden uitgebracht op de kandidaten die op de lijst voorkomen. De benoeming of de voordracht gebeurt bij volstreekte meerderheid van stemmen. Bij staking van stemmen heeft de jongste kandidaat de voorkeur.

Artikel 37

De provincie is verplicht aan ieder natuurlijk persoon en iedere rechtspersoon of groepering ervan die erom verzoekt, de besluiten van de provincieraad en andere bestuursdocumenten openbaar te maken door er inzage in te verlenen, er uitleg over te verschaffen of er een afschrift van te overhandigen overeenkomstig het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Artikel 38

Het provincieraadslid of de provincieraadsleden die op eenzelfde lijst verkozen zijn of op lijsten die zich onderling verenigd hebben, vormen één fractie. In de mate dat zulks is voorzien door de Provinciekieswet, kan de verkiezing op eenzelfde lijst aanleiding geven tot de vorming van meer dan één fractie. De onderlinge vereniging om één fractie te vormen of de vorming van meer dan één fractie, geldt tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de provincieraad.

Het huishoudelijk reglement legt de nadere regels vast voor de samenstelling en de werking van de fracties, alsook, binnen de grenzen die door de Vlaamse Regering worden bepaald, voor de financiering ervan.

Artikel 39

§1. De provincieraad kan commissies oprichten die zijn samengesteld uit provincieraadsleden. De commissies hebben als taak, het voorbereiden van de besprekingen in de provincieraadszittingen, het verlenen van advies en het formuleren van voorstellen over de wijze waarop vorm wordt gegeven aan de inspraak van de bevolking telkens als dat voor de beleidsvoering wenselijk wordt geacht. De commissies kunnen steeds deskundigen en belanghebbenden horen.

§2. Artikelen 28 en 35 zijn van overeenkomstige toepassing op de vergaderingen en de stemmingen in de commissies.

§3. De mandaten in iedere commissie worden door de provincieraad evenredig verdeeld over de fracties waaruit de provincieraad is samengesteld, op basis van de voordrachten die worden ingediend door de fracties.

Tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de provincieraad wordt een fractie geacht eenzelfde aantal leden in de commissies te behouden. Indien een fractie zich tijdens de zittingsperiode splitst, als sommige leden zich als onafhankelijk raadslid opstellen of overgaan naar een andere fractie, dan behoudt de fractie haar oorspronkelijke aantal leden in de commissies.

Om ontvankelijk te zijn moet de akte van voordracht voor elk van de kandidaat-commissieleden ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de leden van de fractie waarvan het kandidaat-commissielid deel van uitmaakt. Indien de fractie van het kandidaat-commissielid slechts uit twee verkozenen bestaat, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan een akte ondertekenen per beschikbaar mandaat voor de fractie.

Als ten gevolge van de toepassing van de evenredige vertegenwoordiging overeenkomstig het eerste lid een fractie niet vertegenwoordigd is in een commissie, kan de fractie een raadslid aanwijzen dat als lid met raadgevende stem in de commissie zetelt.

§4. De gedeputeerden kunnen geen voorzitter zijn van een provincieraadcommissie.

§5. Het huishoudelijk reglement bepaalt de nadere regels voor de samenstelling en de werkwijze van de commissie, alsook voor de toekenning van presentiegelden.

Artikel 40

De provincieraad stelt bij de aanvang van de zittingsperiode een huishoudelijk reglement vast waarin aanvullende maatregelen worden opgenomen in verband met de werking van de raad en waarin minstens bepalingen worden opgenomen over:

- 1° de vergaderingen waarvoor presentiegeld en een verplaatsingsvergoeding wordt verleend, het bedrag van het presentiegeld en verplaatsingsvergoeding en de nadere regels in verband met de eventuele terugbetaling van specifieke kosten die verband houden met de uitoefening van het mandaat van provincieraadslid;
- 2° de wijze van verzending van de oproeping en het ter beschikking stellen van het dossier aan de provincieraadsleden, alsook de wijze waarop de provinciegriffier of de door hem aangewezen ambtenaren aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen verstrekken over die stukken;
- 3° de wijze waarop de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergaderingen van de provincieraad openbaar worden gemaakt;
- 4° de voorwaarden voor het inzagerecht en het recht van afschrift voor provincieraadsleden en de voorwaarden voor het bezoekrecht aan de provinciale diensten;
- 5° de voorwaarden waaronder de provincieraadsleden hun recht uitoefenen om aan de deputatie mondelinge en schriftelijke vragen te stellen;
- 6° de voorwaarden waaronder de provincieraadsleden hun recht uitoefenen om aan de provinciegouverneur mondelinge vragen te stellen;
- 7° de wijze van notulering en de wijze waarop de notulen van de vorige vergadering ter beschikking worden gesteld van de provincieraadsleden;
- 8° de nadere regels voor de samenstelling en de werking van de commissies en de fracties;
- 9° de samenstelling van het bureau.

De provincieraad kan het huishoudelijk reglement te allen tijde wijzigen.

Artikel 41

De provincieraad neemt een deontologische code aan.

AFDELING III

De bevoegdheden van de provincieraad

Artikel 42

§1. Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen beschikt de provincieraad over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden, vermeld in artikel 2.

§2. De provincieraad bepaalt het beleid van de provincie en kan daartoe algemene regels vaststellen.

§3. De provincieraad stelt de provinciale reglementen vast. Onverminderd de federale wetgeving in verband met de bevoegdheid van de provincieraad tot het vaststellen van politieverordeningen, kunnen de reglementen onder meer betrekking hebben op het provinciaal beleid, de provinciale belastingen en retributies, en op het inwendige bestuur van de provincie.

Een afschrift van elk reglement waarin een strafbepaling of een administratieve sanctie wordt opgenomen, wordt dadelijk verzonden aan de griffies van de rechtbanken van eerste aanleg en aan die van de politierechtbanken waarvan het rechtsgebied betrekking heeft op het geheel of een gedeelte van het grondgebied van de provincie.

Artikel 43

§1. Behalve bij uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, derde lid, aan de provincieraad, kan de provincieraad bij reglement bepaalde bevoegdheden toevertrouwen aan de deputatie.

§2. De volgende bevoegdheden kunnen niet aan de deputatie worden toevertrouwd:

- 1° de aan de provincieraad toegewezen bevoegdheden in titel II, hoofdstuk I, afdelingen I en II;
- 2° het vaststellen van provinciale reglementen en het bepalen van straffen op de overtreding van die reglementen;
- 3° het vaststellen van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan, het budget en de budgetwijzigingen en de jaarrekeningen;

- 4° het vaststellen van het organogram, de personeelsformatie en de rechtspositieregeling;
- 5° het oprichten van extern verzelfstandigde agent-schappen en het beslissen tot oprichting van, deelname aan of vertegenwoordiging in instellingen, verenigingen en ondernemingen;
- 6° het goedkeuren van beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten als vermeld in artikelen 228 en 240;
- 7° het aanstellen en ontslaan van de provinciegriffier en de financieel beheerder, alsook de sanctie- en tuchtbevoegdheid ten aanzien van die personeelsleden;
- 8° het goedkeuren van het interne controlesysteem zoals bepaald in artikel 96;
- 9° het vaststellen van wat onder het begrip dagelijks bestuur in de zin van artikel 155 moet worden verstaan;
- 10° het vaststellen van de opdrachten voor werken, leveringen en diensten die beschouwd kunnen worden als opdrachten van dagelijks bestuur;
- 11° het vaststellen van de wijze waarop de opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten worden toegewezen, en het vaststellen van de voorwaarden ervan, behalve indien de opdracht nominatief in het vastgestelde budget is opgenomen en onverminderd de bevoegdheden van de deputatie inzake opdrachten van dagelijks bestuur;
- 12° het stellen van daden van beschikking met betrekking tot roerende en onroerende goederen voorzover de verrichting niet behoort tot de aangelegenheden van dagelijks bestuur en niet nominatief in het vastgestelde budget is opgenomen;
- 13° het definitief aanvaarden van schenkingen en het aanvaarden van legaten;
- 14° het inrichten van adviesraden en overlegstructuren;
- 15° het vaststellen van de provinciale belastingen en retributies;
- 16° het vaststellen van een systeem van klachtenbehandeling;

17° de samenstelling van het bureau.

HOOFDSTUK II

De deputatie

AFDELING I

De inrichting van de deputatie

Artikel 44

§1. De deputatie van de provincieraad bestaat uit zes leden. Het voorzitterschap wordt geregeld conform artikel 52.

Leden van een provincieraad, die hetzij echtgenoten, hetzij bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad zijn, kunnen niet tegelijk deel uitmaken van de deputatie van die raad.

Aanverwantschap tot stand gekomen tijdens de duur van het lidmaatschap, maakt hieraan geen einde. Dit geldt niet voor het geval van huwelijk tussen leden van de deputatie.

Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld.

§2. De deputatie bestaat uit personen van verschillend geslacht.

Indien de deputatie niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid van artikel 11bis van de Grondwet, wordt de laatste gedeputeerde in rang, verkozen overeenkomstig artikel 45, §3, of artikel 50, §1, van rechtswege vervangen door het op dezelfde lijst verkozen provincieraadslid van het andere geslacht met procentueel de meeste naamstemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving. Als er geen verkozen provincieraadsleden van het andere geslacht op die lijst voorkomen, wordt de gedeputeerde van rechtswege vervangen door het niet-verkozen provincieraadslid van het andere geslacht met procentueel de meeste naamstemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving op diezelfde lijst.

§3. Een gedeputeerde die overeenkomstig §2 buiten de provincieraad is benoemd, is in alle gevallen stemgerechtigd in de deputatie.

§4. Ieder die het mandaat van gedeputeerde of voorzitter van de raad uitoefent of waarneemt, moet beschikken over de kennis van de bestuurstaal die vereist is voor de uitoefening van het mandaat.

Door hun verkiezing of benoeming bestaat het vermoeden dat de in het vorige lid bedoelde mandatarissen de vereiste taalkennis bezitten. Dat vermoeden kan worden weerlegd op verzoek van een provincieraadslid op basis van ernstige aanwijzingen, de bekentenis van de mandataris of de wijze waarop de betrokkene het mandaat uitoefent.

Het in het vorige lid bedoelde verzoek wordt ingediend bij het rechtscollege, bedoeld in artikel 13. Als het rechtscollege beslist dat het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is de verkiezing of de benoeming vernietigd vanaf de dag van de kennisgeving van de beslissing van het rechtscollege, onverminderd de mogelijkheid van beroep bij de Raad van State. Dit beroep schort de uitspraak van het rechtscollege niet op. Tot de algehele vernieuwing van de raad kan de betrokkene niet opnieuw benoemd of verkozen worden tot gedeputeerde of voorzitter van de raad, noch een dergelijk mandaat waarnemen.

De miskennis van de bepalingen van dit artikel door diegene van wie het vermoeden van taalkennis is weerlegd, is een grove nalatigheid in de zin van artikel 69.

Artikel 45

§1. Behalve de gedeputeerden die benoemd zijn overeenkomstig artikel 44, §2, tweede lid, worden de gedeputeerden door de provincieraad onder de provincieraadsleden verkozen op basis van een gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-gedeputeerden, ondertekend door meer dan de helft van de verkozenen op de lijsten die aan de verkiezingen deelnamen. Om ontvankelijk te zijn moet die gezamenlijke akte van voordracht voor elk van de kandidaat-gedeputeerden tevens ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaten. Als de lijst waarop een kandidaat-gedeputeerde voorkomt slechts twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Niemand kan meer dan één gezamenlijke akte van voordracht ondertekenen.

De gezamenlijke akte van voordracht is enkel ontvankelijk indien de voordracht betrekking heeft op personen van verschillend geslacht.

De gezamenlijke akte van voordracht kan tevens de einddatum van het mandaat van een kandidaat-gedeputeerde vermelden, alsook de naam van diegene die hem zal opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de gedeputeerde bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de in de akte vermelde einddatum, neemt de opvolger vervroegd het mandaat op. Indien de persoon die als opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, wordt hij vervangen overeenkomstig artikel 50.

Die akte wordt uiterlijk acht dagen voor de installatievergadering van de provincieraad aan de provinciegriffier overhandigd. De provinciegriffier bezorgt een afschrift van de akte aan de uittredende voorzitter van de provincieraad of aan degene die hem overeenkomstig artikel 7, §1, vervangt.

§2. Nadat de provincieraadsleden de eed hebben afgelegd, overhandigt de provinciegriffier de gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-gedeputeerden aan de voorzitter van de provincieraad.

De voorzitter van de provincieraad gaat na of de gezamenlijke akte van voordracht ontvankelijk is overeenkomstig de voorwaarden, bepaald in §1. Enkel de handtekeningen van de provincieraadsleden die de eed hebben afgelegd, worden hiertoe in aanmerking genomen, met inbegrip van de handtekeningen van de opvolgers die de akte van voordracht hebben ondertekend en die nadien als provincieraadslid de eed hebben afgelegd. In voorkomend geval worden de voorgedragen kandidaat-gedeputeerden verkozen verklaard.

§3. Als geen ontvankelijke gezamenlijke akte van voordracht van kandidaat-gedeputeerden aan de voorzitter van de installatievergadering wordt overhandigd, wordt binnen veertien dagen overgegaan tot afzonderlijke verkiezing van de gedeputeerden onder de provincieraadsleden. De provincieraadsleden kunnen hiertoe kandidaat-gedeputeerden voordragen.

De akte van voordracht kan tevens de einddatum van het mandaat van de kandidaat-gedeputeerde vermelden.

den, alsook de naam van diegene die hem zal opvolgen voor de resterende duurtijd van het mandaat. In voorkomend geval is de gedeputeerde bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de in de akte vermelde einddatum, neemt de opvolger vervroegd het mandaat op. Indien de persoon die als opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, wordt hij vervangen overeenkomstig artikel 50.

Per mandaat wordt uiterlijk drie dagen voor de eerstvolgende vergadering van de provincieraad een gedagtekende akte van voordracht aan de provinciegriffier bezorgd.

Om ontvankelijk te zijn, moet de akte van voordracht ten minste ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaat. Als de lijst waarop de kandidaat-gedeputeerde voorkomt slechts twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. Onverminderd §1 kan elk provincieraadslid slechts één akte van voordracht ondertekenen per mandaat. Als de schriftelijk voorgedragen kandidaturen niet volstaan om de deputatie volledig samen te stellen, kunnen kandidaten mondeling op de zitting worden voorgedragen.

De verkiezing gebeurt bij geheime stemming, door evenveel afzonderlijke stemmen als er gedeputeerden te kiezen zijn.

De kandidaat die de volstreekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot gedeputeerde. Als geen enkele kandidaat de volstreekte meerderheid van de stemmen heeft behaald en als meerdere kandidaten werden voorgedragen voor het vacante mandaat, vindt een tweede stemronde plaats. Daarin wordt gestemd op de twee kandidaten die in de eerste stemronde de meeste stemmen hebben behaald. Bij staking van stemmen in de eerste stemronde komt de kandidaat die bij de provincieraadsverkiezingen procentueel de meeste naamstemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald, in aanmerking voor de tweede stemronde. De kandidaat die in de tweede stemronde de meerderheid van de stemmen heeft behaald, is verkozen tot gedeputeerde. Bij staking van stemmen is de kandidaat die bij de provincieraadsverkiezingen procentueel de meeste naamstemmen in

verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald, verkozen tot gedeputeerde.

Als de naamstemmen bepalend zijn en de kandidaten een gelijk percentage aan naamstemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving hebben behaald, is de voorgedragen kandidaat verkozen van wie de lijst bij de provincieraadsverkiezingen procentueel de meeste stemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald.

§4. De rang van de gedeputeerden wordt bepaald door de rangorde op de gezamenlijke akte van voordracht. In geval van afzonderlijke verkiezing van de gedeputeerden wordt de rang van de gedeputeerden bepaald door de volgorde van de stemmen. De gedeputeerden die op grond van §1, derde lid, §3, tweede lid, of op grond van artikel 44, §2, tweede lid, een gedeputeerde opvolgen, nemen de rang in in volgorde van hun verkiezing of benoeming.

Artikel 46

§1. Voor ze hun mandaat aanvaarden, leggen de gedeputeerden in openbare vergadering van de provincieraad de volgende eed af in handen van de provincieraadsvoorzitter: "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen."

De Vlaamse Regering wordt binnen twintig dagen van de eedaflegging op de hoogte gebracht.

§2. De gedeputeerde die de eed na twee achtereenvolgende uitnodigingen niet aflegt, wordt geacht zijn mandaat van gedeputeerde niet te aanvaarden.

Artikel 47

De gedeputeerden worden, behoudens de toepassing van artikel 45, §1, derde lid en §3, tweede lid, artikelen 49 en 50, verkozen voor een periode van zes jaar. De uittredende gedeputeerden blijven na een volledige vernieuwing van de provincieraad in functie tot de installatie van de nieuwe deputatie heeft plaatsgevonden.

De personen, vermeld in artikel 11, kunnen evenmin deel uitmaken van een deputatie, respectievelijk van de deputatie in een welbepaalde provincie. Artikelen

10, 12, tweede lid, 13 en 30, zijn van overeenkomstige toepassing op de leden van de deputatie.

Artikel 48

De provincieraad neemt akte van de verhindering van de volgende personen:

- 1° de gedeputeerde die om medische redenen, om studieredenen of wegens verblijf in het buitenland vervangen wil worden gedurende een minimale termijn van twaalf weken. Hij richt daartoe een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de provincieraad. Bij het verzoek wordt een geneeskundig getuigschrift van maximaal vijftien dagen oud gevoegd, dat tevens de minimale termijn van afwezigheid om medische redenen aangeeft. Als de gedeputeerde die om medische redenen afwezig blijft, niet in staat is om dat verzoek tot de voorzitter te richten, wordt hij van rechtswege als verhinderd beschouwd vanaf de derde opeenvolgende vergadering waarop hij afwezig is en zolang hij afwezig blijft. Bij het verzoek tot verhindering om studieredenen of verblijf in het buitenland wordt een attest gevoegd van de onderwijsinstelling of opdrachtgever;
- 2° de gedeputeerde die ouderschapsverlof wil nemen wegens de geboorte of de adoptie van een kind. Die gedeputeerde richt daartoe een schriftelijk verzoek aan de voorzitter van de provincieraad. Hij wordt vervangen, ten vroegste vanaf de zevende week voor de vermoedelijke datum van de geboorte of van de adoptie, tot het einde van de achtste week na de adoptie of geboorte. Op schriftelijk verzoek wordt de onderbreking van de uitoefening van het mandaat na de achtste week verlengd met een duur die gelijk is aan die gedurende welke de gedeputeerde het mandaat heeft uitgeoefend tijdens de periode van zeven weken die aan de dag van de geboorte of de adoptie voorafgaan.

Artikel 49

De gedeputeerde kan schriftelijk zijn ontslag indienen bij de provinciegriffier. Het ontslag wordt definitief zodra de provincieraad hiervan kennis heeft genomen.

De ontslagnemende gedeputeerde oefent zijn mandaat uit tot hij als gedeputeerde vervangen is.

Artikel 50

§1. Als een gedeputeerde zijn mandaat van gedeputeerde niet aanvaardt, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag heeft genomen of overleden is, wordt tot een nieuwe verkiezing van een gedeputeerde overgegaan binnen twee maanden na het openvallen van het mandaat van gedeputeerde. De gedeputeerde wordt verkozen op basis van een akte van voordracht van de kandidaat-gedeputeerde, ondertekend door meer dan de helft van de verkozen provincieraadsleden. Om ontvankelijk te zijn moet die akte van voordracht voor de kandidaat-gedeputeerden tevens ondertekend zijn door een meerderheid van de personen die op dezelfde lijst als de voorgedragen kandidaat werden verkozen. Als de lijst waarop een kandidaat-gedeputeerde voorkomt slechts twee verkozenen telt, volstaat de handtekening van een van hen. De voorzitter van de provincieraad gaat na of de akte van voordracht ontvankelijk is. In voorkomend geval wordt de voorgedragen kandidaat-gedeputeerde verkozen verklaard op de eerstvolgende vergadering van de provincieraad.

Als twee maanden na het openvallen van het mandaat van gedeputeerde nog geen nieuwe gedeputeerde is benoemd overeenkomstig het eerste lid, wordt op de eerstvolgende vergadering van de provincieraad overgegaan tot verkiezing van de gedeputeerde overeenkomstig artikel 45, §3.

Tot aan de nieuwe verkiezing wordt het mandaat waargenomen overeenkomstig §2.

§2. De gedeputeerde die om andere redenen tijdelijk afwezig is, kan worden vervangen door het provincieraadslid met de meeste anciënniteit van dezelfde lijst. Bij gelijke anciënniteit, geniet het provincieraadslid dat bij de laatste volledige vernieuwing van de provincieraad het hoogste percentage van naamstemmen in verhouding tot het totale aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald, de voorkeur. Als het provincieraadslid met de meeste anciënniteit de gedeputeerde in die gevallen niet kan vervangen, wordt het mandaat van gedeputeerde waargenomen door een ander provincieraadslid in volgorde van hun anciënniteit. Bij gelijke anciënniteit wordt het mandaat van gedeputeerde waargenomen door het provincieraadslid dat bij de verkiezingen procentueel de meeste naamstemmen in verhouding tot het totaal aantal geldig uitgebrachte stemmen in de kiesomschrijving heeft behaald.

§3. De gedeputeerde die als verhinderd wordt beschouwd of die geschorst is of tijdelijk afwezig

is, wordt alleen vervangen zolang hij verhinderd, geschorst, of tijdelijk afwezig is. De provincieraad neemt akte van de beëindiging van de periode van verhindering of schorsing.

AFDELING II

De werking van de deputatie

Artikel 51

De deputatie vergadert regelmatig, op de dagen en uren die ze bepaalt, en zo dikwijls als de behandeling van de zaken dat vereist. De voorzitter kan in spoedeisende gevallen buitengewone vergaderingen bijeenroepen, op de dag en het uur die hij bepaalt.

De deputatie kan enkel beraadslagen en beslissen als de meerderheid van de leden aanwezig is.

Artikel 27 is van overeenkomstige toepassing op de leden van de deputatie.

De vergaderingen van de deputatie zijn niet openbaar, behalve overeenkomstig artikel 104bis van de Provinciewet, als de deputatie een rechtsprekende functie uitoefent.

Alleen de beslissingen worden opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen, en alleen die beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben. De notulen worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van de deputatie. De goedgekeurde notulen worden onverwijld aan de provincieraadsleden bezorgd.

Artikel 52

De deputatie wordt voorgezeten door de provinciegouverneur, die de vergaderingen opent en sluit. Als de provinciegouverneur de deputatie niet kan voorzitten, wijst de deputatie een van haar leden aan om het voorzitterschap waar te nemen. De procedure wordt geregeld in het huishoudelijk reglement van de deputatie.

De provinciegouverneur is niet stemgerechtigd, behalve op grond van artikel 104, eerste lid, van de provinciewet, wanneer de deputatie een rechtsprekende taak uitoefent.

Artikel 53

De deputatie beslist collegiaal.

Artikel 54

De besluiten worden genomen bij volstreckte meerderheid van stemmen. Onder volstreckte meerderheid van stemmen wordt verstaan, meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet meegerekend. Elke beslissing van de deputatie vermeldt de naam van de aanwezige leden en, in voorkomend geval, van de verslaggever.

Bij staking van stemmen wordt het voorstel verworpen.

Als de deputatie een rechtsprekende taak uitoefent, kunnen, overeenkomstig artikel 104, vijfde lid, van de provinciewet, alleen de leden die de volledige procedure hebben gevolgd, deelnemen aan de stemming. Bij staking van stemmen is, overeenkomstig dezelfde bepaling, de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Artikel 35, §2 tot en met 3, en artikel 36 zijn van overeenkomstige toepassing op de stemmingen in de deputatie.

Artikel 55

De deputatie organiseert haar werkzaamheden en legt dat vast in een huishoudelijk reglement. Het huishoudelijk reglement wordt vastgelegd bij de aanvang van de zittingsperiode en wordt aan de provincieraad ter kennis gebracht. De deputatie kan het huishoudelijk reglement te allen tijde wijzigen.

Met het oog op de voorbereiding van haar beraadslagingen en besluiten verdeelt de deputatie onder haar verkozen leden de aangelegenheden die tot haar bevoegdheid behoren. Ze stelt de raad in kennis van de verdeling.

De deputatie kan de verslaggever aanwijzen die het dossier inleidt en de voorstellen formuleert.

Artikel 56

De deputatie neemt een deontologische code aan, die minstens de deontologische code zoals aangenomen door de provincieraad omvat.

AFDELING III

De bevoegdheden van de deputatie

Artikel 57

§1. De deputatie bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de provincieraad voor.

Zij voert haar eigen beslissing en die van de raad uit. Ze kan een van de gedeputeerden daarmee belasten. Ze kan eveneens een of meer gedeputeerden belasten met een opdracht en het onderzoek van een zaak.

Ze beslist over alle zaken die tot het dagelijks bestuur van de provincie behoren.

§2. De deputatie oefent de bevoegdheden uit die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 43, §1, of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

§3. De deputatie is bevoegd voor:

- 1° de daden van beheer over de provinciale inrichtingen en eigendommen, binnen de door de provincieraad vastgestelde algemene regels;
- 2° het aanstellen en het ontslaan van het personeel, alsook de tucht ten aanzien van het personeel, onverminderd de bevoegdheid van de provincieraad overeenkomstig artikel 43, §2, 7°;
- 3° het financieel beheer, onverminderd de bevoegdheden van de provincieraad;
- 4° het voeren van de gunningsprocedure, de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten;
- 5° de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten als het gaat om een opdracht van dagelijks bestuur;
- 6° de vaststelling van de wijze van gunning en de voorwaarden van overheidsopdrachten als de opdracht nominatief in het vastgestelde budget is opgenomen en de provincieraad de wijze van

gunning en de voorwaarden niet zelf heeft vastgesteld;

7° het aangaan van leningen voorzover die in het vastgestelde budget zijn opgenomen;

8° het stellen van daden van beschikking met betrekking tot roerende en onroerende goederen voorzover de verrichting nominatief in het vastgestelde budget is opgenomen;

9° het vertegenwoordigen van de provincie in rechte overeenkomstig artikel 186.

§4. De deputatie is verantwoordelijk voor de zorg voor het provinciearchief waaronder de titels.

§5. Dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheden die overeenkomstig hoofdstuk III, afdeling II, aan de provinciegouverneur zijn toegekend.

Artikel 58

Behalve bij uitdrukkelijke toewijzing van een bevoegdheid als vermeld in artikel 2, derde lid, aan de deputatie, kan de deputatie de uitoefening van bepaalde bevoegdheden aan de provinciegriffier toevertrouwen.

De bevoegdheden van de deputatie, vermeld in artikel 57, §1, eerste zin, en §3, 6°, 7°, 8°, 9°, en artikel 186, kunnen evenwel niet aan de provinciegriffier worden toevertrouwd. Hetzelfde geldt voor de bevoegdheden van de deputatie inzake financieel beheer vermeld in artikelen 151, 153, 155, §2, eerste en tweede lid, en §3, 156, §4, 157, 159, §2, en 164.

De provinciegriffier oefent de bevoegdheden die hem overeenkomstig het eerste lid zijn toevertrouwd, persoonlijk uit. De deputatie kan bij de delegatie van een bepaalde bevoegdheid bepalen dat de provinciegriffier de uitoefening van die gedelegeerde bevoegdheid kan toevertrouwen aan andere personeelsleden van de provincie. Deze delegatie door de provinciegriffier aan andere personeelsleden is evenwel niet mogelijk voor de bevoegdheden vermeld in artikel 57, §3, 2°.

HOOFDSTUK III

De provinciegouverneur

AFDELING I

De benoeming van de provinciegouverneur

Artikel 59

De provinciegouverneur is commissaris van de Vlaamse Regering in de provincie, onverminderd zijn functie als commissaris van de federale Regering. Hij wordt, overeenkomstig artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, derde lid, BWHI, benoemd en afgezet door de Vlaamse Regering, op eensluidend advies van de ministerraad.

De Vlaamse Regering stelt het statuut van de provinciegouverneur vast.

De provinciegouverneur verblijft in de hoofdplaats van de provincie of op iedere andere plaats van de provincie die de Vlaamse Regering aanwijst na advies van de provincieraad.

Artikel 60

De volgende personen kunnen geen provinciegouverneur zijn:

- 1° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffier bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Arbitragehof;
- 2° de leden van het operationeel kader van de politiediensten;
- 3° de personen die een ambt uitoefenen dat rechtstreeks onder het gezag staat van de provinciegouverneur, van de provincieraad of van de deputatie;
- 4° de personen die in een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of functie uitoefenen, gelijkwaardig aan een ambt of functie, als vermeld in deze bepaling en de personen die in een lokale

basisoverheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van provincieraadslid, lid van de deputatie of provinciegouverneur.

Artikel 61

Alvorens zijn ambt te aanvaarden legt de provinciegouverneur de volgende eed af voor de Vlaamse Regering: “Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.”.

Artikel 62

De provinciegouverneur kan vrijwillig zijn ontslag indienen. Hij brengt de Vlaamse Regering hiervan aangetekend op de hoogte. Het ontslag wordt definitief zodra de Vlaamse Regering het aanvaard heeft.

AFDELING II

De bevoegdheden van de provinciegouverneur

Artikel 63

De provinciegouverneur heeft het recht de beraadslagingen van de provincieraad bij te wonen. Hij krijgt het woord als hij het vraagt.

De provinciegouverneur kan de provincieraad verzoeken om bepaalde aangelegenheden te behandelen. De provincieraad is gehouden over deze aangelegenheden te beslissen.

Artikel 64

De provinciegouverneur is bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbesluiten van de federale overheid het gewest of de gemeenschap, tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de provincie is opgedragen.

De provinciegouverneur informeert de provincieraad, als die daarom verzoekt, over de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent.

Artikel 65

De provinciegouverneur is belast met de handhaving van de openbare orde in de provincie, overeenkomstig artikelen 128 en 129 van de Provinciewet.

HOOFDSTUK IV

De arrondissementscommissarissen

Artikel 66

§1. De arrondissementscommissaris is een commissaris van de Vlaamse Regering, onverminderd zijn functie als commissaris van de federale Regering. Hij wordt, overeenkomstig artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, derde lid, BWHI, benoemd en afgezet door de Vlaamse Regering, op eensluidend advies van de ministerraad.

De Vlaamse Regering bepaalt het aantal arrondissementscommissarissen en regelt hun rechtspositie.

De arrondissementscommissarissen oefenen hun opdracht uit onder gezag van de provinciegouverneur.

Alvorens hun ambt te aanvaarden, leggen de arrondissementscommissarissen de volgende eed af in handen van de provinciegouverneur: “Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.”.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 52 wijst de provinciegouverneur in geval van afwezigheid een arrondissementscommissaris aan om hem te vervangen.

§2. Onverminderd de toepassing van artikel 139bis van de Provinciewet op de bevoegdheden en de opdrachten van de provinciegouverneur die betrekking hebben op de politie, kan de provinciegouverneur de uitoefening van andere bevoegdheden of opdrachten die hem zijn toegekend, eveneens opdragen aan een of meer arrondissementscommissarissen.

HOOFDSTUK V

Rechtspositie, tucht en aansprakelijkheid

AFDELING I

Rechtspositie

Artikel 67

De Vlaamse Regering kent de eretitels toe onder de voorwaarden die ze vaststelt, en bepaalt de ambtskleidij en de onderscheidingstekens van de gedeputeerden.

Artikel 68

§1. De gedeputeerden genieten ten laste van de provincies een salaris, waarvan het bedrag gelijk is aan de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement.

In geval van verhindering of schorsing overeenkomstig artikelen 48 en 69 wordt het aan het ambt verbonden salaris toegekend aan diegene die het verhinderde of geschorste lid van de deputatie vervangt. De verhinderde of geschorste gedeputeerde ontvangt geen salaris voor de periode van verhindering of schorsing.

§2. De gedeputeerden ontvangen een forfaitaire onkostenvergoeding die alle kosten, verbonden aan de uitoefening van het ambt, dekt. Het bedrag van de onkostenvergoeding is gelijk aan de forfaitaire vergoeding die voor de in het raam van het mandaat van Vlaamse volksvertegenwoordiger gemaakte kosten wordt toegekend.

Gedeputeerden die buiten de provinciehoofdplaats verblijven, ontvangen evenwel een reiskostenvergoeding overeenkomstig de door de provincieraad vastgestelde regels.

§3. De gedeputeerden mogen, buiten de in dit artikel vastgestelde vergoedingen, geen bijkomende vergoedingen genieten ten laste van de provincie en de extern verzelfstandigde agentschappen van de provincie, om welke reden of onder welke benaming ook.

§4. Het bedrag van de vergoedingen, salarissen of presentiegelden die gedeputeerden ontvangen als bezoldiging voor naast hun mandaat als gedeputeerde uitgeoefende activiteiten, mag de helft van het bedrag van de in §1 vastgestelde salarissen niet overschrijden. Voor de berekening van dat bedrag komen de vergoedingen, de salarissen of de presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, in aanmerking.

Als de grens vastgesteld in het eerste lid, wordt overschreden, wordt de som van de in het voorgaande lid vermelde vergoedingen, salarissen of presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, verminderd tot het passende beloop.

De gedeputeerden brengen de provincieraad schriftelijk op de hoogte van de bezoldigde activiteiten die ze naast hun mandaat als gedeputeerde uitoefenen.

§5. Er wordt een uittredingsvergoeding toegekend aan de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen, onder dezelfde voorwaarden als de uittredingsvergoeding van de leden van het Vlaams Parlement.

§6. De gewezen gedeputeerden of hun rechtverkrijgende ontvangen een pensioen waarvan de provincieraad de voorwaarden en de wijze van toekenning vaststelt, zoals bepaald in artikel 105, §5, van de Provinciewet.

AFDELING II

Tucht

Artikel 69

De Vlaamse Regering kan een gedeputeerde of voorzitter van de provincieraad schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De betrokken persoon wordt vooraf gehoord. De Vlaamse Regering stelt hiervoor de nadere procedureregels vast.

De afgezette gedeputeerde of voorzitter van de provincieraad kan pas na verloop van twee jaar opnieuw in die functie worden aangesteld.

AFDELING III

Aansprakelijkheid

Artikel 70

De gedeputeerde tegen wie een vordering tot schadevergoeding is ingesteld voor de burgerlijke rechter of de strafrechter naar aanleiding van schade die hij bij de uitoefening van zijn mandaat aan derden heeft berokkend, brengt, naar gelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid, de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest of de provincie hiervan op de hoogte. Hij kan naar gelang van de aard van de uitgeoefende bevoegdheid de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest of de provincie in het geding betrekken. De federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest of de provincie kunnen vrijwillig tussenkomen.

Artikel 71

Behalve in geval van herhaling is de provincie burgerrechtelijk aansprakelijk voor het betalen van de geldboeten waartoe een gedeputeerde wordt veroordeeld wegens een misdrijf, begaan bij de normale uitoefening van zijn ambt.

De regresvordering van de provincie ten aanzien van de veroordeelde gedeputeerde is beperkt tot de gevallen van bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomen.

Artikel 72

De provincie sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de gedeputeerden bij de normale uitoefening van hun mandaat.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van deze bepaling.

HOOFDSTUK VI

De provinciale diensten

AFDELING I

Algemene bepaling

Artikel 73

De provincieraad stelt het organogram van de provinciale diensten vast.

Het organogram geeft de organisatiestructuur van de provinciale diensten weer en geeft de gezagsverhoudingen aan.

AFDELING II

De provinciegriffier, de financieel beheerder en het managementteam

ONDERAFDELING I

Gemeenschappelijke belangen

Artikel 74

Er is in elke provincie een provinciegriffier en een financieel beheerder.

De ambten, vermeld in het eerste lid, worden uitgeoefend door personeelsleden van de provincie.

Artikel 75

Voor ze het ambt opnemen, leggen de personeelsleden, vermeld in artikel 74, tijdens een openbare vergadering van de provincieraad de volgende eed af in handen van de voorzitter: “Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.”.

Een personeelslid als vermeld in het eerste lid, dat zonder wettige reden de eed niet aflegt nadat het met een aangetekende brief uitgenodigd is om de eed af te leggen op de eerstvolgende vergadering van de provincieraad, wordt geacht zijn aanstelling niet te aanvaarden. De weigering tot eedaflegging staat gelijk met het verzaken aan de aanstelling.

Artikel 76

Het ambt van provinciegriffier en financieel beheerder is onverenigbaar met andere ambten binnen dezelfde provincie.

Het ambt van provinciegriffier en financieel beheerder is onverenigbaar met de hoedanigheid van personeelslid, belast met het bestuurlijk toezicht of met taken van externe audit bij de provincies. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast.

Artikel 77

Het is voor de provinciegriffier en de financieel beheerder verboden zelf of door een tussenpersoon daden van koophandel te stellen in de zin van artikel 2 van het Wetboek van Koophandel.

Artikel 78

§1. De provincieraad regelt de vervanging van de provinciegriffier en de financieel beheerder.

§2. De provincieraad kan een waarnemend provinciegriffier of een waarnemend financieel beheerder aanstellen om de provinciegriffier of de financieel beheerder bij zijn afwezigheid of verhindering te vervangen.

In spoedeisende gevallen kan een waarnemend provinciegriffier of een waarnemend financieel beheerder door de deputatie worden aangesteld. De aanstelling vervalt als de provincieraad ze in de eerstvolgende vergadering niet bekrachtigt.

§3. De provincieraad stelt in ieder geval, overeenkomstig de procedure van §2, een waarnemend provinciegriffier of waarnemend financieel beheerder aan, als de afwezigheid of de verhindering van de provinciegriffier of de financieel beheerder langer dan drie maanden duurt, of bij vacature van het ambt.

Artikel 79

De waarnemend provinciegriffier en de waarnemend financieel beheerder moeten voldoen aan de voorwaarden voor de uitoefening van het ambt dat zij waarnemen. Van deze regel kan enkel en slechts voor een maximale duur van zes maanden worden afgeweken, indien er bij de provincie geen personeelslid is dat aan alle voorwaarden voldoet. De waarnemend

provinciegriffier en de waarnemend financieel beheerder oefenen alle bevoegdheden uit die aan dat ambt verbonden zijn.

Artikel 80

De provincieraad stelt de provinciegriffier en de financieel beheerder aan binnen zes maanden nadat het ambt vacant is geworden.

Artikel 81

De provincieraad kan een nieuwe provinciegriffier aanstellen voor de uittredende provinciegriffier zijn ambt beëindigt. De nieuwe provinciegriffier kan op zijn vroegst zes maanden voor de beëindiging van het ambt van de uittredende provinciegriffier in dienst treden.

De nieuwe provinciegriffier staat de uittredende provinciegriffier bij in de vervulling van zijn taken en de uitoefening van zijn bevoegdheden. Bij de beëindiging van het ambt van de uittredende provinciegriffier neemt de nieuwe provinciegriffier het ambt van provinciegriffier op.

Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de financieel beheerder.

Artikel 82

Artikel 27, §2, is van overeenkomstige toepassing op de provinciegriffier en de financieel beheerder.

ONDERAFDELING II

De provinciegriffier

Artikel 83

De provinciegriffier staat in voor de algemene leiding van de provinciale diensten.

Behoudens wat de personeelsleden van de provincie betreft die tewerkgesteld zijn bij een provinciaal intern verzelfstandigd agentschap, staat de provinciegriffier aan het hoofd van het provinciepersoneel en is hij bevoegd voor het dagelijkse personeelsbeheer.

Hij rapporteert aan de deputatie.

Artikel 84

§1. De provinciegriffier staat in voor de werking van de provinciale diensten inzake de voorbereiding, de uitvoering en de ambtelijke voorbereiding van de evaluatie van het beleid. De provinciegriffier volgt de onderrichtingen die hem worden gegeven door de provincieraad, de voorzitter van de provincieraad, de deputatie of de provinciegouverneur in zijn hoedanigheid van voorzitter van de deputatie, naar gelang van hun respectievelijke bevoegdheden, tenzij anders bepaald in de afsprakennota, vermeld in §2.

Hij staat in voor de interne controle op de werking van de provinciale diensten, overeenkomstig artikelen 95 en 96.

§2. Ten minste na iedere volledige vernieuwing van de provincieraad sluit de provinciegriffier mede namens het managementteam een afsprakennota met de deputatie over de wijze waarop de provinciegriffier en de overige leden van het managementteam met de deputatie samenwerken om de beleidsdoelstellingen te realiseren, en over de omgangsvormen tussen bestuur en administratie.

In die afsprakennota wordt bepaald op welke wijze de provinciegriffier de bevoegdheden uitoefent die de deputatie overeenkomstig artikel 58 aan hem heeft gedelegeerd.

§3. De provinciegriffier bereidt de zaken voor die aan de provincieraad, aan de provincieraadscommissies, en aan de deputatie worden voorgelegd.

§4. De provinciegriffier zorgt in overleg met het managementteam voor het opstellen van het voorontwerp van:

- 1° het organogram;
- 2° de personeelsformatie;
- 3° de rechtspositieregeling van het personeel;
- 4° de strategische nota van het meerjarenplan en de herziening ervan;
- 5° de beleidsnota van het budget;
- 6° de verklarende nota van een budgetwijziging.

Artikel 85

De provinciegriffier woont de vergaderingen bij van de provincieraad en van de deputatie. Hij kan de vergaderingen van de provincieraadscommissies bijwonen.

De provinciegriffier adviseert de provincieraad, en de deputatie op beleidsmatig, bestuurskundig en juridisch vlak. Hij herinnert in voorkomend geval aan de geldende rechtsregels, vermeldt de feitelijke gegevens waarvan hij kennis heeft en zorgt ervoor dat de door de regelgeving voorgeschreven vermeldingen in de beslissingen worden opgenomen.

Artikel 27, §1, is van overeenkomstige toepassing op de provinciegriffier.

Artikel 86

De provinciegriffier organiseert de behandeling van de briefwisseling.

Onverminderd artikel 57, §4, organiseert hij het beheer van het archief waaronder de titels.

Artikel 87

De provinciegriffier oefent de bevoegdheden uit die overeenkomstig artikel 58 of overeenkomstig andere wettelijke of decretale bepalingen aan hem zijn toevertrouwd.

Artikel 88

De provinciegriffier kan de uitoefening van het dagelijkse personeelsbeheer toevertrouwen aan de leidinggevende personeelsleden die in het organogram zijn aangeduid.

ONDERAFDELING III

De financieel beheerder

Artikel 89

De financieel beheerder staat onder de functionele leiding van de provinciegriffier in voor:

1° het opstellen, in overleg met het management-team, van:

- a) het voorontwerp van de financiële nota van het meerjarenplan en van de jaarlijkse herziening ervan;
- b) het voorontwerp van de financiële nota van het jaarlijkse budget en van de budgetwijzigingen;
- c) het voorontwerp van de interne kredietaanpassingen;

2° het voeren en het afsluiten van de boekhouding en het opmaken van de boekhoudkundige inventaris, de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening;

3° het verzorgen van financiële analyse en financiële beleidsadvisering in de ruimste zin;

4° het thesauriebeheer.

Over de taken, vermeld in het eerste lid, rapporteert de financieel beheerder aan de provinciegriffier.

Artikel 90

De financieel beheerder staat in volle onafhankelijkheid in voor:

1° de voorafgaande krediet- en wetmatigheidscontrole van de beslissingen van de provincie met budgettaire en financiële impact, overeenkomstig de voorwaarden, vastgesteld in titel IV;

2° het debiteurenbeheer, inzonderheid de invordering van de fiscale en niet-fiscale ontvangsten.

Met het oog op de invordering van onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen kan de financieel beheerder een dwangbevel uitvaardigen. Een dergelijk dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot.

Met betrekking tot de vervulling van de opdrachten, bedoeld in dit artikel, rapporteert de financieel beheerder in volle onafhankelijkheid aan de deputatie en aan de provincieraad.

Artikel 91

De financieel beheerder oefent de taken van rekenplichtige uit die door of krachtens de wet of het decreet aan de provincieontvanger werden toevertrouwd. Hij staat in voor de uitvoering van de betalingen van de uitgaven, na uitdrukkelijke betalingsopdracht van de provinciegriffier overeenkomstig artikel 159.

ONDERAFDELING IV

Het managementteam

Artikel 92

Er is in elke provincie een managementteam.

Het managementteam bestaat uit de provinciegriffier, de financieel beheerder en, desgevallend, de personeelsleden die andere functies vervullen waaraan het organogram het lidmaatschap van het managementteam verbindt.

De provincieraad is bevoegd voor de aanstelling en het ontslag van de leden van het managementteam en treedt ten aanzien van hen op als tuchtoverheid.

Artikel 93

Het managementteam vergadert geregeld onder het voorzitterschap van de provinciegriffier.

Artikel 94

Het managementteam ondersteunt de coördinatie van de provinciale diensten bij de beleidsvoorbereiding, de beleidsuitvoering en de beleidsevaluatie. Het managementteam bewaakt de eenheid in de werking, de kwaliteit van de organisatie en de werking van de provinciale diensten, alsook de interne communicatie.

AFDELING III

Interne controle

Artikel 95

§1. De provincies zijn belast met de interne controle van hun activiteiten.

Interne controle is het geheel van maatregelen en procedures die ontworpen zijn om een redelijke zekerheid te verschaffen over:

- 1° het bereiken van de doelstellingen;
- 2° het naleven van wetgeving en procedures;
- 3° de beschikbaarheid van betrouwbare financiële en beheersinformatie;
- 4° het efficiënt en economisch gebruik van middelen;
- 5° de bescherming van activa;
- 6° het voorkomen van fraude.

Artikel 96

§1. De provinciegriffier stelt het interne controlesysteem vast, na overleg met het managementteam. Het is onderworpen aan de goedkeuring van de provincieraad.

Het interne controlesysteem bepaalt op welke wijze de interne controle wordt georganiseerd, met inbegrip van de te nemen controlemaatregelen en -procedures en de aanwijzing van de personeelsleden die ervoor verantwoordelijk zijn, en de rapporteringsverplichtingen van de personeelsleden die bij het systeem van interne controle betrokken zijn.

§2. Het interne controlesysteem beantwoordt minstens aan het principe van functiescheiding waar mogelijk en is verenigbaar met de continuïteit van de werking van de provinciale diensten.

Artikel 97

Onverminderd de opdrachten inzake interne controle die krachtens dit decreet of door de provincieraad aan andere organen of personeelsleden worden opgedragen, staat de provinciegriffier in voor de organisatie en de werking van het interne controlesysteem. Hij rapporteert daarover jaarlijks aan de deputatie en aan de provincieraad.

De provinciegriffier brengt het personeel op de hoogte van het interne controlesysteem, alsook van de wijzigingen ervan.

TITEL III

Personeel

HOOFDSTUK I

Toepassingsgebied

Artikel 98

Deze titel is van toepassing op de leden van het provinciepersoneel, onder voorbehoud van de toepassing van de bijzondere regelingen die in titel II, hoofdstuk VI, of door of krachtens andere wettelijke of decretale bepalingen zijn vastgesteld.

Voor het provinciaal onderwijzend personeel dat niet gesubsidieerd wordt, bepaalt de provincieraad de afwijkingen van de rechtspositieregeling, vermeld in artikel 101, rekening houdend met de onderwijsopdracht. Die afwijkingen moeten in overeenstemming zijn met de decreten en besluiten betreffende het onderwijs.

HOOFDSTUK II

De personeelsformatie

Artikel 99

De provincieraad stelt de personeelsformatie vast.

De personeelsformatie bevat de opsomming van het aantal en de soorten betrekkingen, met uitzondering van de betrekkingen in contractueel dienstverband ter uitvoering van de werkgelegenheidsmaatregelen van de hogere overheden.

De personeelsformatie maakt in voorkomend geval een duidelijk onderscheid tussen het personeel dat in de provinciale diensten tewerkgesteld is enerzijds, en het kabinets- en fractiepersoneel, vermeld in artikel 100, §3, anderzijds.

HOOFDSTUK III

De rechtspositie van het personeel

AFDELING I

Algemene bepaling

Artikel 100

§1. Het personeel van de provincie bestaat uit personeelsleden in statutair dienstverband.

§2. In afwijking van §1 kunnen personeelsleden in contractueel verband in dienst worden genomen om:

1° aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen, voor in de tijd beperkte acties, of voor een buitengewone toename van werk;

2° personeelsleden te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden of die tijdens een periode afwezig zijn die zo lang duurt dat vervanging noodzakelijk is;

3° aanvullende of specifieke opdrachten te vervullen;

4° te voorzien in de personeelsbehoeften voor activiteiten die door een andere overheid gesubsidieerd worden;

5° te voorzien in de personeelsbehoeften voor activiteiten die hoofdzakelijk verricht worden in mededinging met andere marktdeelnemers;

6° te voorzien in uitvoering van taken die een bijzondere expertise vereisen.

§3. Binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt, kan de provincie personeel in contractueel verband in dienst nemen om te voorzien in de personeelsbehoeften van het kabinet van de provinciegouverneur of van de gedeputeerden, of van de fracties in de provincieraad. Die personeelsleden worden, naar gelang van het geval, kabinets- of fractiepersoneel genoemd.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de aanwerving of terbeschikkingstelling van het kabinets- en fractiepersoneel.

AFDELING II

De rechtspositieregeling

Artikel 101

§1. De provincieraad stelt de rechtspositieregeling van het personeel vast.

§2. De rechtspositieregeling voor het personeel in statutair dienstverband regelt minstens:

- 1° de bezoldiging van de personeelsleden en de salarisschalen die van toepassing zijn, rekening houdend met onder meer de gestelde bekwaamheidsvereisten en functievereisten;
- 2° de toekenning van toelagen en vergoedingen;
- 3° de voorwaarden en procedures voor aanwerving en bevordering. Die procedures waarborgen de objectiviteit van de aanwervingen en bevorderingen en de gelijke behandeling van de kandidaten. Alle personeelsleden worden steeds op proef aangesteld;
- 4° de bekendmaking van de vacatures en de proeftijd;
- 5° de evaluatie, de wijze van aanwijzing van evaluatoren, de daarbijbehorende procedures, de periodiciteit en de rechtsgevolgen ervan, rekening houdend met de aard van de functie;
- 6° de organisatie van de loopbaan van de personeelsleden en van de interne mobiliteit;
- 7° de administratieve standen en de anciënniteit van de ambtenaren, alsook de dienstbeëindiging;
- 8° de arbeidsduur, het verlof en de afwezigheden;
- 9° de onverenigbaarheden, en de beperkingen en voorwaarden voor cumulatie van activiteiten in overheids- of in privé-dienst;
- 10° de nadere regels betreffende het tuchtstelsel;
- 11° de toepasselijkheid van de nieuwe regels ten aanzien van het statutair personeel dat al in dienst is van de provincie;

12° het verlies van de hoedanigheid van ambtenaar en de ambtsneerlegging.

§3. Met uitzondering van 7°, 10°, 11° en 12°, is §2 van overeenkomstige toepassing op de rechtspositie van de personeelsleden in contractueel verband.

§4. De rechtspositieregeling kan in een mandaatstelsel voorzien.

AFDELING III

Aanstelling, ontslag en eedaflegging van het personeel

Artikel 102

De deputatie is bevoegd voor de aanstelling en het ontslag van de personeelsleden, behalve in de gevallen waarin door of krachtens de wet of het decreet die bevoegdheid aan de provincieraad is opgedragen.

De deputatie kan de uitoefening van die bevoegdheid toevertrouwen aan de provinciegriffier. In voorkomend geval kan de provinciegriffier die gedelegeerde bevoegdheid niet toevertrouwen aan andere personeelsleden van de provincie.

Onverminderd artikel 75 leggen de personeelsleden van de provincie de volgende eed af in handen van de provinciegriffier: “Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.”. De weigering tot eedaflegging staat gelijk met verzaking van de aanstelling.

AFDELING IV

Deontologische rechten en plichten

Artikel 103

§1. De personeelsleden oefenen hun ambt op een loyale en correcte wijze uit.

De personeelsleden zetten zich op een actieve en constructieve wijze in voor de realisatie van de opdracht en de doelstellingen van de provincie.

§2. De personeelsleden respecteren de persoonlijke waardigheid van iedereen.

Artikel 104

§1. De personeelsleden hebben spreekrecht ten aanzien van derden met betrekking tot de feiten waarvan zij kennis hebben uit hoofde van hun ambt.

Onder voorbehoud van de toepassing van de regeling inzake openbaarheid van bestuur is het voor hen verboden feiten bekend te maken die betrekking hebben op:

- 1° de veiligheid van het land;
- 2° de bescherming van de openbare orde;
- 3° de financiële belangen van de overheid;
- 4° het voorkomen en het bestraffen van strafbare feiten;
- 5° het medische geheim;
- 6° het vertrouwelijke karakter van commerciële, intellectuele en industriële gegevens;
- 7° het vertrouwelijke karakter van de beraadslagingen.

Het is voor hen verboden feiten bekend te maken als dat een inbreuk vormt op de rechten en de vrijheden van de burger, in het bijzonder op het privé-leven, tenzij de betrokkene toestemming heeft verleend om de gegevens die op haar of hem betrekking hebben, openbaar te maken.

Deze paragraaf geldt eveneens voor personeelsleden die hun ambt hebben beëindigd.

§2. De personeelsleden die in de uitoefening van hun ambt nalatigheden, misbruiken of misdrijven vaststellen, brengen een hiërarchische meerdere hiervan onmiddellijk op de hoogte.

Artikel 105

De personeelsleden behandelen de gebruikers van hun dienst welwillend en zonder enige discriminatie.

De personeelsleden mogen, zelfs buiten hun ambt, noch rechtstreeks noch via een tussenpersoon, giften, beloningen of enig ander voordeel dat verband houdt met het ambt, vragen, eisen of aannemen.

Artikel 106

De hoedanigheid van personeelslid is onverenigbaar met elke activiteit die het personeelslid zelf of via een tussenpersoon verricht en waardoor:

- 1° de ambtsplichten niet kunnen worden vervuld;
- 2° de waardigheid van het ambt in het gedrang komt;
- 3° de eigen onafhankelijkheid wordt aangetast;
- 4° een belangenconflict ontstaat.

Artikel 107

De personeelsleden hebben recht op informatie en vorming zowel met betrekking tot aspecten die nuttig zijn voor de uitoefening van de functie als om te kunnen voldoen aan de bevorderingsvereisten.

De personeelsleden zorgen ervoor dat ze op de hoogte zijn van de ontwikkelingen en de nieuwe inzichten in de materies waarmee zij beroepshalve belast zijn.

De vorming is een plicht als ze noodzakelijk blijkt voor een betere uitoefening van de functie of het functioneren van een dienst, of als ze een onderdeel uitmaakt van een herstructurering of reorganisatie van een afdeling of een implementatie van nieuwe werkmethodes en infrastructuur.

Artikel 108

De provincieraad stelt een deontologische code voor het provinciepersoneel vast. Die concretiseert de bepalingen van deze afdeling en kan aanvullende deontologische rechten en verplichtingen opnemen.

AFDELING V

De evaluatie van het personeel

Artikel 109

De evaluatie is de procedure waarbij een oordeel wordt geformuleerd over de manier waarop een personeelslid functioneert.

Artikel 110

Onverminderd de nadere regeling van de gevolgen van de evaluatie in de rechtspositieregeling, neemt de provinciegriffier naar aanleiding van de evaluatie in voorkomend geval de passende maatregelen met het oog op het verbeteren van de wijze waarop het betrokken personeelslid functioneert.

Artikel 111

De personeelsleden van de provincie worden geëvalueerd op ambtelijk niveau.

De provinciegriffier en de financieel beheerder worden echter geëvalueerd door een bijzondere provincieraadscommissie, samengesteld overeenkomstig artikel 39, §3. Die commissie wordt voorgezeten door de voorzitter van de provincieraad. Die evaluatie vindt plaats op basis van een voorbereidend rapport, opgesteld door externe deskundigen in het personeelsbeleid, en op basis van een verslag van de deputatie. Bij staking van stemmen wordt het betrokken personeelslid geacht te voldoen.

HOOFDSTUK IV

Verdere uitvoeringsmaatregelen

Artikel 112

§1. De Vlaamse Regering stelt de minimale voorwaarden vast voor:

- 1° de personeelsformatie;
- 2° de rechtspositieregeling van het personeel;
- 3° de toepassing van een mandaatstelsel.

§2. De Vlaamse Regering neemt de nodige maatregelen voor de externe mobiliteit van het provinciepersoneel.

HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen betreffende het bestuurlijk toezicht

Artikel 113

§1. Onverminderd de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid tot schorsing en vernietiging wegens schending van het recht of wegens strijdigheid met het algemeen belang overeenkomstig artikelen 245 tot en met 252, schorst de Vlaamse Regering de uitvoering van de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie als die worden aangenomen zonder dat de financiële haalbaarheid door middel van de financiële nota van het meerjarenplan wordt aangetoond.

De Vlaamse Regering kan de schorsing beperken tot een of meer delen van het besluit, op voorwaarde dat het niet-geschorste deel nog op samenhangende wijze kan worden uitgevoerd.

§2. In geval van schorsing is artikel 249 van toepassing, met dien verstande dat de Vlaamse Regering besluit tot vernietiging van het aangepaste of gerechtvaardigde besluit tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie in de gevallen, vermeld in §1.

De Vlaamse Regering kan de vernietiging beperken tot een of meer delen van het besluit, op voorwaarde dat het niet-vernietigde deel nog op samenhangende wijze kan worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK VI

Tucht

AFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 114

Dit hoofdstuk is van toepassing op de leden van het provinciepersoneel in statutair dienstverband.

AFDELING II

De tuchtvergrijpen

Artikel 115

Elke handeling of gedraging die een tekortkoming aan de beroepsplichten uitmaakt of die de waardigheid van het ambt in het gedrang brengt, alsook een inbreuk op de rechtspositieregeling, is een tuchtvergrijp en kan aanleiding geven tot het opleggen van een tuchtstraf.

AFDELING III

De tuchtstraffen

Artikel 116

De volgende tuchtstraffen kunnen worden opgelegd:

- 1° de blaam;
- 2° de inhouding van salaris;
- 3° de schorsing;
- 4° het ontslag van ambtswege;
- 5° de afzetting.

Artikel 117

§1. De tuchtstraf waarbij salaris wordt ingehouden mag een termijn van zes maanden niet overschrijden. Er mag niet meer dan twintig procent van het jaarlijkse brutosalaris worden ingehouden.

§2. De provincie garandeert aan de betrokkenen een nettosalaris dat gelijk is aan het bedrag van het leefloon zoals dat bij wet wordt vastgesteld.

In geval van deeltijdse prestaties wordt dat bedrag berekend evenredig met de omvang van de prestaties.

Artikel 118

§1. De schorsing wordt uitgesproken voor maximaal zes maanden. De schorsing heeft, zolang ze duurt, verlies van salaris tot gevolg.

§2. De provincie garandeert aan de betrokkenen een nettosalaris dat gelijk is aan het bedrag van het leefloon zoals dat bij wet wordt vastgesteld.

In geval van deeltijdse prestaties wordt dat bedrag berekend evenredig met de omvang van de prestaties.

AFDELING IV

De tuchtoverheid

Artikel 119

De aanstellende overheid treedt op als tuchtoverheid.

Als de deputatie overeenkomstig artikel 102 de uitoefening van zijn bevoegdheid tot aanstellen van personeelsleden aan de provinciegriffier toevertrouwd heeft, treedt de provinciegriffier op als tuchtoverheid voor de personeelsleden die door de deputatie zijn aangesteld, ten aanzien van de feiten die de provinciegriffier vaststelt of waarvan hij kennis heeft gekregen na delegatie.

De provincieraad kan onder zijn leden een tuchtcommissie oprichten, die de tuchtbevoegdheid van de provincieraad uitoefent.

De tuchtcommissie wordt samengesteld volgens de regels die gelden voor de samenstelling van de provincieraadscommissies.

AFDELING V

De tuchtprocedure

Artikel 120

De tuchtoverheid voert het tuchtonderzoek. Als het tuchtonderzoek is afgerond, stelt de tuchtoverheid een verslag op dat minstens de ten laste gelegde feiten bevat. De tuchtoverheid stelt een tuchtdossier samen, dat alle stukken bevat die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten.

Als de provincieraad als tuchtoverheid optreedt, belast hij de provinciegriffier met het tuchtonderzoek, het opstellen van het tuchtverslag en de samenstelling van het tuchtdossier. Indien er een tuchtvordering is

tegen de provinciegriffier, wordt de voorzitter van de provincieraad hiermee belast.

Als de deputatie als tuchtoverheid optreedt, belast het de provinciegriffier met het tuchtonderzoek, het opstellen van het tuchtverslag en de samenstelling van het tuchtdossier.

Als de provinciegriffier als tuchtoverheid optreedt, belast hij een leidinggevend personeelslid met het tuchtonderzoek, het opstellen van het tuchtverslag en de samenstelling van het tuchtdossier.

Artikel 121

Een tuchtstraf kan pas worden opgelegd nadat het personeelslid en desgevallend zijn raadsman de gelegenheid hebben gekregen om door de tuchtoverheid te worden gehoord in zijn middelen van verdediging, over alle feiten die hem ten laste worden gelegd.

Artikel 122

De betrokkene mag zich te allen tijde laten bijstaan en vertegenwoordigen door een raadsman van zijn keuze.

Artikel 123

Voor de hoorzitting wordt het personeelslid op de hoogte gebracht van het tuchtverslag en wordt hem en desgevallend zijn raadsman een kopie van het tuchtdossier bezorgd.

De tuchtoverheid kan ambtshalve, op verzoek van het personeelslid of zijn raadsman, getuigen horen. In dat geval heeft het verhoor van de getuigen plaats in aanwezigheid van de betrokkene of van zijn raadsman.

De hoorzitting, alsook de zittingen waarop de getuigen worden gehoord, zijn niet openbaar tenzij het betrokken personeelslid er zelf om verzoekt.

De tuchtoverheid mag zich te allen tijde laten bijstaan door een raadsman, behalve bij de beraadslaging en de stemming.

Artikel 124

De betrokkene wordt van de beslissing van de tuchtoverheid op de hoogte gebracht met een aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs. In de kennisgeving van de beslissing wordt melding gemaakt van de beroepsmogelijkheid, opgenomen in afdeling VIII, en van de termijn waarbinnen dat beroep kan worden aangetekend.

Artikel 125

De Vlaamse Regering stelt de termijnen en de nadere procedureregels van de tuchtprocedure vast, met inbegrip van de wijze van de oproeping, het getuigenverhoor, de raadpleging van het tuchtdossier, de beraadslaging en de uitspraak.

AFDELING VI

De verjaring van de tuchtvordering

Artikel 126

§1. De tuchtoverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname door de tuchtoverheid van de daarvoor in aanmerking komende feiten. De tuchtvervolging wordt geacht te zijn ingesteld zodra de tuchtoverheid beslist om een tuchtonderzoek als vermeld in artikel 120 op te starten.

§2. Als in verband met dezelfde feiten de strafvordering werd ingesteld, wordt de termijn van §1 gestuit tot op de dag dat de gerechtelijke overheid de tuchtoverheid ervan op de hoogte brengt dat er een beslissing werd uitgesproken die in kracht van gewijsde is gegaan en die de strafvordering beëindigt.

§3. Het strafrechtelijke onderzoek doet geen afbreuk aan de mogelijkheid van de tuchtoverheid om een tuchtstraf uit te spreken. Indien een opgelegde tuchtstraf onverenigbaar blijkt te zijn met een latere in kracht van gewijsde getreden strafrechtelijke uitspraak, kan het betrokken personeelslid binnen zestig dagen na de kennisneming ervan bij de tucht-

overheid een verzoek tot intrekking van de opgelegde tuchtsanctie instellen.

§4. Als de tuchtstraf wordt vernietigd, kan de tucht-overheid vanaf de datum van de kennisgeving van de vernietiging, de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de in §1 vermelde termijn dat overbleef bij het instellen van de vervolging en minstens gedurende een termijn van drie maanden.

Als de tuchtstraf wordt ingetrokken, kan de tucht-overheid vanaf de datum van de intrekking, de tuchtrechtelijke vervolging hernemen gedurende het gedeelte van de in de §1 bedoelde termijn dat overbleef bij het instellen van de vervolging.

AFDELING VII

De preventieve schorsing

Artikel 127

Als tegen een personeelslid een strafrechtelijk of tuchtrechtelijk onderzoek loopt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de tuchtoverheid het personeelslid preventief schorsen bij wijze van ordemaatregel, al dan niet met inhouding van salaris.

Artikel 128

De preventieve schorsing wordt uitgesproken voor een termijn van maximaal vier maanden. Als er een strafrechtelijk onderzoek loopt, kan de overheid die termijn voor perioden van maximaal vier maanden verlengen zolang de strafrechtelijke procedure duurt, op voorwaarde dat het personeelslid daarover vooraf wordt gehoord.

Als binnen de genoemde termijnen geen tuchtstraf wordt opgelegd, vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing.

Artikel 129

§1. Als tegen een personeelslid een strafrechtelijk of tuchtrechtelijk onderzoek loopt, kan de tuchtoverheid die de preventieve schorsing uitspreekt, beslissen

tot een inhouding van salaris, op voorwaarde dat het personeelslid daarover vooraf wordt gehoord.

§2. Er mag niet meer dan de helft van het salaris worden ingehouden.

De provincie waarborgt aan het personeelslid een nettosalaris dat gelijk is aan het bedrag van het leefloon zoals dat bij wet wordt vastgesteld.

In geval van deeltijdse prestaties wordt dat bedrag berekend evenredig met de omvang van de prestaties.

Artikel 130

Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, geen tuchtstraf oplegt of de tuchtstraf blaam oplegt, wordt de preventieve schorsing ingetrokken en betaalt de provincie het ingehouden salaris uit.

Als de tuchtoverheid, in aansluiting op een preventieve schorsing met inhouding van salaris, de tuchtstraf inhouding van salaris, schorsing of ontslag van ambtswege oplegt, heeft de tuchtstraf uitwerking met ingang van de dag waarop de preventieve schorsing is ingegaan. In dat geval wordt het bedrag van het tijdens de schorsing ingehouden salaris, in mindering gebracht op het bedrag van het salarisverlies, verbonden aan de tuchtstraf. Als het bedrag van het ingehouden salaris groter is dan het bedrag van het salarisverlies, verbonden aan de tuchtstraf, betaalt de provincie het verschil uit.

Artikel 131

Voor de tuchtoverheid beslist tot een preventieve schorsing, al dan niet met inhouding van salaris, hoort ze de betrokkene.

In hoogdringende gevallen kan de tuchtoverheid de preventieve schorsing al dan niet met inhouding van salaris onmiddellijk uitspreken, met de verplichting het personeelslid binnen acht dagen na de uitspraak te horen over de preventieve schorsing, en in voorkomend geval over de inhouding van salaris. De preventieve schorsing vervalt als ze niet wordt bevestigd binnen vijftien dagen nadat de betrokkene is gehoord.

Artikel 132

De Vlaamse Regering stelt de termijnen en de nadere procedureregels vast.

AFDELING VIII

Beroep

Artikel 133

De Beroepscommissie voor tuchtzaken, opgericht bij artikel 137 van het Gemeentedecreet, treedt ook op als beroepsinstantie voor tuchtsancties van provinciale besturen.

Artikel 134

De Beroepscommissie voor tuchtzaken is een bestuurlijk orgaan. De Vlaamse Regering regelt de samenstelling, de werking en de vergoeding van de leden ervan.

Artikel 135

Binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing over het opleggen van een tuchtstraf of een preventieve schorsing kan het personeelslid tegen die beslissing beroep aantekenen bij de Beroepscommissie voor tuchtzaken. Behalve in geval van preventieve schorsing, schorst het beroep de beslissing.

Artikel 136

De Beroepscommissie voor tuchtzaken mag pas uitspraak doen nadat aan het personeelslid en aan de tuchtverheid en hun respectieve raadsman de gelegenheid werd geboden om te worden gehoord. Die hoorzittingen zijn niet openbaar tenzij het betrokken personeelslid erom verzoekt.

Artikel 137

De Beroepscommissie voor tuchtzaken beschikt over een hervormingsrecht.

Artikel 138

Binnen zestig dagen na de dag van ontvangst van het tuchtdossier spreekt de Beroepscommissie voor tuchtzaken zich uit over het beroep. Ze kan evenwel de oorspronkelijke termijn met zestig dagen verlengen indien ze, voor het verstrijken van de termijn, de tuchtverheid en het personeelslid ervan op de hoogte brengt dat ze pas binnen de verlengde termijn kan beslissen.

Artikel 139

De Vlaamse Regering stelt de nadere procedureregels vast.

AFDELING IX

De doorhaling van de tuchtstraf

Artikel 140

De tuchtstraffen blaam, inhouding van salaris en schorsing worden in het persoonlijk dossier van de personeelsleden doorgehaald na verloop van een termijn van één jaar voor de blaam, drie jaar voor de inhouding van salaris en vier jaar voor de schorsing. Die termijnen lopen vanaf de datum waarop de tuchtstraf werd uitgesproken door de tuchtverheid of, indien beroep werd aangetekend overeenkomstig artikel 135, vanaf de datum van de uitspraak van de Beroepscommissie voor tuchtzaken. De doorhaling heeft enkel uitwerking voor de toekomst.

TITEL IV

Planning en financieel beheer

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 141

Het financieel boekjaar van de provincie begint op 1 januari en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar.

Met het begrip begroting uit de provinciewet wordt bedoeld: het meerjarenplan en het budget.

HOOFDSTUK II

Strategische meerjarenplanning

Artikel 142

Voor het einde van het jaar dat volgt op de provincieraadsverkiezingen en voor hij beraadslaagt over het budget voor het volgende boekjaar, stelt de provincieraad een meerjarenplan vast. Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, kan het meerjarenplan pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie bedoeld in artikel 254 over het voorontwerp van meerjarenplan wordt voorgelegd. Dat meerjarenplan bestaat uit een strategische nota en een financiële nota. Het heeft betrekking op de hele periode waarvoor de provincieraad werd verkozen, te rekenen vanaf de datum van vaststelling ervan.

In de strategische nota worden de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties voor het extern en intern te voeren provinciebeleid op elkaar afgestemd en geïntegreerd weergegeven.

In de financiële nota wordt verduidelijkt hoe het financiële evenwicht wordt gehandhaafd en worden de financiële consequenties van de beleidsopties van de strategische nota weergegeven.

Het ontwerp van meerjarenplan wordt op zijn minst veertien dagen vóór de vergadering waarop het wordt besproken aan ieder lid van de provincieraad bezorgd.

Artikel 143

De provincieraad past jaarlijks indien nodig het meerjarenplan aan in de loop van het vierde kwartaal en voor hij beraadslaagt over het budget voor het volgende boekjaar.

De aanpassing van het meerjarenplan in het laatste jaar van de zesjaarlijkse periode waarvoor de provincieraad werd verkozen, is facultatief.

De provincieraad houdt bij de aanpassing rekening met de termijn waarop het meerjarenplan betrekking

heeft. Vanaf het voorlaatste jaar van de zesjaarlijkse periode waarvoor de provincieraad werd verkozen, beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie boekjaren na het lopende boekjaar.

Het ontwerp van de jaarlijkse aanpassing van het meerjarenplan wordt op zijn minst veertien dagen vóór de vergadering waarop het wordt besproken aan ieder lid van de provincieraad bezorgd.

HOOFDSTUK III

Het budget

Artikel 144

Voor het begin van ieder boekjaar stelt de provincieraad op basis van het meerjarenplan het budget van de provincie vast. Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, kan het budget pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, over het ontwerp van budget aan de provincieraad wordt voorgelegd.

In afwijking van de eerste paragraaf kan de provincieraad het budget voor het eerste volledige boekjaar van de zesjaarlijkse periode waarvoor de provincieraad is verkozen, vaststellen in de loop van het eerste kwartaal van dat boekjaar.

Het budget voor het eerste volledige boekjaar van de zesjaarlijkse periode hoeft niet te passen in het meerjarenplan.

De provincieraad stemt over het budget in zijn geheel. Elk provincieraadslid kan echter de afzonderlijke stemming eisen over een of meer onderdelen van het budget die hij aanwijst. In dat geval mag over het geheel pas gestemd worden na de stemming over een of meer onderdelen die aldus zijn aangewezen. De stemming over het geheel heeft dan betrekking op de onderdelen waarover geen enkel provincieraadslid afzonderlijk wil stemmen, en op de onderdelen die al bij een afzonderlijke stemming zijn aangenomen.

Het ontwerp van budget wordt op zijn minst veertien dagen vóór de vergadering waarop het wordt besproken aan ieder lid van de provincieraad bezorgd.

Artikel 145

Het budget van de provincie omvat een beleidsnota en een financiële nota.

Artikel 146

De beleidsnota verwoordt het beleid dat de provincie gedurende het boekjaar zal voeren en concretiseert de beleidsdoelstellingen. De beleidsnota omvat een toelichting over de financiële toestand van de provincie en verwoordt de aansluiting met de financiële nota.

Artikel 147

§1. De financiële nota bevat minstens het exploitatiebudget, het investeringsbudget en het liquiditeitsbudget.

§2. Het exploitatiebudget omvat alle verwachte kosten en opbrengsten.

§3. Het liquiditeitsbudget is een financieel plan van de geldstromen van de provincie.

§4. Het investeringsbudget is een financieel plan van de uitgaven en ontvangsten, en van de kosten en opbrengsten die verbonden zijn aan de aanschaf, het gebruik en de vervreemding van duurzame middelen.

Een investeringsbudget bestaat uit een of meer investeringsenveloppes. Als een investeringsenveloppe eenmaal in het budget werd goedgekeurd, blijft ze drie jaar geldig als de investering nog niet in uitvoering is. Als de investering eenmaal in uitvoering is, blijft het budget geldig tot 31 december van het boekjaar na het jaar waarin de investering definitief opgeleverd wordt. Verlenging van die termijnen is mogelijk voorzover de provincieraad die goedkeurt.

§5. De volgende kosten en uitgaven worden in ieder geval in het budget opgenomen:

- 1° de vaststaande en opeisbare schulden van de provincie, alsmede de schulden die ze moet vereffenen ten gevolge van tegen haar uitgesproken veroordelingen;
- 2° de provinciale bijdragen aan de besturen van de erkende erediensten georganiseerd op provinci-

aal niveau, bedoeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, en aan de bisschops-huizen en bisschoppelijke seminaries, overeenkomstig de geldende bepalingen;

3° de vergoeding voor huisvesting van de bedienaren van de erediensten als geen woning wordt verschaft, overeenkomstig de geldende bepalingen;

4° de uitgaven en de kosten met betrekking tot de instellingen voor niet-confessionele morele dienstverlening zoals vermeld in artikel 27 van de wet van 21 juni 2002.

Artikel 148

Tot het budget van de provincie is vastgesteld, kan de provincie enkel beschikken over voorlopige kredieten onder de voorwaarden en binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt.

Artikel 149

Als verscheidene provincies betrokken zijn bij een uitgave die door of krachtens wettelijke of decretale bepalingen aan de provincie is opgelegd, dragen ze allemaal daarin bij naar evenredigheid van het belang dat ze erbij kunnen hebben. In geval van weigering of van onenigheid over de verhouding van dat belang en van de te dragen lasten, beslist de Vlaamse Regering.

Artikel 150

Budgetwijzigingen zijn die kredietaanpassingen aan het budget die niet door middel van een interne kredietaanpassing kunnen worden doorgevoerd.

De provincieraad stelt de budgetwijzigingen vast op basis van de voorgelegde cijfers en de verklarende nota ervan.

Artikel 151

Onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt, beslist de deputatie over de interne kredietaanpassingen. De deputatie brengt de provincieraad, de financieel beheerder en de betrokken budgethouders daarvan onverwijld op de hoogte.

Artikel 152

Een verbintenis mag alleen worden aangegaan door de bevoegde budgethouder op grond van een goedgekeurde, op het budget voorkomende post of op grond van een voorlopig krediet.

De personeelsleden of de leden van de deputatie die in strijd hiermee verbintenissen hebben aangegaan, zijn hiervoor persoonlijk verantwoordelijk, behoudens in de gevallen die door of krachtens dit decreet worden bepaald en onverminderd de eventuele medeverantwoordelijkheid van andere organen of personeelsleden van de provincie.

Artikel 153

De provincieraad kan zonder voorafgaande budgetwijziging voorzien in uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist, op voorwaarde dat hij daartoe een met redenen omkleed besluit neemt.

In dezelfde omstandigheden en als het geringste uitstel onbetwistbare schade zou veroorzaken, kan de deputatie op eigen verantwoordelijkheid in de uitgave voorzien. De deputatie brengt de provincieraad en, behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, daarvan onverwijld op de hoogte.

In de gevallen, vermeld in het eerste en het tweede lid, worden de nodige kredieten onverwijld ingeschreven door een budgetwijziging. De betaling mag evenwel worden uitgevoerd, zonder de budgetwijziging af te wachten.

HOOFDSTUK IV

Uitvoering van het budget, budgethouderschap
en beheer van de middelen

AFDELING I

Budgethouderschap

Artikel 154

Het budgethouderschap is de toegekende bevoegdheid tot beheer van een budget dat taakstellend is in

die zin dat het een norm inhoudt waarvan de budgethouder de realisatie nastreeft.

Artikel 155

§1. Het budgethouderschap komt toe aan de deputatie, behoudens de uitzonderingen, bepaald door of krachtens dit decreet en onverminderd de toepassing van §2 en §3.

§2. De deputatie kan het budgethouderschap voor aangelegenheden van dagelijks bestuur toekennen aan de provinciegriffier, die verantwoordelijk is voor de uitvoering ervan.

De provincieraad bepaalt, op voorstel van de deputatie, wat onder dagelijks bestuur wordt begrepen.

De provinciegriffier kan deze bevoegdheid met betrekking tot bepaalde budgetten betreffende activiteitencentra delegeren aan andere personeelsleden. Hij houdt daarbij rekening met het organogram van de provinciale diensten. De betrokken personeelsleden kunnen de aan hen gedelegeerde bevoegdheid niet weigeren als hun functieomschrijving erin voorziet. Zij zijn persoonlijk verantwoordelijk voor de uitvoering van het aan hen gedelegeerde budgethouderschap.

§3. Onder de voorwaarden die door de provincieraad vastgesteld worden en na advies van de provinciegriffier kan de deputatie het budgethouderschap met betrekking tot bepaalde budgetten betreffende activiteitencentra of projecten delegeren aan bepaalde personeelsleden van de provincie, ook voor aangelegenheden die het dagelijks bestuur te boven gaan. De deputatie houdt daarbij rekening met het organogram van de provinciale diensten. De betrokken personeelsleden kunnen de aan hen gedelegeerde bevoegdheid niet weigeren als hun functieomschrijving erin voorziet. Zij zijn persoonlijk verantwoordelijk voor de uitvoering van het aan hen gedelegeerde budgethouderschap.

De provinciegriffier brengt het advies, vermeld in het eerste lid, uit binnen dertig dagen na daarom te zijn verzocht ter kennis van de deputatie. Bij gebrek aan kennisgeving van het advies binnen de voormelde termijn kan aan die adviesvereiste worden voorbijgegaan.

Dergelijke delegatie vervalt in ieder geval zes maanden na de algehele vernieuwing van de provincieraad.

Artikel 156

§1. De budgethouder gaat de verbintenissen aan overeenkomstig het hem toevertrouwde budget. Hij voert, in voorkomend geval binnen de perken van de delegatie, de procedures voor opdrachten van aanneming van werken, leveringen of diensten, wijst de opdracht toe en keurt de te betalen bedragen goed overeenkomstig het aan hem toevertrouwde budget.

§2. De voorgenomen financiële verbintenissen zijn onderworpen aan een voorafgaand visum, voordat enige verbintenis kan worden aangegaan.

De financieel beheerder onderzoekt de wettigheid en regelmatigheid van deze voorgenomen verbintenissen in het kader van zijn opdracht, vermeld in artikel 90, 1°. Hij verleent zijn visum, indien uit dit onderzoek de wettigheid en regelmatigheid van de voorgenomen verbintenis blijkt.

De provincieraad bepaalt de nadere voorwaarden waaronder de financieel beheerder de controle, vermeld in het tweede lid, uitoefent. De provincieraad kan binnen de perken die vastgelegd zijn door de Vlaamse Regering, bepaalde categorieën van verrichtingen van dagelijks bestuur uitsluiten van de visumverplichting.

Verrichtingen die door de provincieraad overeenkomstig het derde lid zijn uitgesloten van de visumverplichting, kunnen door de betrokken budgethouder en, indien de betrokken budgethouder de deputatie is, door een lid van de deputatie wanneer het stemgedrag niet wordt genotuleerd, voordat enige verbintenis werd aangegaan, worden voorgelegd aan de financieel beheerder. In dat geval wordt gehandeld overeenkomstig het tweede lid.

§3. De budgethouder is verantwoordelijk voor de facturatie van de opbrengsten van het aan hem toevertrouwde budget.

§4. De provincieraad en de deputatie kunnen als bevoegde budgethouder beslissen, onder de door hen bepaalde voorwaarden, de goedkeuring van de te betalen bedragen toe te vertrouwen aan de provinciegriffier. De provinciegriffier kan die bevoegdheid niet delegeren.

Artikel 157

Als de financieel beheerder, bij gemotiveerde beslissing, aan een door een budgethouder voorgenomen verbintenis waarvoor nog voldoende kredieten zijn, weigert visum te verlenen, kan de deputatie op eigen verantwoordelijkheid viseren. In dat geval bezorgt de deputatie de gemotiveerde beslissing van de financieel beheerder aan de Vlaamse Regering, tegelijkertijd met het afschrift van zijn beslissing. Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, wordt de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, van de beslissing op de hoogte gesteld.

De beslissing van de deputatie is pas uitvoerbaar als de toezichttermijn, vermeld in artikel 248, is verstreken.

Artikel 158

§1. Om de betaling mogelijk te maken van geringe exploitatie-uitgaven van het dagelijkse bestuur, die zonder uitstel moeten gebeuren of die onmiddellijk moeten worden gedaan voor de goede werking van de dienst, kan de provinciegriffier onder zijn verantwoordelijkheid na advies van de financieel beheerder beslissen aan bepaalde budgethouders of personeelsleden een provisie ter beschikking te stellen. Deze beslissing van de provinciegriffier wordt ter goedkeuring aan de provincieraad voorgelegd indien ze niet overeenstemt met het advies van de financieel beheerder dat hij in volle onafhankelijkheid heeft verstrekt.

Het personeelslid dat verantwoordelijk is voor de betalingen overhandigt de voorgeschreven som tegen ontvangstbewijs aan de betrokken budgethouder of het betrokken personeelslid of stort het bedrag op een daartoe speciaal geopende rekening die nooit een debetsaldo kan vertonen. Die budgethouders of personeelsleden zijn persoonlijk verantwoordelijk voor het beheer ervan. De op de kasprovisie gedane uitgaven van de gemachtigde personeelsleden worden periodiek op voorlegging van een staat van uitgaven en de erbij horende bewijsstukken opgenomen in de boekhouding van de provincie. Als de titularis van de provisie ervan wordt ontlast, stort hij het bedrag ervan terug, in voorkomend geval verminderd met het bedrag van de uitgaven die hij reeds regelmatig heeft verricht met de provisie, mits voorlegging van bewijsstukken betreffende de gedane uitgaven.

§2. De provinciegriffier kan, na advies van de financieel beheerder, onder zijn verantwoordelijkheid bepaalde personeelsleden van de provincie die onder zijn gezag staan, belasten met de inning van geringe dagontvangsten. Deze beslissing van de provinciegriffier wordt ter goedkeuring aan de provincieraad voorgelegd indien ze niet overeenstemt met het advies van de financieel beheerder dat hij in volle onafhankelijkheid heeft verstrekt.

Deze personeelsleden storten op geregelde tijdstippen het totale bedrag van hun inningen in de provinciekas en verantwoorden die bedragen door een nauwkeurige invorderingsstaat volgens de onderrichtingen van de financieel beheerder. De ontvangsten en de storting ervan in de provinciekas worden in een kasboekhouding geregistreerd.

§3. Minstens eenmaal per jaar verifieert de financieel beheerder of een door hem aangestelde persoon, onder zijn verantwoordelijkheid, de boekhouding en de geldvoorraad van de houders van de provisie, vermeld in §1, en de personeelsleden die belast zijn met de inning van geringe dagontvangsten, vermeld in §2.

Van zijn bevindingen wordt een proces-verbaal gemaakt dat wordt bezorgd aan de provinciegriffier, aan de bevoegde budgethouder of aan het betrokken personeelslid en behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel.

Dat proces-verbaal wordt zowel door het verantwoordelijke personeelslid als door de financieel beheerder ondertekend.

§4. De provincieraad bepaalt de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling van provisies en de voorwaarden waaronder personeelsleden van de provincie kunnen worden belast met de inning van geringe dagontvangsten.

AFDELING II

Uitvoering van de betalingen, inning van de ontvangsten en beheer van de kasmiddelen

Artikel 159

§1. De financieel beheerder staat in voor de uitvoering van alle girale betalingen. Hij of zijn gemachtigde plaatst hiervoor als tweede zijn handtekening

op de betalingsopdracht aan de financiële instelling. Betalingen in uitvoering van uitgaven kunnen nooit door de financieel beheerder gebeuren zonder een uitdrukkelijke betalingsopdracht van de provinciegriffier. Deze opdracht van de provinciegriffier blijkt uit een eerste handtekening op de betalingsopdracht aan de financiële instelling door de provinciegriffier of zijn gemachtigde. De provinciegriffier bevestigt hiermee dat de uitgave wettig en regelmatig is.

Betalingen in verband met het thesauriebeheer gebeuren autonoom door de financieel beheerder.

De provinciegriffier kan, na eensluidend advies van de financieel beheerder, de kasverrichtingen opdragen aan een of meer personeelsleden van de provincie, met uitsluiting van de financieel beheerder. De betrokken personeelsleden kunnen de aan hen toevertrouwde bevoegdheden niet weigeren als hun functieomschrijving erin voorziet.

De in dit artikel vermelde personeelsleden zijn binnen de grenzen van de aan hen toevertrouwde bevoegdheid rekenplichtig.

§2. Indien de provinciegriffier of een door hem met betalingsverrichtingen belast personeelslid weigert een betalingsopdracht aan een financiële instelling te ondertekenen, kan de deputatie op eigen verantwoordelijkheid bevelen de betaling uit te voeren. Een dergelijk bevel kan niet worden geweigerd.

In dat geval bezorgt de deputatie een afschrift van haar beslissing aan de Vlaamse Regering en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel. De beslissing van de deputatie is slechts uitvoerbaar zodra de in artikel 248 vermelde toezichttermijn is verstreken.

HOOFDSTUK V

Boekhouding, financiële rapportering en kascontrole

Artikel 160

Elke provincie voert een voor de aard en de omvang van haar activiteiten passende boekhouding, volgens de methode van het dubbel boekhouden.

Artikel 161

De financieel beheerder rapporteert in volle onafhankelijkheid minstens eenmaal per semester aan de provincieraad en de deputatie. Dat rapport omvat minstens een overzicht van de thesaurietoestand, de liquiditeitsprognose, de beheerscontrole, alsook de evolutie van de budgetten. De financieel beheerder stelt tegelijkertijd een afschrift ter beschikking aan de provinciegriffier en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie bedoeld in dat artikel.

Artikel 162

De financieel beheerder rapporteert in volle onafhankelijkheid minstens eenmaal per semester aan de provincieraad over de uitvoering van zijn taak van voorafgaande controle van de wettigheid en regelmatigheid van de voorgenomen verbintenissen.

Hij stelt tegelijkertijd een afschrift van dat rapport ter beschikking aan de deputatie, de provinciegriffier en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel .

Artikel 163

Bij toepassing van artikel 155, §2, rapporteert de provinciegriffier minstens eenmaal per kwartaal aan de deputatie over de uitvoering van het budgethouderschap. De provinciegriffier rapporteert tegelijk over de uitvoering van het budgethouderschap door de door hem met het budgethouderschap belaste personeelsleden.

De door de provinciegriffier met budgethouderschap belaste personeelsleden rapporteren minstens eenmaal per kwartaal aan de provinciegriffier over de uitvoering van hun budgethouderschap.

Bij toepassing van artikel 155, §3, rapporteert het met budgethouderschap belaste personeel minstens eenmaal per kwartaal aan de deputatie over de uitvoering van het budgethouderschap.

Behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, heeft de externe auditcommissie toegang tot de in dit artikel vermelde rapporten .

Artikel 164

De deputatie rapporteert minstens eenmaal per semester aan de provincieraad over de uitvoering van het budgethouderschap. Een afschrift van dit rapport wordt ter beschikking gesteld van de provinciegriffier en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel.

Artikel 165

§1. Minstens eenmaal per jaar verifieert een door de provincieraad aangeduid personeelslid de kas van de provinciegriffier of, in voorkomend geval, van de rekenplichtigen, vermeld in artikel 159. Het proces-verbaal van verificatie wordt bezorgd aan de provincieraad, aan de provinciegriffier en, in voorkomend geval, aan de rekenplichtigen bedoeld in artikel 159.

De opdracht omschreven in het eerste lid vervalt indien er minstens jaarlijks een kascontrole door het Rekenhof of door de externe auditcommissie bedoeld in artikel 254 wordt uitgevoerd.

§2. De provinciegriffier of, in voorkomend geval, de rekenplichtigen, vermeld in artikel 159, brengen de controlerende of auditerende instantie onverwijld op de hoogte van elk tekort dat toe te schrijven is aan diefstal of verlies.

In voorkomend geval wordt er onverwijld overgegaan tot verificatie van de kas.

Aan het proces-verbaal van verificatie wordt een toelichting gevoegd over de omstandigheden en de bewaerende maatregelen die de provinciegriffier en de door hem aangestelde rekenplichtigen hebben genomen.

§3. Indien het de provinciegriffier of de rekenplichtige, vermeld in artikel 159, onmogelijk is om aanwezig te zijn bij de verificatie, vermeld in §1 en §2, kan hij zich daartoe laten vertegenwoordigen.

§4. Behalve in het geval dat de aansprakelijkheid van de rekenplichtigen bedoeld in §1 wordt vastgesteld door het Rekenhof zijn in afwijking van de §§ 1 tot en met 3 de §§ 5 tot en met 9 van toepassing.

§5. Minstens eenmaal per jaar verifieert de externe auditcommissie de kas van de provinciegriffier of, in voorkomend geval, van de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159.

De externe auditcommissie maakt van de verificatie een proces-verbaal op waarin haar opmerkingen, alsmede die van de in het eerste lid bedoelde personen, worden vermeld. Het proces-verbaal wordt ondertekend door een lid van de externe auditcommissie en de in het eerste lid bedoelde personen.

De externe auditcommissie bezorgt het proces-verbaal aan de provincieraad, de provinciegriffier en, in voorkomend geval, aan de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159.

De externe auditcommissie stelt een aanvullend rapport op van de verificatie indien een tekort werd vastgesteld. Dat rapport bevat aanbevelingen betreffende de vereffening daarvan. Het rapport wordt uiterlijk tien dagen na verificatie en tegelijkertijd met het proces-verbaal bezorgd aan de Vlaamse Regering, de provincieraad, de provinciegriffier en, in voorkomend geval, aan de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159.

§6. De provinciegriffier of, in voorkomend geval, de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159, brengen de externe auditcommissie onverwijld op de hoogte van elk tekort dat toe te schrijven is aan diefstal of verlies.

In voorkomend geval wordt er onverwijld overgegaan tot verificatie van de kas, overeenkomstig §5, om het bedrag van het tekort vast te stellen.

Aan het proces-verbaal van verificatie wordt een toelichting toegevoegd over de omstandigheden en de bewarende maatregelen die de provinciegriffier of de door hem aangestelde rekenplichtigen hebben genomen.

§7. Als verificatie uitwijst dat er een kastekort is, dan deelt de provincieraad binnen dertig dagen na ontvangst van het proces-verbaal en het rapport van de externe auditcommissie, aan de Vlaamse Regering zijn advies mee betreffende de mate waarin de provinciegriffier of de door hem aangestelde rekenplichtige voor het tekort aansprakelijk gesteld moeten worden en, in voorkomend geval, hoeveel het tekort bedraagt dat moet worden vereffend.

De Vlaamse Regering neemt een beslissing, na kennisname van het advies van de provincieraad, het

proces-verbaal en het aanvullend rapport van de externe auditcommissie.

De betrokkene wordt onverwijld met een aangetekende brief in kennis gesteld van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het vastgestelde bedrag in de provinciekas te storten. Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onverwijld bezorgd aan de provincie.

§8. Binnen zestig dagen na die kennisgeving kan de betrokkene beroep instellen bij het rechtscollege, bedoeld in artikel 13. Het beroep schorst de tenuitvoerlegging.

Het rechtscollege doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de provinciegriffier of de door hem aangestelde rekenplichtige en bepaalt het bedrag dat te zijnen laste wordt gelegd.

De beslissing van het rechtscollege is uitvoerbaar, zelfs indien daartegen een beroep is ingesteld bij de Raad van State. Deze beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dit beroep.

§9. Indien het de provinciegriffier of de in artikel 159 bedoelde rekenplichtige onmogelijk is om aanwezig te zijn bij de verificatie, daarbij opmerkingen te maken en het proces-verbaal van verificatie te ondertekenen, zoals bedoeld in §5 en §6, kan hij zich daartoe laten vertegenwoordigen.

Artikel 166

§1. Als het ambt van de financieel beheerder, de provinciegriffier of de opdracht van de rekenplichtigen, vermeld in artikel 159, een einde neemt, wordt binnen veertien dagen een eindrekening opgemaakt. Deze personen zijn overeenkomstig artikel 171 rekenplichtig.

§2. De verplichting vermeld in §1 is enkel van toepassing in de gevallen dat het Rekenhof zich uitsprekt over de aansprakelijkheid van de in §1 bedoelde personeelsleden. In de overige gevallen zijn de §§ 3 tot en met 8 van toepassing.

§3. Als het ambt van de financieel beheerder, de provinciegriffier of de opdracht van de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159, een einde neemt, controleert de externe auditcommissie de juistheid en volledigheid

heid van de boekhouding en wijst op ieder tekort. Zij brengt hierover verslag uit.

De externe auditcommissie maakt van de verificatie een proces-verbaal op waarin haar opmerkingen en, in voorkomend geval, die van de financieel beheerder, de provinciegriffier en de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159, of, in geval van overlijden, van hun erfgenamen worden vermeld. Het proces-verbaal wordt, naar gelang van het geval, ondertekend door een lid van de externe auditcommissie en door de financieel beheerder, de provinciegriffier en, in voorkomend geval, de rekenplichtige of, in geval van overlijden, hun erfgenamen indien aanwezig.

De externe auditcommissie bezorgt het proces-verbaal aan de provincieraad, de financieel beheerder, de provinciegriffier en, in voorkomend geval, aan de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159, of hun erfgenamen.

§4. De externe auditcommissie stelt een aanvullend rapport op van de verificatie indien een onjuistheid of onvolledigheid werd vastgesteld. Dat rapport omvat aanbevelingen betreffende de vereffening daarvan. Het rapport wordt uiterlijk dertig dagen na verificatie en tegelijkertijd met het proces-verbaal bezorgd aan de Vlaamse Regering, de provincieraad, de financieel beheerder, de provinciegriffier en, in voorkomend geval, aan de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159, of hun erfgenamen.

§5. Als er onjuistheden of onvolledigheden werden vastgesteld, deelt de provincieraad binnen dertig dagen na ontvangst van het proces-verbaal en het rapport van de externe auditcommissie aan de Vlaamse Regering zijn advies mee betreffende de mate waarin de financieel beheerder, de provinciegriffier, of de rekenplichtigen, bedoeld in artikel 159, aansprakelijk gesteld moeten worden voor de vastgestelde onregelmatigheden. In voorkomend geval wordt aangegeven welk bedrag in de provinciekas moet worden gestort.

De Vlaamse Regering neemt een beslissing, na kennisname van het advies van de provincieraad, het proces-verbaal en het aanvullend rapport van de externe auditcommissie.

De betrokkene, of diens erfgenamen in geval van overlijden, indien bekend, worden onverwijld met een aangetekende brief in kennis gesteld van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het

vastgestelde bedrag in de provinciekas te storten. Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onverwijld bezorgd aan de provincie.

§6. Artikel 165, §8, is van overeenkomstige toepassing als een van de personeelsleden, bedoeld in het eerste lid, of hun rechtverkrijgenden worden verzocht een tekort te vereffenen.

§7. Indien het de provinciegriffier, de in artikel 159 bedoelde rekenplichtige of de financieel beheerder onmogelijk is om aanwezig te zijn bij de verificatie, daarbij opmerkingen te maken en het proces-verbaal van verificatie te ondertekenen, zoals bedoeld in §3, kan hij zich daartoe laten vertegenwoordigen.

§8. Bij afwezigheid of verhindering die aanleiding geeft tot vervanging in de zin van artikel 78, is dit artikel van overeenkomstige toepassing op de provinciegriffier of de financieel beheerder.

§9. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de waarnemende financieel beheerder en de waarnemende provinciegriffier, als de vervanging een einde neemt.

HOOFDSTUK VI

Inventaris, jaarrekening en kwijting

Artikel 167

Onder leiding van de financieel beheerder en in overleg met het managementteam worden uiterlijk op 31 december van ieder jaar de nodige opnemingen, verificaties, opzoeken en waarderungen gedaan om de inventaris op te maken van al de bezittingen, vorderingen, schulden en verplichtingen van de provincie van welke aard ook.

Artikel 168

§1. Nadat de rekeningen in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de consolidatie van de jaarrekening van de provincie met de jaarrekeningen van de autonome provincie-

bedrijven en de provinciale extern verzelfstandigde agentschappen met privaatrechtelijke vorm.

§2. De externe auditcommissie controleert, behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, of het ontwerp van de jaarrekening juist en volledig is, of ze een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de provincie en of de erin opgenomen opbrengsten, kosten, ontvangsten en uitgaven wettelijk en regelmatig zijn. De externe auditcommissie rapporteert over haar bevindingen in een verslag. Zij deelt dit verslag mee aan de provincie binnen dertig dagen nadat de jaarrekening haar voor controle werd bezorgd.

Artikel 169

§1. De provincieraad spreekt zich in de loop van het eerste semester van het boekjaar dat volgt op datgene waarop de rekening betrekking heeft uit over de vaststelling van de jaarrekening. Behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, spreekt de provincieraad zich slechts uit na kennis te hebben genomen van het in artikel 168, §2, bedoelde verslag.

Tijdens de vergadering waarop de provincieraad over de jaarrekening beraadslaagt, brengt de deputatie verslag uit over de financiële toestand, over het gevoerde beleid en beheer tijdens het voorafgaande jaar en over de uitvoering van het budget.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§2. In de gevallen dat het Rekenhof de rekeningen van de rekenplichtige niet afsluit is, in afwijking van §1, §3 van toepassing.

§3. Na kennisname van het verslag van de externe auditcommissie over het ontwerp van de jaarrekening spreekt de provincieraad zich in de loop van het eerste semester van het boekjaar dat volgt op datgene waarop de rekening betrekking heeft uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de provincieraad bepaalde verrichtingen verworpen heeft, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de bij die verrichtingen betrokken actoren. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd.

Tijdens de vergadering waarop de provincieraad over de jaarrekening beraadslaagt, brengt de depu-

tatie verslag uit over de financiële toestand, over het gevoerde beleid en beheer tijdens het voorafgaande jaar en over de uitvoering van het budget.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering en de externe auditcommissie.

Artikel 170

§1. Artikel 144, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de stemming door de provincieraad over de jaarrekening.

§2. Het ontwerp van de jaarrekening wordt op zijn minst veertien dagen vóór de vergadering waarop het wordt besproken aan ieder lid van de provincieraad bezorgd.

Artikel 171

§1. De provinciegriffier, de aangestelde budgethouders, de personen die door de provinciegriffier zijn aangesteld om betalingen te verrichten of ontvangsten te innen, en de financieel beheerder zijn rekenplichtig in de zin van artikel 7 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof.

§2. De deputatie legt jaarlijks gecentraliseerd rekening af aan het orgaan dat belast is met het verlenen van kwijting van het beheer. Die rekening omvat alle rekeningen van de rekenplichtigen.

§3. In afwijking van de §§ 1 en 2 zijn de §§ 4 tot en met 8 van toepassing wanneer het Rekenhof zich niet uitspreekt over de effenverklaring van de rekeningen van de provincie.

§4. Na ontvangst van het afschrift van de jaarrekening, overeenkomstig artikel 169, §3, vierde lid, rapporteert de externe auditcommissie binnen dertig dagen aan de Vlaamse Regering over de door de provincieraad vastgestelde rekening in het geval de externe auditcommissie of de provincieraad van mening zijn dat een bepaalde ambtenaar of bepaalde ambtenaren aansprakelijk zijn. Indien de provincieraad geen rekening gehouden heeft met de bevindingen van de externe auditcommissie over de aansprakelijkheden voor onregelmatigheden of tekorten, wordt dat door de externe auditcommissie expliciet vermeld.

De externe auditcommissie bezorgt een afschrift van dit rapport aan de provincie.

§5. Indien de provincieraad geen verrichtingen verworpen heeft en de externe auditcommissie in zijn rapport, vermeld in §4, er geen melding van maakt dat de provincieraad met bevindingen van de externe auditcommissie geen rekening heeft gehouden, is de vaststelling van de jaarrekening door de provincieraad definitief.

De definitieve vaststelling van de jaarrekening door de provincieraad houdt van rechtswege kwijting in van het beheer van de provinciegriffier, de financieel beheerder en van de door de provinciegriffier aangeelde rekenplichtigen en de budgethouders, voorzover de ware toestand niet werd verborgen door enige weglating of onjuiste opgave in de jaarrekening.

§6. Indien de provincieraad bepaalde verrichtingen verworpen heeft of indien de externe auditcommissie in haar rapport, vermeld in §4, er melding van maakt dat de provincieraad geen rekening heeft gehouden met bevindingen van de externe auditcommissie over de aansprakelijkheden voor onregelmatigheden of tekorten, beslist de Vlaamse Regering over de aansprakelijkheid van de bij de betwiste verrichtingen betrokken actoren en beslist zij over de kwijting. Zij brengt in voorkomend geval, de nodige wijzigingen aan in de jaarrekening en stelt de rekening definitief vast.

Indien de Vlaamse Regering zich niet uitgesproken heeft binnen de honderd dagen na ontvangst van de jaarrekening, wordt zij geacht de vaststelling van de jaarrekening door de provincieraad te bevestigen en, in voorkomend geval, wordt zij geacht aangaande de aansprakelijkheid van de bij verworpen verrichtingen betrokken actoren te hebben beslist overeenkomstig het advies van de provincieraad.

§7. De betrokkenen worden onverwijld met een aangetekende brief in kennis gesteld van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het vastgestelde bedrag in de provinciekas te storten. Behoudens in geval van toepassing van §6, tweede lid, wordt onverwijld een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering bezorgd aan de provincie.

§8. Degenen aan wie kwijting is geweigerd kunnen binnen zestig dagen na deze kennisgeving een beroep instellen bij het rechtscollege, bedoeld in artikel 13,

tegen de beslissingen van de Vlaamse Regering, bedoeld in §6. Dat beroep heeft schorsende werking. Het rechtscollege doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkene en bepaalt het bedrag dat te zijnen laste wordt gelegd of verleent definitief kwijting.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding gaf tot het definitief afwijzen van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht ter verantwoording roepen in het geding voor het rechtscollege om de beslissing van het rechtscollege voor hen bindend en tegenstelbaar te horen verklaren. In dat geval doet het rechtscollege mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van het rechtscollege is uitvoerbaar, zelfs indien daartegen een beroep is ingesteld bij de Raad van State. Deze beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.

HOOFDSTUK VII

Bijzondere bepalingen betreffende het bestuurlijk toezicht

Artikel 172

§1. Onverminderd de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid tot schorsing en vernietiging wegens schending van het recht of strijdigheid met het algemeen belang, overeenkomstig de artikelen 245 tot 252, schorst de Vlaamse Regering de uitvoering van het meerjarenplan en de beslissing tot wijziging ervan:

- 1° als niet afdoende of slechts op basis van fictieve gegevens aangetoond wordt dat het financieel evenwicht gevrijwaard blijft in de boekjaren waarop het meerjarenplan betrekking heeft;
- 2° als bekende en verwachte opbrengsten of ontvangsten, of verplichte kosten of uitgaven, die krachtens de wet of het decreet gedurende de periode waarop het meerjarenplan betrekking heeft ten gunste of ten laste van de provincie komen, geheel of gedeeltelijk niet in het meerjarenplan worden opgenomen;

- 3° als bepaalde opbrengsten of ontvangsten die de provincieraad op het meerjarenplan heeft gebracht, geheel of gedeeltelijk niet aan de provincie toekomen of als het meerjarenplan in bepaalde kosten of uitgaven voorziet die strijdig zijn met het recht;
- 4° als het meerjarenplan geen of slechts gedeeltelijk rekening houdt met eerder goedgekeurde investeringsenveloppes.

Voorzover de redenen die aanleiding geven tot de schorsing het evenwicht van het meerjarenplan niet in gevaar brengen, kan de schorsing beperkt worden tot een of meer onderdelen van het meerjarenplan.

§2. De provincieraad spreekt zich uit over het schorsingsbesluit en stelt het meerjarenplan of de wijziging ervan opnieuw vast. Hij stuurt zijn gemotiveerde beslissing naar de Vlaamse Regering.

§3. De Vlaamse Regering neemt een gemotiveerde beslissing over het meerjarenplan of de wijziging ervan die de provincieraad opnieuw heeft vastgesteld. Onverminderd haar bevoegdheid tot vernietiging wegens schending van het recht of strijdigheid met het algemeen belang stelt de Vlaamse Regering het meerjarenplan of de wijziging ervan opnieuw vast in de hierna volgende gevallen:

- 1° als niet afdoende of slechts op basis van fictieve gegevens aangetoond wordt dat het financieel evenwicht gevrijwaard blijft in de boekjaren waarop het meerjarenplan betrekking heeft;
- 2° als bekende en verwachte opbrengsten of ontvangsten, of verplichte kosten of uitgaven, die krachtens de wet of het decreet gedurende de periode waarop het meerjarenplan betrekking heeft ten gunste of ten laste van de provincie komen, geheel of gedeeltelijk niet in het meerjarenplan worden opgenomen;
- 3° als bepaalde opbrengsten of ontvangsten die de provincieraad op het meerjarenplan heeft gebracht, geheel of gedeeltelijk niet aan de provincie toekomen of als het meerjarenplan in bepaalde kosten of uitgaven voorziet die strijdig zijn met het recht;
- 4° als het meerjarenplan geen of slechts gedeeltelijk rekening houdt met eerder goedgekeurde investeringsenveloppen.

In het eerste geval neemt de Vlaamse Regering alle vereiste maatregelen om het evenwicht te herstellen. In het tweede geval schrijft de Vlaamse Regering de opbrengsten of verplichte kosten ambtshalve in. In het derde geval schrapt de Vlaamse Regering de vermelde ontvangsten of schrijft ze die op het juiste bedrag in. In het laatste geval verhoogt de Vlaamse Regering de kredieten, zodat de reeds eerder goedgekeurde investeringsenveloppes passen in het vastgestelde meerjarenplan.

De Vlaamse Regering neemt haar beslissing binnen vijftig dagen, die ingaan op de dag na het inkomen van het besluit van de provincieraad en verstuurt haar beslissing naar de provincieraad uiterlijk de laatste dag van die termijn.

Als binnen de in het derde lid bepaalde termijn geen beslissing naar de provincieraad is verstuurd, is het door de Vlaamse Regering ontvangen meerjarenplan of de wijzigingen ervan definitief.

§4. De schorsing van het meerjarenplan of van de wijziging ervan impliceert van rechtswege de schorsing van het budget dat werd vastgesteld op basis van het geschorste meerjarenplan of het meerjarenplan zoals gewijzigd bij de geschorste wijziging. Deze schorsing neemt een einde op de datum van de gemotiveerde beslissing van de Vlaamse Regering, vermeld in §3.

Artikel 173

§1. Onverminderd de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid tot schorsing en vernietiging wegens schending van het recht of strijdigheid met het algemeen belang overeenkomstig artikelen 245 tot 252, schorst de Vlaamse Regering het budget of de budgetwijzigingen:

- 1° als die niet passen in het meerjarenplan, voorzover het budget of de budgetwijzigingen geen betrekking hebben op het eerste volledige boekjaar van de zesjaarlijkse periode waarvoor de provincieraad werd verkozen;
- 2° als die een negatief resultaat op kasbasis vertonen voorzover de financiële nota van het budget of de budgetwijzigingen betrekking hebben op het eerste volledige boekjaar waarvoor de provincieraad werd verkozen;
- 3° als bekende of verwachte opbrengsten of ontvangsten, of verplichte kosten of uitgaven, die

krachtens de wet of het decreet gedurende de periode waarop het budget betrekking heeft ten gunste of ten laste van de provincie komen, geheel of gedeeltelijk niet in het budget worden opgenomen;

- 4° als bepaalde opbrengsten of ontvangsten die de provincieraad op het budget heeft gebracht, geheel of gedeeltelijk niet aan de provincie toekomen of als het budget in bepaalde kosten of uitgaven voorziet die strijdig zijn met het recht.

Voorzover de redenen die aanleiding geven tot de schorsing niet tot gevolg hebben dat het budget niet meer past in het meerjarenplan, kan de schorsing beperkt worden tot een of meer onderdelen van het budget.

§2. De provincieraad spreekt zich uit over het schoringsbesluit en stelt het budget of de budgetwijziging opnieuw vast. Hij stuurt zijn gemotiveerde beslissing naar de Vlaamse Regering.

§3. De Vlaamse Regering neemt een gemotiveerde beslissing over het budget of de budgetwijziging die de provincieraad opnieuw heeft vastgesteld. Onverminderd haar bevoegdheid tot vernietiging wegens schending van het recht of strijdigheid met het algemeen belang, stelt de Vlaamse Regering het budget of de budgetwijzigingen opnieuw vast in de hierna volgende gevallen:

- 1° als ze niet passen in het meerjarenplan, voorzover het budget of de budgetwijzigingen geen betrekking hebben op het eerste volledige boekjaar van de zesjaarlijkse periode waarvoor de provincieraad werd verkozen;
- 2° als ze een negatief resultaat op kasbasis vertonen, voorzover het budget of de budgetwijzigingen betrekking hebben op het eerste volledige boekjaar waarvoor de provincieraad werd verkozen;
- 3° als bekende of verwachte opbrengsten of ontvangsten, of verplichte kosten of uitgaven, die krachtens de wet of het decreet gedurende de periode waarop het budget betrekking heeft ten gunste of ten laste van de provincie komen, geheel of gedeeltelijk niet in het budget worden opgenomen;

- 4° als bepaalde opbrengsten of ontvangsten die de provincieraad op het budget heeft gebracht, geheel of gedeeltelijk niet aan de provincie toekomen of als het budget in bepaalde kosten of uitgaven voorziet die strijdig zijn met het recht.

In het eerste geval neemt de Vlaamse Regering alle vereiste maatregelen om het budget te doen passen in het meerjarenplan. In het tweede geval neemt de Vlaamse Regering de nodige maatregelen om het evenwicht op kasbasis te herstellen. In het derde geval schrijft de Vlaamse Regering de opbrengsten of verplichte kosten ambtshalve in. In het laatste geval schraapt de Vlaamse Regering de vermelde ontvangsten of schrijft ze die op het juiste bedrag in.

De Vlaamse Regering neemt haar beslissing binnen vijftig dagen, die ingaan op de dag na het inkomen van het besluit van de provincieraad en verstuurt haar beslissing naar de provincieraad uiterlijk de laatste dag van die termijn.

Als binnen de in het derde lid bepaalde termijn geen beslissing naar de provincieraad is verstuurd, is het budget of de budgetwijziging definitief die door de provincieraad opnieuw is vastgesteld.

Artikel 174

Behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, kan de toezichthoudende overheid te allen tijde de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, vragen de beslissingen met financiële impact, de boekhouding en de provinciekas te onderzoeken.

HOOFDSTUK VIII

Nadere uitwerking door de Vlaamse Regering

Artikel 175

De Vlaamse Regering bepaalt nadere voorschriften voor de uitvoering van deze titel, evenals aangaande de daarbijbehorende documenten, met inbegrip van de te hanteren modellen.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale vereisten waaraan de informaticasystemen die door de provincie worden gehanteerd moeten voldoen.

TITEL V

Bepalingen over de werking van de provincie

HOOFDSTUK I

Akten van de provincie

AFDELING I

Opmaken en ondertekenen van akten

Artikel 176

De provinciegriffier woont de vergaderingen van de provincieraad en van de deputatie bij en is verantwoordelijk voor het opstellen van de notulen ervan, alsook voor de bewaring van de originelen.

De originelen van de notulen van de provincieraad worden, na goedkeuring, ondertekend door de voorzitter van de provincieraad en de provinciegriffier. De originelen van de notulen van de deputatie worden, na goedkeuring, door de provinciegouverneur en door de provinciegriffier ondertekend.

Artikel 177

§1. De notulen van de vergaderingen van de provincieraad vermelden, in chronologische volgorde, alle besproken onderwerpen, alsook het gevolg dat werd gegeven aan de punten waarover de provincieraad geen beslissing heeft genomen. Ze maken melding van alle beslissingen en het resultaat van de stemmingen. Behalve bij geheime stemming, vermelden de notulen hoe elk lid gestemd heeft.

§2. De notulen van de vergaderingen van de deputatie vermelden de beslissingen van de deputatie.

Als de deputatie overeenkomstig artikel 157 op eigen verantwoordelijkheid een voorgenomen verbintenis viseert of overeenkomstig artikel 159 op eigen verantwoordelijkheid de provinciegriffier of de in artikel

159 vermelde rekenplichtige bevel geeft tot betaling van een uitgave, wordt, op verzoek van een lid van de deputatie, een verklaring inzake zijn stemgedrag in de notulen opgenomen.

Artikel 178

§1. De reglementen, verordeningen en beslissingen van de provincieraad worden ondertekend door zijn voorzitter en mede ondertekend door de provinciegriffier.

§2. De reglementen en beslissingen van de deputatie worden ondertekend door de provinciegouverneur en mede ondertekend door de provinciegriffier.

§3. De beslissingen, de stukken en de briefwisseling van personeelsleden, belast met het budgethouderschap, worden door deze personeelsleden ondertekend als ze enkel betrekking hebben op hun budgethouderschap.

§4. Onverminderd §1 en §3, bepaalt de deputatie in haar huishoudelijk reglement welke personen gemachtigd zijn om de briefwisseling en de akten van de provincie en de contracten waarbij de provincie partij is, te ondertekenen, evenals de omvang van hun bevoegdheden en de wijze waarop zij die uitoefenen. Als de deputatie die werkwijze niet vaststelt, worden deze briefwisseling, akten en contracten ondertekend door de provinciegouverneur. De briefwisseling, de akten van de provincie en de contracten waarbij de provincie partij is, worden mede ondertekend door de provinciegriffier.

§5. De deputatie bepaalt in haar huishoudelijk reglement door wie en op welke wijze de andere stukken van de provincie, die niet vermeld worden in de voorgaande leden, worden ondertekend, en, als dat nodig wordt geacht, mede ondertekend. Als de deputatie die werkwijze niet vaststelt, worden deze stukken ondertekend door de provinciegouverneur en mede ondertekend door de provinciegriffier.

§6. De provinciegriffier kan zijn bevoegdheid tot medeondertekening, vermeld in §4 en §5, opdragen aan een of meer personeelsleden van de provincie. Deze opdracht wordt schriftelijk gegeven en is te allen tijde herroepbaar; de provincieraad wordt daarvan op de hoogte gebracht tijdens zijn eerstvolgende vergadering. De personeelsleden aan wie de opdracht tot medeondertekening is gegeven, moeten boven

hun handtekening, naam en functie tevens melding maken van die opdracht.

Artikel 179

De provinciegriffier maakt in de rand van de notulen van de provincieraad of van de deputatie kantmelding van de intrekking van een besluit van de provincieraad of de deputatie, van de vernietiging of de niet-goedkeuring van een besluit door een toezichthoudende overheid en van het feit dat een besluit geacht wordt nooit te hebben bestaan met toepassing van artikel 249, vierde lid.

De provinciegriffier brengt de provincieraad en de deputatie van elke kantmelding op de hoogte op de eerstvolgende vergadering van respectievelijk de provincieraad of de deputatie.

AFDELING II

Bekendmaking en inwerkingtreding

Artikel 180

De reglementen en verordeningen van de provincieraad en de deputatie worden bekendgemaakt door middel van publicatie in het bestuursmemoriaal.

Artikel 181

De reglementen en verordeningen, vermeld in artikel 180, treden in werking de vijfde dag na de bekendmaking ervan, tenzij het anders bepaald is.

AFDELING III

Wijze van kennisgeving

Artikel 182

Stukken van de provincie worden met een gewone brief aan de betrokkene bezorgd, tenzij de wet, dit decreet of een ander decreet een andere vorm van mededeling of kennisgeving oplegt. Het huishoudelijk reglement van de provincieraad kan bepalen dat

stukken bovendien op een andere wijze meegedeeld of ter kennis gebracht worden.

AFDELING IV

Briefwisseling aan de provincie

Artikel 183

Alle briefwisseling aan de provincie wordt gericht aan de deputatie, behalve bij andersluidende beslissing van de provincieraad. Er wordt een register van alle ingaande en uitgaande briefwisseling, van welke aard ook, aangelegd.

HOOFDSTUK II

Wijze van berekening van termijnen

Artikel 184

Voor de toepassing van dit decreet wordt de termijn berekend vanaf de dag na de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, en omvat de termijn alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke feestdagen. De vervaldag is in de termijn begrepen. Als die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Bij gebrek aan een akte of gebeurtenis die de termijn doet ingaan, wordt de termijn berekend door terug te tellen vanaf de gebeurtenis die de termijn doet eindigen. In dat geval wordt de dag van de gebeurtenis die de termijn doet eindigen in de termijn begrepen. De dag van verzending is niet in de termijn begrepen.

HOOFDSTUK III

Afwijking van het domeinrecht

Artikel 185

De provincie en de autonome provinciebedrijven kunnen, op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten vestigen op openbare domeingoederen voorzover die rechten niet

kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen.

HOOFDSTUK IV

Optreden in rechte

Artikel 186

De deputatie beslist tot het optreden in rechte namens de provincie.

Artikel 187

Als de deputatie niet in rechte optreedt, kunnen een of meer inwoners in rechte optreden namens de provincie, mits zij onder zekerheidstelling aanbieden om persoonlijk de kosten van het geding te dragen en in te staan voor de veroordeling tot schadevergoeding of boete wegens tergend en roekeloos geding of hoger beroep die kan worden uitgesproken.

Dit recht staat ook open voor de rechtspersonen waarvan de maatschappelijke zetel in de provincie is gevestigd.

De provincie kan over het geding geen dading aangaan of er afstand van doen zonder instemming van degene die het geding in haar naam heeft gevoerd.

HOOFDSTUK V

Deelname van de provincies aan rechtspersonen

Artikel 188

§1. Zonder afbreuk te doen aan het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, kunnen de provincies verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen voorzover die verenigingen, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk niet belast worden met de verwezenlijking van welbepaalde taken van provinciaal belang.

Onder dezelfde voorwaarden kunnen de provincies een andere vennootschap in de zin van het Wetboek Vennootschappen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen indien die vennoot-

schap de realisatie van lokale PPS-projecten in de zin van het decreet betreffende publiek-private samenwerking als uitsluitende doelstelling heeft.

De deputatie houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van de verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin de provincie deelneemt.

Minstens eenmaal per jaar wordt de provincieraad in kennis gesteld van dit geactualiseerd overzicht met een toelichting over alle wijzigingen dewelke zich sinds de vorige toelichting aan deze overzichtslijst hebben voorgedaan.

§2. Deze oprichting, deelname of vertegenwoordiging mag niet gepaard gaan met de overdracht of terbeschikkingstelling van provinciaal personeel of met de overdracht van provinciale infrastructuur.

§3. Het is de provincies verboden om, rechtstreeks of onrechtstreeks, rechtspersonen die niet belast zijn met welbepaalde taken van provinciaal belang op te richten, erin deel te nemen of zich erin te laten vertegenwoordigen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften van dit hoofdstuk of er voor die oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

HOOFDSTUK VI

Contracten tussen provincies

Artikel 189

De provincies kunnen onderling overeenkomsten sluiten.

TITEL VI

Participatie van de burger

HOOFDSTUK I

Klachtenbehandeling

Artikel 190

De provincieraad organiseert bij reglement een systeem van klachtenbehandeling.

Artikel 191

§1. Het systeem van klachtenbehandeling moet worden georganiseerd op het ambtelijke niveau van de provincie en maximaal onafhankelijk van de diensten waarop de klachten betrekking hebben.

§2. Elke provincie kan een ombudsdienst inrichten die als volgt kan gerealiseerd worden:

1° in eigen beheer;

2° via een overeenkomst met de Vlaamse Ombudsdienst, opgericht bij decreet van 7 juli 1998, volgens nader te bepalen modaliteiten.

HOOFDSTUK II

Inspraak

Artikel 192

De provincieraad neemt initiatieven om de betrokkenheid en de inspraak van de burgers of van de doelgroepen te verzekeren bij de beleidsvoorbereiding, bij de uitwerking van de provinciale dienstverlening en bij de evaluatie ervan.

Artikel 193

§1. Onder voorbehoud van de toepassing van de op dit gebied geldende wettelijke en decretale bepalingen, kan alleen de provincieraad overgaan tot de organisatie van raden en overlegstructuren die tot opdracht hebben op regelmatige en systematische wijze het provinciebestuur te adviseren.

§2. Ten hoogste twee derde van de leden van de hier bedoelde raden en overlegstructuren is van hetzelfde geslacht. Zo niet kan niet op rechtsgeldige wijze advies worden uitgebracht.

§3. De provincieraad stelt de nadere voorwaarden vast voor de representativiteit en regelt de samenstelling, de werkwijze en de procedures van de hier bedoelde raden en overlegstructuren. Daarbij wordt uitdrukkelijk bepaald op welke wijze het gevolg dat aan de adviezen wordt gegeven, zal worden meege-deeld. De provincieraad waakt erover dat de nodige

middelen ter beschikking worden gesteld voor de vervulling van de adviesopdracht.

De verslagen en einddocumenten van de hier bedoelde raden en overlegstructuren worden meege-deeld aan de provincieraad.

§4. Provincieraadsleden en leden van de deputatie kunnen geen stemgerechtigd lid zijn van de hier bedoelde raden en overlegstructuren.

HOOFDSTUK III

Verzoekschriften aan de provincieraad

Artikel 194

Ieder heeft het recht verzoekschriften, door een of meer personen ondertekend, schriftelijk bij de provincieraad in te dienen.

Verzoekschriften die een onderwerp betreffen dat niet tot de bevoegdheid van de provincie behoort, zijn onontvankelijk.

Artikel 195

De provincieraad kan de bij hem ingediende verzoekschriften naar de deputatie of naar een provincieraadscommissie verwijzen met het verzoek om over de inhoud ervan uitleg te verstrekken.

De verzoeker of, indien het verzoekschrift door meer personen ondertekend is, de eerste ondertekenaar van het verzoekschrift, kan worden gehoord door de provincieraad of een provincieraadscommissie. In dat geval heeft de verzoeker of de eerste ondertekenaar van een verzoekschrift het recht zich te laten bijstaan door een persoon naar keuze.

Artikel 196

De provincieraad verstrekt binnen drie maanden na de indiening van het verzoekschrift een gemotiveerd antwoord aan de verzoeker of, indien het verzoekschrift door meer personen ondertekend is, aan de eerste ondertekenaar van het verzoekschrift.

Artikel 197

Het huishoudelijk reglement van de provincieraad bepaalt de nadere voorwaarden waaronder dit recht wordt uitgeoefend en de wijze waarop de verzoekschriften worden behandeld.

HOOFDSTUK IV

De provinciale volksraadpleging

Artikel 198

De provincieraad kan, op eigen initiatief of op verzoek van de inwoners van de provincie, beslissen om de inwoners te raadplegen over de aangelegenheden, vermeld in artikel 2, eerste lid.

Het initiatief dat uitgaat van de inwoners van de provincie moet worden gesteund door ten minste 10% van de inwoners.

Artikel 199

Elk verzoek tot het houden van een raadpleging op initiatief van de inwoners van de provincie wordt met een aangetekende brief gericht aan de deputatie.

Bij het verzoek worden een gemotiveerde nota gevoegd en de stukken die de provincieraad kunnen voorlichten.

Artikel 200

Het verzoek is alleen ontvankelijk als het wordt ingediend door middel van een formulier, afgegeven door de provincie, en als het, buiten de naam van de provincie en de tekst van artikel 196 van het Strafwetboek, de volgende vermeldingen bevat:

- 1° de vraag of vragen waarop de voorgenomen raadpleging betrekking heeft;
- 2° de familienaam, voornamen, geboortedatum en woonplaats van iedereen die het verzoekschrift heeft ondertekend;
- 3° de familienaam, voornamen, geboortedatum en woonplaats van de personen die het initiatief nemen tot de raadpleging.

Artikel 201

Na ontvangst van het verzoek onderzoekt de deputatie of het verzoek gesteund is door een voldoende aantal geldige handtekeningen.

Naar aanleiding van dat onderzoek schrapt de deputatie:

- 1° de dubbele handtekeningen;
- 2° de handtekeningen van de personen die niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 202;
- 3° de handtekeningen van de personen voor wie de verschaftte gegevens ontoereikend zijn om toetsing van hun identiteit mogelijk te maken.

De controle wordt beëindigd als het aantal geldige handtekeningen is bereikt. In dat geval organiseert de provincieraad een volksraadpleging.

Artikel 202

§1. Een persoon kan verzoeken om een volksraadpleging of eraan deelnemen als hij:

- 1° in het bevolkingsregister van een gemeente in de provincie ingeschreven of vermeld is;
- 2° de volle leeftijd van zestien jaar heeft bereikt;
- 3° niet het voorwerp uitmaakt van een veroordeling of beslissing die voor een provincieraadskiezer de uitsluiting of schorsing van het kiesrecht meebrengt.

§2. De voorwaarden in §1 moeten vervuld zijn op de datum waarop het verzoekschrift werd ingediend voor wie verzoekt om een volksraadpleging.

Voor wie deelneemt aan de volksraadpleging moeten de voorwaarden, vermeld in §1, 2° en 3°, vervuld zijn op de dag van de raadpleging, en de voorwaarde, vermeld in §1, 1°, op de datum waarop de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging wordt afgesloten.

De deelnemers die na de datum waarop de lijst van de deelnemers aan de volksraadpleging wordt afgesloten, het voorwerp zijn van een veroordeling of van een beslissing die voor een provincieraadskiezer ofwel de uitsluiting van het kiesrecht, ofwel de schorsing van dat recht op de dag van de raadpleging mee-

brengt, worden van de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging geschrapt.

§3. Artikel 13 van het Kieswetboek is van toepassing op alle categorieën van personen die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in §1.

Voor niet-Belgische onderdanen en voor Belgische onderdanen die jonger zijn dan achttien jaar wordt de kennisgeving door de parketten van de hoven en rechtbanken gedaan als de veroordeling of de internering, waartegen met geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden opgekomen, zou hebben geleid tot uitsluiting van het kiesrecht of opschorting van dit recht als ze ten laste van een provincieraadskiezer werd uitgesproken. In geval van kennisgeving nadat de lijst van deelnemers is opgemaakt, worden de betrokkenen van deze lijst geschrapt.

Artikel 203

Op de dertigste dag voor de raadpleging maakt de deputatie een lijst op van deelnemers aan de volksraadpleging.

Op die lijst worden de volgende personen vermeld:

- 1° de personen die op de vermelde datum in het bevolkingsregister van een gemeente van de provincie ingeschreven of vermeld zijn en die de andere deelnemingsvoorwaarden vervullen, vermeld in artikel 202, § 1;
- 2° de deelnemers die tussen deze datum en de datum van de raadpleging de leeftijd van zestien jaar bereiken;
- 3° de personen voor wie de schorsing van het kiesrecht een einde neemt of zou nemen uiterlijk op de dag die is vastgesteld voor de raadpleging.

Voor elke persoon die voldoet aan de deelnemingsvoorwaarden vermeldt de lijst van deelnemers aan de volksraadpleging per provincie de familienaam, de voornamen, de geboortedatum, het geslacht en de hoofdverblijfplaats. De lijst wordt volgens een doorlopende nummering en eventueel per wijk van de gemeente opgemaakt, ofwel in alfabetische volgorde van de deelnemers, ofwel geografisch volgens de straten.

Artikel 204

De deelname aan de volksraadpleging is niet verplicht. Elke deelnemer heeft recht op één stem. De stemming is geheim.

De volksraadpleging kan enkel op een zondag plaatsvinden. De deelnemers worden tot de stemming toegelaten van 8 tot 13 uur. De personen die zich voor 13 uur in het stemlokaal bevinden, worden nog tot de stemming toegelaten.

Artikel 205

Tot stemopneming wordt pas overgegaan als ten minste 10% van de inwoners aan de raadpleging heeft deelgenomen.

Artikel 206

De bepalingen van titel V van het Kieswetboek, met uitzondering van artikel 194, zijn van overeenkomstige toepassing op de provinciale volksraadpleging, met dien verstande dat de woorden “kiezer” en “kiezers” steeds worden vervangen door respectievelijk de woorden “deelnemer” en “deelnemers”, de woorden “verkiezing”, “verkiezingen” en “kiesverrichtingen” door het woord “volksraadpleging” en het woord “kiescollege” door “college”.

Artikel 207

§1. Persoonlijke aangelegenheden en aangelegenheden betreffende de rekeningen, de budgetten, de provinciebelastingen en retributies kunnen niet het voorwerp zijn van een raadpleging.

§2. Een raadpleging kan niet worden georganiseerd in een periode van twaalf maanden voor de gewone vergadering van de kiezers voor de vernieuwing van de provincieraden. Bovendien kan er geen raadpleging worden georganiseerd in een periode van veertig dagen voor de rechtstreekse verkiezing van de leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, de Gemeenschaps- en Gewestparlementen, en het Europees Parlement.

De inwoners van de provincie kunnen slechts eenmaal om de zes maanden worden geraadpleegd, met een maximum van zes raadplegingen per zittingsperiode.

Gedurende het tijdvak tussen twee vernieuwingen van de provincieraad kan slechts één volksraadpleging over hetzelfde onderwerp worden gehouden.

Artikel 208

Een verzoek tot het houden van een volksraadpleging wordt ingeschreven op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de deputatie en van de provincieraad.

Tot de inschrijving wordt overgegaan nadat de controle, vermeld in artikel 201, werd afgesloten.

De voorzitter van de provincieraad is verplicht om tot inschrijving op de agenda van de provincieraad over te gaan, tenzij de provincieraad kennelijk onbevoegd is om over het verzoek te beslissen. Als hieromtrent twijfel bestaat, beslist de provincieraad.

Artikel 209

Elke beslissing over het al dan niet houden van een volksraadpleging wordt uitdrukkelijk gemotiveerd.

Het voorgaande lid is tevens van toepassing op elke beslissing die rechtstreeks betrekking heeft op een aangelegenheid die het onderwerp is geweest van een raadpleging.

Artikel 210

Ten minste één maand voor de dag van de raadpleging stelt de provincie aan de inwoners een brochure ter beschikking waarin het onderwerp van de raadpleging op een objectieve manier wordt uiteengezet. Deze brochure bevat bovendien de gemotiveerde nota, vermeld in artikel 199, tweede lid, alsmede de vraag of vragen waarover de inwoners zullen worden geraadpleegd.

Artikel 211

De vraag moet zo geformuleerd zijn dat met ja of nee kan worden geantwoord.

Artikel 212

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere procedureregels voor het houden van een provinciale volksraad-

pleging, naar analogie van de procedure, vermeld in de Provinciekieswet voor de verkiezing van de provincieraadsleden.

Artikel 213

De gemeenten staan in voor de organisatie van de volksraadpleging. De daaraan verbonden kosten worden gedragen door de provincie.

Artikel 214

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de uitslag van de raadpleging aan de bevolking wordt bekendgemaakt.

TITEL VII

De provinciale verzelfstandigde agentschappen

HOOFDSTUK I

De provinciale intern verzelfstandigde agentschappen

Artikel 215

§1. De intern verzelfstandigde agentschappen zijn diensten zonder eigen rechtspersoonlijkheid die door de provincie belast zijn met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van provinciaal belang en die beschikken over operationele autonomie als vermeld in artikel 216.

Ze worden beheerd buiten de algemene diensten van de provincies, vermeld in titel II, hoofdstuk VI.

§2. De provincieraad is bevoegd om intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid op te richten.

§3. Het hoofd van een intern verzelfstandigd agentschap is het personeelslid dat, onverminderd de eventuele mogelijkheid tot delegatie en subdelegatie van die bevoegdheid, belast is met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het agentschap.

Artikel 216

Het oprichtingsbesluit van een intern verzelfstandigd agentschap omvat minstens de volgende punten:

- 1° een opsomming van de beleidsuitvoerende taken van provinciaal belang die aan het intern verzelfstandigd agentschap worden toevertrouwd;
- 2° een beschrijving van de operationele autonomie die aan het hoofd van het agentschap wordt gedelegeerd. Deze autonomie kan betrekking hebben op:
 - a) het vaststellen en wijzigen van de organisatiestructuur van het agentschap;
 - b) de organisatie van de operationele processen met het oog op de realisatie van de afgesproken doelstellingen;
 - c) de uitvoering van het personeelsbeleid;
 - d) het aanwenden van de ter beschikking gestelde middelen voor de werking van het agentschap, de uitvoering van de doelstellingen en taken van het agentschap en het sluiten van contracten ter verwezenlijking van de opdrachten van het agentschap;
 - e) de interne controle binnen het intern verzelfstandigd agentschap;
 - f) specifieke delegaties naar gelang van de aard van het intern verzelfstandigd agentschap.

Artikel 217

§1. Tussen de deputatie en het hoofd van een intern verzelfstandigd agentschap wordt na onderhandeling een beheersovereenkomst gesloten. De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt verzonden aan de Vlaamse Regering en ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie.

§2. De beheersovereenkomst regelt minstens de volgende aangelegenheden:

- 1° de concretisering van de wijze waarop het agentschap zijn taken moet vervullen en van de doelstellingen ervan;
- 2° de toekenning van middelen voor de eigen werking en de uitvoering van de taken van het agentschap;
- 3° de voorwaarden waaronder eigen inkomsten of andere financieringen mogen worden verworven en aangewend;
- 4° de informatieverstrekking aan de deputatie.

§3. Met behoud van de mogelijkheid tot verlenging, wijziging, schorsing en ontbinding van de beheersovereenkomst, wordt die gesloten voor een periode die eindigt uiterlijk zes maanden na de volledige vernieuwing van de provincieraad.

De beheersovereenkomst en de uitvoering ervan worden jaarlijks geëvalueerd door de provincieraad.

Als bij het verstrijken van de beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden, wordt de bestaande overeenkomst van rechtswege verlengd.

Artikel 218

§1. De bepalingen van titel IV zijn van overeenkomstige toepassing op de provinciale intern verzelfstandigde agentschappen, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen die opgenomen zijn in de hiernavolgende paragrafen.

§2. Het budget en de jaarrekening van het intern verzelfstandigd agentschap worden geconsolideerd, overeenkomstig de nadere regels die door de Vlaamse Regering worden vastgesteld.

§3. Het hoofd van het agentschap is budgethouder voor het budget van het provinciale intern verzelfstandigd agentschap.

Hij kan het budgethouderschap delegeren aan andere personeelsleden binnen de grenzen die bepaald zijn in de beheersovereenkomst.

HOOFDSTUK II

De provinciale extern verzelfstandigde
agentschappen

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 219

§1. De provinciale extern verzelfstandigde agentschappen zijn diensten met een eigen rechtspersoonlijkheid die door de provincie worden opgericht of waarin de provincie deelneemt en die belast zijn met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van provinciaal belang. Vanuit hun taakstelling inzake beleidsuitvoering kunnen de provinciale extern verzelfstandigde agentschappen tevens betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding. De Vlaamse Regering kan de taken van provinciaal belang nader bepalen waarvoor provinciale extern verzelfstandigde agentschappen kunnen worden opgericht.

Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke en decretale bepalingen mogen de provinciale extern verzelfstandigde agentschappen hun taken van provinciaal belang noch geheel, noch gedeeltelijk overdragen aan andere rechtspersonen.

§2. Het is de provincies verboden om, rechtstreeks of onrechtstreeks, rechtspersonen die belast zijn met welbepaalde taken van provinciaal belang op te richten, erin deel te nemen of zich erin te laten vertegenwoordigen of om aan die rechtspersonen personeel, financiële middelen, infrastructuur of andere activa ter beschikking te stellen, tenzij die rechtspersonen voldoen aan de voorschriften van deze titel of er voor de oprichting, deelname of vertegenwoordiging een andere decretale of wettelijke rechtsgrond bestaat.

§3. Met het oog op de toepassing van §2, wordt vermoed dat een rechtspersoon door een provincie met welbepaalde taken van provinciaal belang is belast als hij aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1° een of meer van zijn organen bestaan voor meer dan de helft uit provincieraadsleden of leden van de deputatie van de provincie in kwestie of de leden van de organen worden voor meer dan de

helft aangewezen of voorgedragen door die personen;

2° de provincie of haar vertegenwoordigers beschikken over de meerderheid van de stemrechten in een of meer van zijn organen;

3° zijn financiële middelen vallen voor meer dan de helft ten laste van het provinciebudget.

Artikel 220

Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen, bestaan er twee vormen van provinciale extern verzelfstandigde agentschappen:

1° het autonoom provinciebedrijf;

2° het provinciale extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm.

Artikel 221

De beslissing tot oprichting van of deelname in een provinciaal extern verzelfstandigd agentschap kan niet worden genomen in de loop van een periode van twaalf maanden voor de datum van de volledige vernieuwing van de provincieraden.

Elk provinciaal extern verzelfstandigd agentschap legt in de loop van het eerste jaar na de volledige vernieuwing van de provincieraden een evaluatieverslag voor aan de provincieraad over de uitvoering van de beheers- of samenwerkingsovereenkomst sinds de inwerkingtreding ervan. Dat verslag omvat ook een evaluatie van de verzelfstandiging, waarover de provincieraad zich binnen drie maanden uitspreekt.

De deputatie houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van alle extern verzelfstandigde agentschappen van de provincie, hun statuten en hun overeenkomsten met de provincie.

Artikel 222

De provinciale extern verzelfstandigde agentschappen zijn onderworpen aan de verplichtingen inzake formele motivering en openbaarheid van bestuur die gelden voor de provincie.

Artikel 223

De volgende personen kunnen niet worden voorgedragen of aangewezen als vertegenwoordiger of bestuurder in een provinciaal extern verzelfstandigd agentschap:

- 1° de provinciegouverneurs, de gouverneur en de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de provinciegriffiers, de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissarissen voorzover het provinciale extern verzelfstandigd agentschap gevestigd is in hun ambtsgebied;
- 2° de magistraten, de plaatsvervangende magistraten en de griffiers bij de hoven en de rechtbanken, de administratieve rechtscolleges en het Arbitragehof;
- 3° de leden van een bestuurs- of controleorgaan van een rechtspersoon of de werknemer van een rechtspersoon waarin het agentschap niet deelneemt en die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap;
- 4° de personen die in een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een functie uitoefenen, gelijkwaardig aan een ambt of een functie als vermeld in dit artikel, en de personen die in een lokale basisoverheid van een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of een mandaat uitoefenen dat gelijkwaardig is aan dat van provincieraadslid, gedeputeerde of provinciegouverneur.

Artikel 224

Bij provincieraadsbesluit kan de provincie aan haar provinciale extern verzelfstandigde agentschappen middelen, infrastructuur of, mits de terzake geldende rechtspositieregeling nageleefd wordt, personeel ter beschikking stellen of overdragen.

AFDELING II

Het autonoom provinciebedrijf

Artikel 225

Een autonoom provinciebedrijf wordt opgericht bij provincieraadsbeslissing op grond van een door de

deputatie opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging tegen elkaar afgewogen en wordt aangetoond dat beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de provincie niet dezelfde voordelen kan bieden. De oprichtingsbeslissing stelt de statuten van het autonoom provinciebedrijf vast. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen inzake het goedkeuringstoezicht verkrijgt het autonoom provinciebedrijf rechtspersoonlijkheid op de datum van voormelde oprichtingsbeslissing.

De oprichtingsbeslissing wordt samen met het in het eerste lid vermelde verslag en met de statuten van het autonoom provinciebedrijf binnen dertig dagen aan de Vlaamse Regering verzonden. Binnen honderd dagen na verzending keurt de Vlaamse Regering de oprichtingsbeslissing al dan niet goed. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing genomen heeft en verzonden heeft aan de provincie, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedgekeurde oprichtingsbeslissing en de statuten worden samen met het in het eerste lid vermelde verslag ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie en het secretariaat van het autonoom provinciebedrijf.

Artikel 226

De statuten van het autonoom provinciebedrijf vermelden ten minste:

- 1° de naam en eventueel de afkorting;
- 2° het maatschappelijke doel, inzonderheid een omschrijving van de beleidsuitvoerende taken van provinciaal belang waarmee het autonoom provinciebedrijf belast wordt;
- 3° de maatschappelijke zetel, gevestigd in de oprichtende provincie;
- 4° de samenstelling, de vergaderwijze, de werkingsvoorwaarden en de bevoegdheden van de organen;
- 5° de wijze van opmaak van het budget, de rekeningen en het jaarlijkse ondernemingsplan, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 236;
- 6° de wijze van ontbinding en vereffening van het autonoom provinciebedrijf.

Artikel 227

De wijzigingen in de statuten worden aangebracht bij beslissing van de provincieraad, op voorstel of na advies van de raad van bestuur van het autonoom provinciebedrijf in kwestie.

De beslissing van de provincieraad tot wijziging van de statuten wordt, samen met bijbehorende documenten waaronder het voorstel of het advies van de raad van bestuur, binnen dertig dagen aan de Vlaamse Regering verzonden. Binnen honderd dagen na verzending keurt de Vlaamse Regering de wijzigingsbeslissing al dan niet goed. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing genomen heeft en verzonden heeft aan de provincie, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsbeslissing en de statuten neergelegd. Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie en op het secretariaat van het autonoom provinciebedrijf.

Artikel 228

§1. Tussen de provincie en het autonoom provinciebedrijf wordt na onderhandeling een beheersovereenkomst gesloten. Bij het onderhandelen over de beheersovereenkomst wordt de provincie vertegenwoordigd door de deputatie en het autonoom provinciebedrijf door de raad van bestuur.

De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt verzonden aan de Vlaamse Regering en ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie en op het secretariaat van het autonoom provinciebedrijf.

§2. De beheersovereenkomst regelt minstens de volgende aangelegenheden:

- 1° de concretisering van de wijze waarop het agentschap zijn taken moet vervullen en van de doelstellingen ervan;
- 2° de toekenning van middelen voor de eigen werking en de uitvoering van de doelstellingen van het autonoom provinciebedrijf;
- 3° binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse

Regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het autonoom provinciebedrijf worden toegekend;

- 4° de voorwaarden waaronder eigen inkomsten of andere financieringen mogen worden verworven en aangewend;
- 5° de wijze waarop de tarieven voor de geleverde prestaties door de raad van bestuur vastgesteld en berekend worden;
- 6° de gedragsregels inzake dienstverlening door het autonoom provinciebedrijf;
- 7° de voorwaarden waaronder het autonoom provinciebedrijf andere personen kan oprichten, erin kan deelnemen of zich erin kan laten vertegenwoordigen;
- 8° de informatieverstrekking door het autonoom provinciebedrijf aan de provincie. Er wordt minstens voorzien in een jaarlijks ondernemingsplan en een operationeel plan op middellange en lange termijn;
- 9° de rapportering door het autonoom provinciebedrijf aan de provincie op basis van beleids- en beheersrelevante indicatoren en kengetallen. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in artikel 221, tweede lid, wordt minstens voorzien in een jaarlijks rapport betreffende de uitvoering van de beheersovereenkomst gedurende het afgelopen kalenderjaar;
- 10° de wijze waarop het autonoom provinciebedrijf zal voorzien in een systeem van interne controle, de wijze waarop de auditinstantie bij het autonoom provinciebedrijf de audittaken uitoefent die aan de auditinstantie zijn opgedragen overeenkomstig artikel 254, en de wijze van rapportering van die auditinstantie aan de provincieraad;
- 11° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen uit hoofde van de beheersovereenkomst en de bepalingen inzake beslechting van geschillen die rijzen bij de uitvoering van de beheersovereenkomst;
- 12° de omstandigheden waarin en de wijze waarop de beheersovereenkomst kan worden verlengd, gewijzigd, geschorst en ontbonden.

§3. Met behoud van de mogelijkheid tot verlenging, wijziging, schorsing en ontbinding van de beheersovereenkomst wordt die gesloten voor een periode die eindigt uiterlijk zes maanden na de volledige vernieuwing van de provincieraad.

De beheersovereenkomst en de uitvoering ervan worden jaarlijks geëvalueerd door de provincieraad.

Als bij het verstrijken van de beheersovereenkomst geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden, wordt de bestaande overeenkomst van rechtswege verlengd.

Als geen nieuwe beheersovereenkomst in werking is getreden binnen één jaar na de in het derde lid vermelde verlenging, of als een beheersovereenkomst werd ontbonden of geschorst, kan de provincieraad na overleg met het autonoom provinciebedrijf voorlopige regels vaststellen inzake de in de beheersovereenkomst vermelde aangelegenheden. Die voorlopige regels zullen als beheersovereenkomst gelden tot op het ogenblik dat een nieuwe beheersovereenkomst in werking treedt.

Artikel 229

§1. Het autonoom provinciebedrijf beschikt over een raad van bestuur.

De raad van bestuur is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk bij decreet, in de statuten of in de beheersovereenkomst aan de provincieraad is voorbehouden.

De raad van bestuur vertegenwoordigt het autonoom provinciebedrijf in rechte als eiser of als verweerder.

De raad van bestuur is binnen de grenzen, vastgesteld in de statuten, bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden.

§2. Het aantal leden van de raad van bestuur bedraagt ten hoogste een vijfde van het aantal provincieraadsleden. Ten hoogste twee derde van de leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de provincieraad.

Elke fractie kan minstens één lid van de raad van bestuur voordragen en dat voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad

van bestuur. Indien de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in de deputatie om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, worden de mandaten evenredig verdeeld over de fracties waaruit de provincieraad is samengesteld.

Het mandaat van lid van de raad van bestuur is hernieuwbaar. De leden van de raad van bestuur kunnen te allen tijde door de provincieraad worden ontslagen. Na de volledige vernieuwing van de provincieraad wordt tot volledige vernieuwing van de raad van bestuur overgegaan. In dat geval blijven de leden van de raad van bestuur in functie tot de nieuwe provincieraad tot hun vervanging is overgegaan.

De raad van bestuur kiest uit zijn leden een voorzitter die deel moet uitmaken van de deputatie van de oprichtende provincie.

§3. De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van het autonoom provinciebedrijf.

De bestuurders zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen in de normale uitoefening van hun bestuur. Ten aanzien van de overtredingen waaraan zij geen deel hebben gehad, worden de bestuurders van die aansprakelijkheid ontheven als hun geen schuld kan worden verweten en als zij die overtredingen hebben aangeklaagd bij de provincieraad binnen een maand nadat zij er kennis van hebben gekregen.

Jaarlijks beslist de provincieraad over de aan de bestuurders te verlenen kwijting, na goedkeuring van de rekeningen. Die kwijting is alleen rechtsgeldig als de ware toestand van het autonoom provinciebedrijf niet wordt verborgen door enige weglating of onjuiste opgave in de rekeningen of in de rapportering betreffende de uitvoering van de beheersovereenkomst.

§4. Een bestuurder mag niet:

1° aanwezig zijn bij de bespreking of stemming over aangelegenheden waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot of zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dit verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad als het gaat

om de voordracht van kandidaten, benoemingen, afzettingen en schorsingen. Voor de toepassing van deze bepaling worden personen die een verklaring van wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek hebben afgelegd, met echtgenoten gelijkgesteld;

- 2° rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst sluiten met het autonoom provinciebedrijf;
- 3° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris tegen betaling werkzaam zijn in geschillen ten behoeve van het autonoom provinciebedrijf. Dit verbod geldt met name ook ten aanzien van de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken;
- 4° rechtstreeks of onrechtstreeks als advocaat of notaris werkzaam zijn in geschillen ten behoeve van de tegenpartij van het autonoom provinciebedrijf of ten behoeve van een personeelslid van het autonoom provinciebedrijf aangaande beslissingen in verband met de tewerkstelling binnen het autonoom provinciebedrijf. Dit verbod geldt met name ook ten aanzien van de personen die in het kader van een associatie, groepering, samenwerking of op hetzelfde kantooradres met de bestuurder werken.

Artikel 230

De statuten kunnen de raad van bestuur toelaten om het dagelijkse bestuur, de vertegenwoordiging met betrekking tot dat bestuur en de voorbereiding en uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur toe te vertrouwen aan een directiecomité of aan een gedelegeerd bestuurder al dan niet met de mogelijkheid van subdelegatie aan personeelsleden van het autonoom provinciebedrijf.

De leden van het directiecomité of de gedelegeerd bestuurder worden door de raad van bestuur benoemd.

Artikel 231

De vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité zijn niet openbaar. De notulen van die vergaderingen en alle documenten waarnaar verwezen wordt in de notulen, alsook de beslissingen van

de gedelegeerd bestuurder, worden ter inzage neergelegd op de griffie van de provincie.

Artikel 232

Er zijn geen andere bestuursorganen met beslissingsbevoegdheid dan de in de voorgaande artikelen bepaalde organen.

Artikel 233

De controle op de financiële toestand en op de jaarrekening en op de regelmatigheid van de verrichtingen, weer te geven in de jaarrekening, vanuit het oogpunt van dit decreet, de statuten of de beheersovereenkomst, wordt, behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, uitgeoefend door de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel. De procedure inzake de jaarrekening van de provincie is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de opdracht van de deputatie wordt uitgeoefend door de raad van bestuur. Onder rekenplichtigen moeten de personen worden verstaan die opdrachten vervullen die overeenstemmen met die van de personen, vermeld in artikel 171.

Artikel 234

Het personeel van het autonoom provinciebedrijf kan in statutair of contractueel verband worden aangesteld.

De overeenstemmende rechtspositieregeling van het provinciepersoneel is van toepassing op het personeel van het autonoom provinciebedrijf. Het autonoom provinciebedrijf stelt de afwijkingen op deze rechtspositieregeling vast, voorzover het specifieke karakter van het autonoom provinciebedrijf dat verantwoordt. Het provinciebedrijf bepaalt de rechtspositieregeling van de betrekkingen die niet bestaan binnen de provincie.

Artikel 235

§1. Het autonoom provinciebedrijf kan leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen binnen de grenzen, gesteld in de statuten en de beheersovereenkomst.

§2. Het autonoom provinciebedrijf kan door de Vlaamse Regering gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot ontelingen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van zijn doelstellingen.

§3. Het autonoom provinciebedrijf beslist vrij, binnen de grenzen van zijn doel, over de verwerving, de aanwending en de vervreemding van zijn goederen, over de vestiging of opheffing van zakelijke rechten op die goederen, alsook over de uitvoering van dergelijke beslissingen en over hun financiering.

§4. Het autonoom provinciebedrijf stelt de tarieven en de tariefstructuren voor de door het bedrijf geleverde prestaties vast binnen de grenzen van de in de beheersovereenkomst bepaalde grondregelen inzake tarifiering. De maximumtarieven of de formules voor hun berekening die niet in de beheersovereenkomst zijn geregeld, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de provincieraad.

§5. Het autonoom provinciebedrijf kan andere rechtspersonen oprichten, erin deelnemen of zich erin laten vertegenwoordigen, voorzover dat past in zijn opdrachten. De oprichting, deelname of vertegenwoordiging mag geen speculatieve oogmerken nastreven en gebeurt in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving inzake mededinging en staatssteun en de voorwaarden, bepaald in de beheersovereenkomst. De beslissing tot oprichting, deelname of vertegenwoordiging toont aan dat aan de voormelde voorwaarden is voldaan.

De deelname is onderworpen aan de voorwaarde dat aan het autonoom provinciebedrijf minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend.

De beslissing tot oprichting, deelname of vertegenwoordiging wordt binnen dertig dagen aan de Vlaamse Regering verzonden. Tot de oprichting, deelname of vertegenwoordiging kan pas worden overgegaan nadat de beslissing hiertoe werd goedgekeurd. Binnen honderd dagen na verzending keurt de Vlaamse Regering de beslissing al dan niet goed. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en die beslissing heeft verzonden aan het autonoom provinciebedrijf, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

Artikel 236

Het autonoom provinciebedrijf maakt een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikelen 145,

146, 147, §1, §2, eerste lid, §3 en §4, en 175 worden gesteld voor het budget van de provincie. De boekhouding wordt gevoerd en de jaarrekening wordt opgesteld overeenkomstig de regelen die krachtens artikelen 160, 168 en 175 worden gesteld voor de boekhouding en de jaarrekening van de provincie. Het autonoom provinciebedrijf doet uiterlijk op 31 december van ieder jaar de nodige opnemingen, verificaties, opzoeken en waarderingen om de inventaris op te maken van al de bezittingen, vorderingen, schulden en verplichtingen van het autonoom provinciebedrijf, van welke aard ook.

De boekhouding wordt gevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt de jaarrekening vast en legt jaarlijks en uiterlijk op 30 maart de jaarrekening van het voorbije jaar ter goedkeuring voor aan de provincieraad.

De raad van bestuur stelt het budget vast en legt jaarlijks en uiterlijk op 31 oktober het budget van het volgende boekjaar ter goedkeuring voor aan de provincieraad.

Artikel 237

§1. De provincieraad kan steeds beslissen om tot ontbinding en vereffening van een autonoom provinciebedrijf over te gaan.

In de beslissing tot ontbinding wijst de provincieraad de vereffenaars aan. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

§2. Het personeel in statutair dienstverband van het ontbonden autonoom provinciebedrijf wordt overgenomen door de provincie.

De provincie waarborgt de rechten die het autonoom provinciebedrijf op het ogenblik van ontbinding voor het overgenomen personeel had vastgesteld.

§3. De rechten en verplichtingen van het ontbonden autonoom provinciebedrijf worden overgenomen door de provincie.

§4. In afwijking van §2 en §3 kan de provincieraad in het ontbindingsbesluit de personeelsleden, die daarmee moeten instemmen, en de rechten en verplichtingen aanwijzen die overgenomen worden door de

overnemer of de overnemers van de activiteiten van het provinciebedrijf.

AFDELING III

Het provinciale extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm

Artikel 238

§1. De provincie is gemachtigd om onder de voorwaarden, bepaald in deze afdeling, een vennootschap in de zin van het Wetboek van Vennootschappen, of een vereniging of stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, op te richten en te belasten met het verwezenlijken van welbepaalde beleidsuitvoerende taken van provinciaal belang. Vanuit hun taakstelling inzake beleidsuitvoering kunnen de provinciale extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm tevens betrokken worden bij de beleidsvoorbereiding.

De oprichting gebeurt in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel, de regelgeving inzake mededeling en staatssteun.

Naast de provincie mogen aan de oprichting van die provinciale vennootschap, vereniging of stichting andere personen deelnemen met uitzondering van gemeenten, gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, andere provincies en hun provinciale extern verzelfstandigde agentschappen, de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

Onder dezelfde voorwaarden is de provincie gemachtigd om deel te nemen in een vennootschap in de zin van het Wetboek van Vennootschappen, of in een vereniging in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen.

§2. De provincieraad beslist over de oprichting of deelname, vermeld in §1, op grond van een door de deputatie opgemaakt verslag. In dat verslag worden de voor- en de nadelen van externe verzelfstandiging in de gekozen vorm afgewogen en wordt aangetoond dat het beheer binnen de rechtspersoonlijkheid van de provincie of in de vorm van een autonoom provinciebedrijf niet de vereiste voordelen kan bieden.

Tot de oprichting of deelname kan pas worden overgegaan nadat de provincieraadsbeslissing hiertoe werd goedgekeurd overeenkomstig §3.

§3. De beslissing tot oprichting of deelname wordt samen met het verslag, vermeld in §2, en het ontwerp van statuten binnen dertig dagen aan de Vlaamse Regering verzonden. Binnen honderd dagen na verzending keurt de Vlaamse Regering de beslissing al dan niet goed. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en die beslissing verzonden heeft aan de provincie, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

§4. De goedgekeurde oprichtings- of deelnemingsbeslissing en de statuten van de provinciale vennootschap, vereniging of stichting worden samen met het in §2 vermelde verslag ter inzage neergelegd op de griffie van de provincie in kwestie.

Artikel 239

§1. Ongeacht de grootte van de eventuele inbreng van de verschillende partijen, beschikt de provincie steeds over een meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering van de provinciale vennootschap of vereniging en draagt de provincie steeds een meerderheid voor van de leden van de raad van bestuur van de provinciale vennootschap, vereniging of stichting. Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging. Ten hoogste twee derde van de door de provincie voorgedragen leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

§2. De vertegenwoordigers van de provincie in de algemene vergadering van de provinciale vennootschap en vereniging worden door de provincieraad uit zijn leden gekozen. De vertegenwoordigers van de provincie in de algemene vergadering handelen overeenkomstig de instructies van de provincieraad.

§3. De provincieraad en de vertegenwoordigers van de provincie in de algemene vergadering, kunnen te allen tijde beslissen om respectievelijk de aanwijzingen en voordrachten te herroepen. De statuten van de provinciale vennootschap, vereniging of stichting bepalen dat de betrokken vertegenwoordigers door die herroeping van rechtswege ontslagnemend zijn. Er wordt tot hun vervanging overgegaan.

Alle aanwijzingen en voordrachten worden herroepen door de volledige vernieuwing van de provincieraad. De vertegenwoordigers blijven in functie totdat hun vervangers zijn aangewezen of benoemd.

Artikel 240

Tussen de provincie en de provinciale vennootschap, vereniging of stichting wordt een samenwerkings-overeenkomst gesloten betreffende de uitvoering van de toevertrouwde taken van provinciaal belang. De samenwerkingsovereenkomst regelt de volgende aan-gelegenheden:

- 1° in voorkomend geval de aanwending van de aan het agentschap ter beschikking gestelde of overgedragen personeelsleden, middelen en infrastructuur;
- 2° binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het agentschap worden toegekend;
- 3° de wijze waarop de provinciale vennootschap, vereniging of stichting zal voorzien in een systeem van interne controle;
- 4° de instemming van de provinciale vennootschap, vereniging of stichting met de toekenning van audittaken in de provinciale vennootschap, vereniging of stichting overeenkomstig artikel 254 aan de externe auditcommissie, het Rekenhof, indien het deze taak kan opnemen, of aan een of meer commissarissen, alsook de wijze waarop die audittaken worden uitgevoerd.

TITEL VIII

Bestuurlijk toezicht en externe audit

HOOFDSTUK I

Bestuurlijk toezicht

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 241

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

1° provincieoverheid: de organen en personeelsleden van de provincie en de autonome provinciebedrijven die een beslissing nemen;

2° toezichthoudende overheid: de overheid die met de uitoefening van het bestuurlijk toezicht wordt belast, namelijk de Vlaamse Regering.

Artikel 242

Bij de uitoefening van het door dit decreet ingestelde toezicht beperkt de toezichthoudende overheid zich tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang, met name elk belang dat ruimer is dan het provinciaal belang.

Artikel 243

De toezichthoudende overheid kan bij de provincieoverheid alle documenten en inlichtingen opvragen of die ter plaatse raadplegen. Ze bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin deze gegevens worden verstrekt.

Artikel 244

Alle kennisgevingen tussen de provincieoverheid en de toezichthoudende overheid gebeuren met een aangetekende brief of worden afgegeven tegen ontvangstbewijs. De kennisgevingen aan de provincieoverheid worden, naar gelang van het geval, gericht aan de provinciegriffier of aan de raad van bestuur van het autonoom provinciebedrijf.

Buiten de gevallen waarin een provincieoverheid krachtens dit decreet besluiten ter kennis van de toezichthoudende overheid moet brengen, heeft het verzenden van een beslissing aan de toezichthoudende overheid niet tot gevolg dat de termijn om het toezicht uit te oefenen een aanvang neemt.

Voor de berekening van de toezichtstermijn wordt de vervaldag in de termijn gerekend. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Op straffe van nietigheid gebeurt de verzending van het besluit dat in het kader van het toezicht wordt genomen uiterlijk de laatste dag van de voorgeschreven termijn.

AFDELING II

Algemeen bestuurlijk toezicht

Artikel 245

Van de besluiten van de provincieraad en van de besluiten van de raad van bestuur van de autonome provinciebedrijven wordt binnen twintig dagen na het nemen van het besluit een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden verzonden aan de Vlaamse Regering.

Vanaf de dag van de verzending aan de Vlaamse Regering wordt de in het eerste lid vermelde lijst gedurende minstens tien dagen ter inzage gelegd van het publiek. Dezelfde lijst wordt gepubliceerd in het bestuursmemoriaal.

Artikel 246

§1. Binnen twintig dagen na het besluit wordt naar de Vlaamse Regering een afschrift verzonden van:

- 1° de besluiten van de provincieraad betreffende de rechtspositieregeling van het provinciepersoneel, de vaststellingen en wijzigingen van de personeelsformatie;
- 2° de besluiten van de provincieraad betreffende het budget, de budgetwijzigingen en het meerjarenplan van de provincie;
- 3° de besluiten van de provincieraad betreffende de belastingen en de retributies;
- 4° de besluiten van de provincieraad en van de deputatie betreffende de kosten die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist;
- 5° de besluiten van de provincieraad tot oprichting van provinciale intern verzelfstandigde agent-schappen;
- 6° de besluiten van de provincieraad betreffende deerschikking van de financiële lasten van opgenomen leningen;
- 7° de besluiten van de provincieraad betreffende het aangaan van beheers- en samenwerkings-

overeenkomsten met een provinciaal extern ver-zelfstandigd agentschap, evenals de besluiten tot wijziging ervan;

- 8° de besluiten van de provincieraad tot het opne-men van leningen ter sanering van de financiën;
- 9° de besluiten betreffende de deelname aan inter-gemeentelijke samenwerkingsverbanden, als ver-meld in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking;
- 10° de besluiten van de provincieraad, genomen op basis van het rapport van het Rekenhof, vermeld in artikel 254.

§2. Binnen twintig dagen na het besluit wordt naar de Vlaamse Regering een afschrift verzonden van:

- 1° de besluiten van de raad van bestuur van het auto-noom provinciebedrijf waarbij wordt afgeweken van de rechtspositieregeling van het provincieper-soneel;
- 2° de besluiten van de raad van bestuur van het auto-noom provinciebedrijf betreffende retributies.

Artikel 247

Onder voorbehoud van de toepassing van artikelen 245 en 246 kan de toezichthoudende overheid besluiten van een provincieoverheid ambtshalve opvragen.

Bij ontvangst van een klacht vraagt de toezichthou-dende overheid het besluit en het bijbehorende dos-sier op.

Artikel 248

§1. De Vlaamse Regering beschikt over dertig dagen om de uitvoering van de besluiten van een provin-cieoverheid te schorsen en om de provincieoverheid daarvan kennis te geven. Als het een besluit betreft waarvan overeenkomstig artikel 246 een afschrift aan de Vlaamse Regering moet worden gezonden, wordt de termijn op vijftig dagen gebracht.

Behoudens de vernietiging van de besluiten waarvan de uitvoering is geschorst door de Vlaamse Regering overeenkomstig artikelen 113, 172, 173 en 248, §1, eerste lid, kan de Vlaamse Regering de besluiten van

de provincieoverheid rechtstreeks vernietigen binnen de in het eerste lid bepaalde termijn.

§2. De termijn, vermeld in §1, gaat in op de derde dag die volgt op de verzending van de besluiten, vermeld in artikel 246, of van de lijst van de aangelegenheden, vermeld in artikel 245, of van de besluiten van een provincieoverheid die door de toezichthoudende overheid ambtshalve of na ontvangst van een klacht werden opgevraagd.

§3. De termijn, vermeld in §1, wordt geschorst door de verzending van een aangetekende brief waarbij de Vlaamse Regering een bepaald besluit, het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen betreffende een bepaald besluit bij de provincieoverheid opvraagt.

In geval van schorsing overeenkomstig deze paragraaf beschikt de Vlaamse Regering over een nieuwe termijn als vermeld in §1, om de uitvoering van het besluit te schorsen of rechtstreeks te vernietigen. Deze termijn gaat in op de derde dag die volgt op de dag van de verzending van alle gevraagde gegevens.

§4. De termijn, vermeld in §1, wordt gestuit door de aangetekende verzending van een klacht aan de toezichthoudende overheid op voorwaarde dat die verzending gebeurt binnen de in de eerste paragraaf vermelde termijn.

De termijn, vermeld in §1, gaat vervolgens pas opnieuw in op de derde dag die volgt op de verzending van de overeenkomstig artikel 247, tweede lid, gevraagde documenten.

Artikel 249

In geval van schorsing beschikt de provincieoverheid over honderd dagen volgend op de dag van de verzending van het schorsingsbesluit aan de provincieoverheid, om een van de volgende beslissingen te nemen en ter kennis te brengen van de Vlaamse Regering.

De provincieoverheid kan het geschorste besluit intrekken en geeft daarvan kennis aan de Vlaamse Regering.

Als de provincieoverheid het besluit waarvan de uitvoering is geschorst, gemotiveerd rechtvaardigt of aanpast, beschikt de Vlaamse Regering over vijftig dagen om tot vernietiging over te gaan. Deze termijn gaat in op de derde dag die volgt op de dag van

de verzending van de rechtvaardigingsbeslissing. Bij gebrek aan vernietiging binnen deze termijn is de schorsing opgeheven.

Als binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, geen besluit aan de Vlaamse Regering wordt verzonden, wordt het besluit waarvan de uitvoering is geschorst geacht nooit te hebben bestaan.

Artikel 250

Als een klacht wordt ingediend tegen een besluit van de provincieoverheid, brengt de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht regelmatig op de hoogte van de behandeling van de klacht.

De toezichthoudende overheid brengt de indiener van de klacht via een gewone brief op de hoogte van:

- 1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze toegekomen is;
- 2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan de provincieoverheid om het besluit en het bijbehorende dossier te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek;
- 3° de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van de provincieoverheid waartegen de klacht was ingediend niet te schorsen of te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van dit besluit of na het verstrijken van de termijn;
- 4° het gemotiveerde besluit van de toezichthoudende overheid waarbij het bestreden besluit van de provincieoverheid wordt geschorst of vernietigd, binnen tien dagen na het nemen van dit besluit;
- 5° de stand van het dossier als de behandeling van de klacht verschillende weken of maanden in beslag neemt. In dat geval informeert de toezichthoudende overheid de indiener van een klacht minstens om de drie maanden over de stand van zaken. Zodra de toezichthoudende overheid het onderzoek heeft afgerond, stuurt ze haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht en geeft ze er ook kennis van aan de provincieoverheid in kwestie.

De bepalingen van dit artikel zijn zowel van toepassing op de besluiten van de provincieoverheid, waarvan met toepassing van artikel 246 een afschrift naar

de Vlaamse Regering gestuurd moet worden, als op de besluiten waarvan geen afschrift naar de Vlaamse Regering gestuurd moet worden.

Artikel 251

De termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State tegen een beslissing van de provincieoverheid wordt gestuit ten voordele van degene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat deze klacht aangetekend wordt verzonden voor het verstrijken van de beroepstermijn en voor het verstrijken van de termijn voor het uitoefenen van het toezicht.

De stuiting duurt tot de ontvangst van de mededeling aan de indiener van de klacht van het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, voorzover die mededeling melding maakt van de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State.

Artikel 252

De kwijting bedoeld in artikel 171 brengt met zich mee dat de beslissingen van de provincieoverheid die genomen werden in de loop van het jaar waarop de rekening betrekking heeft en die niet werden opgevraagd, geschorst of vernietigd, niet langer vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging.

AFDELING III

Dwangtoezicht

Artikel 253

§1. De toezichthoudende overheid kan, na een schriftelijke ingebrekestelling, een of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven om de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen van de provincieoverheid of om de maatregelen ten uitvoer te brengen die in rechte zijn voorgeschreven.

De toezichthoudende overheid kan pas optreden na het verstrijken van de in de ingebrekestelling bepaalde termijn.

§2. Het optreden van een of meer commissarissen gebeurt op de persoonlijke kosten van de personen die verzuimd hebben aan de ingebrekestelling gevolg te geven.

De kosten worden ingevorderd door de financieel beheerder op zicht van een daartoe genomen besluit van de overheid die de dwangprocedure heeft ingesteld dat geldt als een door de financieel beheerder ambtshalve uit te voeren bevelschrift.

HOOFDSTUK II

Externe audit

Artikel 254

§1. Per provincie wordt een uit personeelsleden van het Vlaamse Gewest bestaande externe auditcommissie samengesteld, die instaat voor de externe audit bij de provincie in kwestie, de intern verzelfstandigde agentschappen en de autonome provinciebedrijven van de provincie in kwestie en, voorzover die daarmee instemmen, de extern verzelfstandigde agentschappen met privaatrechtelijke vorm van de provincie.

§2. Onder externe audit wordt begrepen:

- 1° de controle op de wettigheid en regelmatigheid van de handelingen van het betrokken bestuur;
- 2° de controle op de correctheid en volledigheid van de financiële bescheiden van het betrokken bestuur;
- 3° de controle van de inventarislijsten van het betrokken bestuur;
- 4° de controle op het waar en getrouw beeld van de boekhouding en de jaarrekening van het betrokken bestuur;
- 5° de evaluatie van het systeem van interne controle van het betrokken bestuur en de naleving ervan. Die evaluatie omvat het formuleren van aanbevelingen tot verbetering van de systemen van interne controle.

De in §1 bedoelde besturen kunnen aan de externe auditcommissie onderstaande taken opleggen:

- 1° het beoordelen van de mate waarin de uitoefening van de activiteiten van het betrokken bestuur in overeenstemming is met de vastgestelde doelstellingen of met andere vastgestelde criteria en in welke mate de afgesproken doelstellingen werden gerealiseerd;

2° het identificeren van mogelijkheden tot verbetering van de effectiviteit en de efficiëntie van de werking van het betrokken bestuur.

§3. Voor de vervulling van haar opdrachten verricht de externe auditcommissie een financiële audit, een nakomingsaudit en operationele audit en is ze ertoe gemachtigd alle bedrijfsprocessen en activiteiten te onderzoeken.

§4. Indien de controletaak van het Rekenhof grotendeels gelijk loopt met de aan de externe auditcommissie gegeven opdrachten, vervalt de opdracht van de in §1 bedoelde externe auditcommissie. De Vlaamse Regering bepaalt in welke gevallen de controle van het Rekenhof grotendeels gelijk loopt met deze toegewezen aan de externe auditcommissie bedoeld in §1.

In dat geval zal het betrokken bestuur rapporteren aan het Rekenhof in plaats van aan de externe auditcommissie.

Artikel 255

De externe auditcommissie stelt jaarlijks, indien ze bevoegd is, een geconsolideerd rapport op van haar externe audit van de provincie, van de intern verzelfstandigde agentschappen en van de autonome provinciebedrijven. Dit rapport wordt bezorgd aan de provincie in kwestie en aan de autonome provinciebedrijven in kwestie. De externe auditcommissie neemt in haar rapport aanbevelingen op betreffende de door de provincie uit haar bevindingen te trekken gevolgen.

Artikel 256

Om haar bevoegdheid te kunnen uitoefenen, heeft de externe auditcommissie of het Rekenhof, naar gelang het geval, toegang tot alle informatie en documenten van het te auditeren of te controleren bestuur, ongeacht de drager ervan. Ze kan aan ieder personeelslid de inlichtingen vragen die ze voor de uitvoering van haar opdrachten nodig acht. Ieder personeelslid is ertoe gehouden zo snel mogelijk en zonder voorafgaande machtiging op een volledige wijze te antwoorden en alle relevante informatie en documenten te verstrekken.

Elk personeelslid heeft het recht om de externe auditcommissie of het Rekenhof rechtstreeks op de hoogte

te brengen van onregelmatigheden die hij in de uitoefening van zijn functie vaststelt.

Een dergelijke rapportering aan de externe auditcommissie of aan het Rekenhof kan nooit aanleiding geven tot een tuchtsanctie of een ontslag tenzij er misbruik wordt gemaakt van deze mogelijkheid. Dergelijke verklaringen vallen niet onder het inzage-recht, tenzij het betrokken personeelslid zijn instemming geeft.

Artikel 257

De besturen dragen bij in de kosten van de externe audit georganiseerd door de Vlaamse overheid onder de voorwaarden die bepaald worden door de Vlaamse Regering.

Artikel 258

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de samenstelling van de externe auditcommissies en de wijze waarop die hun taken vervullen.

TITEL IX

Diverse bepalingen

HOOFDSTUK I

Schrijfwijze van de naam van de provincie

Artikel 259

De Vlaamse Regering bepaalt de schrijfwijze van de namen van de provincie.

HOOFDSTUK II

Wijziging van grenzen

Artikel 260

De provincieraad geeft binnen de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest zijn advies over de veranderingen die worden voorgesteld betreffende de grenzen van de provincie, van de arrondissementen, kiesdis-

tricten, kantons en gemeenten en betreffende de aanwijzing van de hoofdplaatsen.

TITEL X

Slotbepalingen

HOOFDSTUK I

Opheffingsbepalingen

Artikel 261

De volgende bepalingen van de Provinciewet worden opgeheven:

- 1° artikel 1;
- 2° artikel 1bis, behalve voor de vaststelling van de bevolkingscijfers en de bekendmaking ervan;
- 3° artikel 2;
- 4° artikel 3;
- 5° artikel 4, behalve het vijfde lid;
- 6° artikel 42;
- 7° artikel 44;
- 8° artikel 47;
- 9° artikel 49;
- 10° artikel 50;
- 11° artikel 50bis;
- 12° artikel 51;
- 13° artikel 52;
- 14° artikel 53;
- 15° artikel 54;
- 16° artikel 55;
- 17° artikel 56;
- 18° artikel 56bis;

- 19° artikel 57;
- 20° artikel 57bis;
- 21° artikel 58;
- 22° artikel 59;
- 23° artikel 60;
- 24° artikel 61;
- 25° artikel 62;
- 26° artikel 63;
- 27° artikel 63bis;
- 28° artikel 63ter
- 29° artikel 65;
- 30° artikel 65bis;
- 31° artikel 66, met uitzondering van de bepalingen over de bevoegdheid van het Rekenhof;
- 32° artikel 67;
- 33° artikel 68;
- 34° artikel 69, met uitzondering van de federale verplichte uitgaven en met uitzondering van het 14° over de pensioenen van gewezen bedienden van de provincie;
- 35° artikel 70, 1°, 4°, 5°, 6°;
- 36° artikel 71, behalve als het betrekking heeft op pensioenen;
- 37° artikel 72;
- 38° artikel 73;
- 39° artikel 74;
- 40° artikel 75;
- 41° artikel 76;
- 42° artikel 78;
- 43° artikel 79;

- 44° artikel 83, behalve wat de federale aspecten betreft;
- 45° artikel 84;
- 46° artikel 85, behalve als het betrekking heeft op politieverordeningen;
- 47° artikel 91;
- 48° artikel 96;
- 49° artikel 97;
- 50° artikel 97bis;
- 51° artikel 98;
- 52° artikel 99;
- 53° artikel 100;
- 54° artikel 101;
- 55° artikel 102;
- 56° artikel 104, behalve voorzover het betrekking heeft op de rechtsprekende taak van de deputatie;
- 57° artikel 105, §1 tot §4, en §6;
- 58° artikel 106;
- 59° artikel 106bis;
- 60° artikel 106ter;
- 61° artikel 107;
- 62° artikel 108;
- 63° artikel 109;
- 64° artikel 110;
- 65° artikel 111;
- 66° artikel 112;
- 67° artikel 113;
- 68° artikel 113bis tot en met artikel 113undecies, behalve als ze betrekking hebben op de pensioe-
- nen en met uitzondering van de bepalingen over de bevoegdheden van het Rekenhof;
- 69° artikel 114, met uitzondering van de bepalingen over de bevoegdheden van het Rekenhof;
- 70° artikelen 114bis tot en met 114 terdecies, met uitzondering van de bepalingen over de bevoegdheden van het Rekenhof;
- 71° artikel 116;
- 72° artikel 116bis;
- 73° artikel 117;
- 74° artikel 118;
- 75° artikel 119;
- 76° artikel 120, met uitzondering van het vijfde en het zesde lid voorzover die leden betrekking hebben op het rijkspersoneel dat bij de provincie werkt;
- 77° artikel 121;
- 78° artikel 122;
- 79° artikel 123;
- 80° artikel 124, eerste lid;
- 81° artikel 126, eerste en vierde lid;
- 82° artikel 127;
- 83° artikel 130;
- 84° artikel 131;
- 85° artikel 136, behalve voorzover het betrekking heeft op de politie;
- 86° artikel 139bis, behalve voorzover het betrekking heeft op de politie;
- 87° artikel 140;
- 88° artikel 140, punt 1° tot en met punt 12°;
- 89° artikel 144;
- 90° artikel 146.

Artikel 262

De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° artikel 72, laatste zin, van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel;
- 2° het koninklijk besluit van 9 maart 1988 tot vaststelling van de voorwaarden voor benoeming, schorsing of afzetting van de provinciegriffier;
- 3° het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies;
- 4° het koninklijk besluit van 25 juni 1990 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de weddenschalen van het provincie- en gemeentepersoneel;
- 5° het koninklijk besluit van 9 maart 1999 tot bepaling van de activiteiten van industriële of commerciële aard waarvoor de provincieraad een autonoom provinciebedrijf met rechtspersoonlijkheid kan oprichten;
- 6° het koninklijk besluit van 2 juni 1999 houdende de algemene regeling van de provinciale boekhouding, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 9 oktober 2001;
- 7° het koninklijk besluit van 15 juni 1999 tot vaststelling van het minimum- en het maximumbedrag van de door de provincieontvanger te stellen zekerheid.

HOOFDSTUK II

Overgangsbepalingen

AFDELING I

Overgangsbepalingen inzake de provinciale diensten en het personeel

Artikel 263

De provincieraad treedt op als tuchtoverheid voor de provinciegriffier en voor de provincieontvanger die

vóór de inwerkingtreding van hoofdstuk VI van titel III van dit decreet werd aangesteld.

De deputatie treedt op als tuchtoverheid voor de overige personeelsleden die vóór de inwerkingtreding van dit decreet werden aangesteld.

Indien de deputatie overeenkomstig artikel 102, tweede lid, de uitoefening van zijn bevoegdheid tot het aanstellen van personeel toevertrouwd heeft aan de provinciegriffier, treedt de provinciegriffier als tuchtoverheid op ten aanzien van de feiten die hij vaststelt of waarvan hij kennis heeft gekregen na de delegatie.

De tuchtvorderingen die op het moment van inwerkingtreding van hoofdstuk VI van titel III van dit decreet hangende zijn, worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die vóór de inwerkingtreding van toepassing waren. De tuchtstraf terugzetting in graad kan evenwel niet meer worden opgelegd.

Artikel 264

§1. De Vlaamse Regering stelt de overgangsregelen vast betreffende het administratief en geldelijk statuut van de provincieontvangers die op het moment van de volledige inwerkingtreding van hoofdstuk VI van titel II van dit decreet in dienst van de provincies zijn, met inachtneming van de volgende principes:

- 1° de waarborg van aanstelling in het ambt van financieel beheerder in de provincie in kwestie tot het einde van de loopbaan;
- 2° het behoud van de verworven rechten inzake het geldelijk statuut.

§2. Het mandaatsstelsel, bedoeld in artikel 101, §4, treedt slechts in werking bij de eerste nieuwe benoeming of aanstelling in de betrekking, nadat het mandaatsstelsel voor deze betrekking in de rechtspositieregeling werd voorzien. De in §1 vermelde gewaarborgde aanstelling van de provincieontvanger in het ambt van financieel beheerder, wordt niet geacht een nieuwe benoeming of aanstelling te zijn.

§3. In afwijking van §2 kan de provincieraad beslissen dat voor de vacatures uitgeschreven na de publicatie van onderhavig decreet het mandaatsstelsel kan worden toegepast.

AFDELING II

Overgangsbepalingen voor de provinciale financiën

Artikel 265

De kwijting, vermeld in artikel 171, die wordt verleend voor de eerste jaarrekening, vastgesteld en goedgekeurd met de toepassing van dit decreet, geldt tevens als kwijting voor alle voorgaande door de bevoegde organen definitief vastgestelde jaarlijkse rekeningen van de provincie.

AFDELING III

Overgangsbepalingen voor de provinciale externe verzelfstandiging

Artikel 266

§1. De werking en de statuten van de op het ogenblik van de inwerkingtreding van hoofdstuk II van titel VII van dit decreet in het Vlaamse Gewest bestaande provinciebedrijven, autonome provinciebedrijven en personen die door de provincie belast zijn met welbepaalde taken van provinciaal belang en die niet voldoen aan de voorschriften van titel VII, hoofdstuk II, en die geen andere decretale of wettelijke rechtsgrond hebben, worden bij provincieraadsbeslissing in overeenstemming gebracht met de bepalingen van dit decreet binnen een periode van drie jaar vanaf die inwerkingtreding.

Voor die provinciebedrijven en personen treedt dit decreet in werking de dag volgend op de ontvangst van de in §2 vermelde goedkeuringsbeslissing en uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van titel VII, hoofdstuk II, van het decreet overeenkomstig artikel 268. Ze zijn bij de inwerkingtreding van titel VII, hoofdstuk II, van dit decreet overeenkomstig artikel 268, echter onmiddellijk onderworpen aan artikelen 222, 223 en 224.

§2. De beslissingen, vermeld in §1, worden binnen dertig dagen aan de Vlaamse Regering verzonden. Binnen honderd dagen na verzending keurt de Vlaamse Regering de beslissingen al dan niet goed.

Verstrijkt die termijn zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen en verzonden heeft aan de provincie, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

AFDELING IV

Overgangsbepalingen voor het bestuurlijk toezicht

Artikel 267

De besluiten van de provincieoverheden, genomen voor de inwerkingtreding van titel VIII van dit decreet, blijven onderworpen aan de regels die op dat ogenblik van kracht waren.

HOOFDSTUK III

Inwerkingtreding

Artikel 268

§1. Onverminderd §2 en §3 bepaalt de Vlaamse Regering voor elk artikel, of onderdelen ervan, van dit decreet de dag waarop het in werking treedt.

Voor de artikelen, vermeld in artikel 257, bepaalt de Vlaamse Regering per artikel de datum waarop de opheffing in werking treedt.

Voor de wetten, decreten en besluiten, vermeld in artikel 258, bepaalt de Vlaamse Regering per wet, decreet of besluit de datum waarop de opheffing in werking treedt.

§2. De volgende bepalingen treden in werking op 1 januari 2006:

1° artikelen 1 tot en met 5;

2° artikelen 98 tot en met 113;

3° artikelen 184 tot en met 187;

4° artikelen 241 tot en met 253;

5° artikel 259.

§3. Artikel 264 treedt in werking op datum van publicatie van onderhavig decreet in het Belgisch Staatsblad.
